

THÁNH GIÁO SƯ TẬP
ĐÌNH TÝ – CANH THÂN
(1977 – 1980)

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ
CƠ QUAN PHỔ THÔNG GIÁO LÝ ĐẠI ĐẠO

THÁNH GIÁO SƯU TẬP
ĐÌNH TỶ – CANH THÂN
(1977 – 1980)

Nhà xuất bản **TÔN GIÁO**

Hà Nội 2021

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ
CƠ QUAN PHỔ THÔNG GIÁO LÝ ĐẠI ĐẠO

Đã thông qua VĂN PHÒNG HIỆP THIÊN ĐÀI
Ngày 18-8 Canh Tý (04-10-2020)
Tổng Thư Ký Hiệp Thiên Đài

A stylized, cursive handwritten signature in black ink, which appears to read 'Hoàng Mai'.

Giáo Sĩ HOÀNG MAI

LỜI GIỚI THIỆU

Ra đời từ năm Ất Ty (1965), Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Đại Đạo (CQPTGL), có chức năng nghiên cứu giáo lý, sưu tập kinh điển đạo Cao Đài và các tôn giáo bạn để phổ biến chánh pháp chơn truyền theo tôn chỉ vạn giáo nhất lý.

Trong thời gian qua, CQPTGL đã xuất bản các quyển *Thánh Giáo Sưu Tập*, trích lục và tập hợp lời châu tiếng ngọc của Ông Trên ban trao và do CQPTGL tiếp nhận từ năm 1965 đến năm 1974.

Để đáp ứng nhu cầu tu học của đông đảo đạo hữu hiện nay, CQPTGL quyết định tiếp tục ấn tống các quyển Thánh Giáo Sưu Tập từ năm Ất Mão 1975 đến nay.

Chúng tôi chọn trong từng bài thánh giáo một câu văn, câu thơ, hay một ý chủ đạo của Ông Trên để mượn đó tạm làm nhan đề cho mỗi bài.

Khi trích lục thánh giáo, chúng tôi đã lược bớt những đoạn Ông Trên dạy riêng cho một số đạo hữu. Các chỗ lược bớt đó được đánh dấu bằng ký hiệu (...).

Tâm nguyện chân thành của chúng tôi là các quyển Thánh Giáo Suu Tập này sẽ giúp ích quý đạo hữu nghiên cứu đạo lý thâm sâu do các Đấng Thiêng Liêng dày công truyền dạy, đồng thời là hành trang tu học và hành đạo của mỗi người môn đệ Cao Đài trên đường tự độ, độ tha.

Trân trọng,

Thu phân năm Canh Tý (2020)

Thay mặt Ban Thường Vụ
Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Đại Đạo
Tham Lý Minh Đạo

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Thiên Chí', written over a long, sweeping horizontal line.

THIỆN CHÍ

NĂM ĐINH TÝ (1977)

1. HUYỀN MÔN GIẢI PHÁP TRẦN TỪ

Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Cao Đài Giáo Việt Nam
Tuất thời, 01-12 Bính Thìn (19-01-1977)

Vân Hương Thánh Mẫu

Chào chư Thiên ân hướng đạo. Chị mừng các em. Chị hộ giá Từ Tôn giá lâm. Các em cùng Chị thành tâm nghinh tiếp. Lui.

TIẾP ĐIỂN

Mẹ mừng các con nam nữ.

*Vô vi cảnh báu của nguyên nhân,
Cực lạc không vương chút bụi trần,
Từ huệ sáng soi đường tận độ,
Tôn ti vời vẽ nét Thiên ân.*

Mẹ đến giờ này để ban ơn cho các con tịnh viên trong khóa tịnh Đông Chí. Mẹ miễn lễ các con đồng an tọa.

Sau thời gian mãn khóa tịnh, Mẹ nhìn thấy sự tiến bộ của các con đáng được ân ban mặc dầu còn đôi chút lỗi lầm cũng được trui rèn sám hối.

Con ôi! “Hủ mộc bất khả điều dã, chỉ vi phán thổ chi tường.” Còn chậm trễ được nên còn vật hữu dụng. Còn dạy

đỗ, biết ăn năn sám hối chữa lỗi, còn nên thánh thiện. Các con nghe Mẹ dạy:

THI BÀI

*Chúng tâm đạo chí thành con trẻ,
Ban hồng ân nên Mẹ lâm đàn,
Tam Tông Minh Lý, Cơ Quan,
Tịnh viên nam nữ mở màn huyền môn.*

*Đạo vô vi chí tôn chí trọng,
Sư vô hình chương thống chơn cơ,
Hoằng khai chánh pháp kịp giờ,
Cứu an sanh chúng trong cơ sẩy sàng.*

*Đặt Thiên ân định an tâm tánh,
Trao pháp quyền gồng gánh đức nhơn,
Trong con sẵn có Thiên chơn,
Phát huy tâm đạo xoay vần máy linh.*

Các con tu luyện là để biết sống cái sống chơn thường tự nhiên tự tại của các con. Sanh vào cõi đời là phải sống bằng hậu thiên khí chất, sống bằng mọi sinh hoạt tương đồng. Nếu tương đồng mà không bị hòa đồng thì sẽ tiến hóa rất mau. Từ phạm phu nhục thể biết hòa hợp tiên, hậu nhị thiên thì tiến lên Thánh thể, Kim thân, Phật thân không phải khó. Đã có Đạo là phương tiện, phương pháp duy nhất để quay về nguồn gốc bản lai. Khốn nỗi, khi vào trường tiến hóa này, các con phải trải qua các lớp huấn luyện, từ giáo dục thai bào cho đến tập quán gia đình xã hội, cũng làm ảnh hưởng liên hệ lớn lao cho công cuộc tiến hóa của linh căn. Khi bắt đầu ô nhiễm trực chất lấp tràn, dầu những linh căn sứ mạng cũng mang ít nhiều ô

nhiễm, sau mới giác ngộ vượt qua. Thế nên muốn cứu cánh một thân cũng là phải biết bao công quả, công trình, công phu tu luyện, huống hồ muốn có một cõi đời Thánh đức cho nhơn loại an hưởng thái bình cũng phải là những công quả, công trình, công phu to tát hơn, tự mỗi cá thể cộng đồng chúng ngộ mới kết quả.

Con ôi! Trời sắp bình minh thì cảnh vật chìm sâu trong đêm tối. Khi chất rượu được đựng qua hồ thì bã nếp sục sôi. Thế tôn, Thiên tôn ở là ở chỗ đó. Thánh Thần Tiên Phật có cũng từ đó. Lịch trình tiến hóa qua các lớp huấn luyện đã có từ vị Giáo tổ lâu đời cho đến với thế giới nhơn loài.

Đạo là thiên địa vạn vật, không vật nào không phải là Đạo. Pháp luân thường chuyển, không một máy động nào không phải là pháp. Đạo pháp vô biên hằng tại, vô khứ nhi khứ, vô lai nhi lai, hóa sanh dưỡng dục mà vạn vật sống, các con sống. Cái sống đó gọi là sống tự nhiên. Con biết sống cái sống tự nhiên thì tâm trải khắp mười phương mà quay về bốn giác hay vượt ra ngoài tự nhiên một cách vinh diệu. Bằng con bỏ cái sống tự nhiên để sống biến hóa theo tình thức thì phải xa cái gốc ra tận ngọn mà kết thành chủng tử luân hồi.

Đàn rằng giống tốt đẹp, giống ngon ngọt hay giống chua cay mặn đắng thì giống nào cũng có lợi cho đời mà không lợi cho tự nhiên bản thể. Vì sao? Vì khi xa lìa bản thể để say mê buông bắt thì dục vọng đã kết thành. Có tốt đẹp ngon ngọt mới có đau khổ phiền não. Có khổ đau phiền não, dầu không chấp nhận đắng cay mà cay đắng vẫn tới. Không ưa chua chát mà chua chát vẫn tuôn tràn. Không hòa hợp được phải độc nhiễm. Khi độc nhiễm thì mất thể quân

bình của tự thân. Thân mất quân bình thì hậu quả rất gay go, đời sống con có vui đâu, làm có được chi đâu!

TIẾP THI BÀI

*Dầu thế lộ gập ghình trở ngại,
Đã làm người lòng phải dằn lòng,
Cõi đời vạn hữu sắc không,
Chẳng chi tồn tại mà mong giữ gìn.*

*Có cái có trong tình Tạo Hóa,
Không là không Đạo cả lưu hành,
Biết đường sanh diệt diệt sanh,
Huòn nguyên phản bốn nhọc nhàn chi con.*

*Trải lịch kiếp nghiệp còn triu triu,
Kỳ xá ân nường níu trì tu,
Huyền môn giải phá trần tù,
Phát trần quét sạch ngút mù từ lâu.*

*Kìa máy Tạo phát thâu luân động,
Cực âm rồi mầm sống hiển dương,
Phục sinh là Đạo hằng thường,
Hằng thường trong cõi vô thường là đây.*

Các con đã được dạy dỗ nên thâm nhập lý đó mà tu luyện. Nhìn lại những đoạn đường đã đi qua, những gì đã làm cho các con tổn thất tiêu trầm hay gần sa đọa: mắt, tai, mũi, lưỡi, thân, những thứ bộ hạ bên xu theo ngoại cảnh đã dẫn dắt các con mất cả chủ quyền. Nay con đã giác ngộ thì phải quay cái dụng vào trong để lấy lại chủ quyền, con có làm chủ được con thì một kiếp nhân sinh mới có nhiều ý nghĩa. Máy Tạo vắn xoay, dương cực âm sanh, âm cực dương sanh, lại qua động tịnh, tiêu tức dinh hư. Muốn phục

sinh không phải khó, khó là do bởi con cái không quyết tâm quyết chí phục sinh phục hồi đó thôi.

Các con muốn chứng ngộ chơn không, muốn trực nhận bản lai tự tánh thì phải giữ gìn cái chơn ý đừng để biến thành ý thức. Nó giống ruồi thì con thâu lại bằng phương pháp mà con đã hành, đã học trong khóa tịnh. Khi chơn ý thuần thành, dầu Sơ Thiền cũng có kết quả. Luyện tinh, luyện khí, luyện thần đều do nơi đó, vì đó là hư vô chánh giác.

Về Thiên ân sứ mạng, những người chấp trì quyền pháp của một Cơ Quan Đạo, Thánh Hội, không chỉ làm việc cúng kính tu trì, mà phải có một cái nhìn tổng quát để tự giác ngộ và cùng liên hệ với cuộc đời. Cái lỗi làm to tát nhứt của người tu hành Thiên ân hướng đạo là chấp trước, chấp hình, chấp danh, chấp kinh, chấp pháp, chấp nhơn, chấp ngã, nên gây nhiều trở ngại trên bước đường quay về bản giác. Hình, danh, kinh, pháp là vô tri, vô vi, nhưng trong đó nó có chứa đựng nhiều thiêng liêng thâm diệu. Nếu không chấp trước, mở hoát cõi lòng vô tha, vô kỷ, sống với sứ mạng đương nhiên trong nguồn sinh động cộng đồng cứu cánh thì vật vô tri kia là trí tri cách vật của hàng chí thánh chí đạo thanh thoát siêu nhiên.

Về các phận sự liên hệ giữa Thánh Hội - Cơ Quan, không phải là mối liên giao tình cảm, thì các khóa tịnh tập thể lại càng quan trọng hơn, vì các con cùng một truyền thống, một người dân trong một nước và cùng sống trong đạo đức pháp quyền, thì những mối liên giao không phải chỉ ở những tình cảm thông thường của một vài nhóm, mà phải là tình thương phát xuất từ chơn tâm ngập tràn khắp cả pháp giới như câu: “Hư vô hữu tận, ngã nguyện vô cùng”

thì mới xứng đáng được chứng quả Thánh Thần Tiên Phật siêu nhiên tự tại đó con.

TIẾP THI BÀI

*Đóng sáo cửa trong ngoài vắng lặng,
Tâm vô tâm bừng sáng chơn tâm,
Tổng trì tận diệt năm âm,
Chơn linh hiển hiện hành thâm cơ huyền.
Phép đốn ngộ Tiên Thiên chánh giác,
Không gì hơn tịnh lạc vô trần,
Có thân dường thể không thân,
Muôn phương thoát hóa một thần minh linh.
Đạo pháp sẵn trong tình gắn bó,
Đạt cơ màu nào có khó chi,
Hoằng dương chánh pháp Tam Kỳ,
Vẹn tròn sứ mạng phục quy nguyên thần.*

Các con đã được sự dìu dắt của Thiêng Liêng thì phải cố gắng tự tu tự tiến, siêng học, siêng tu thì con mới xứng đáng với tình thương của Mẹ. Phải thương yêu nhau, trên đã có Thiêng Liêng dìu dắt, dưới có bè bạn đỡ nâng, cùng nhau tiến bước trên đường sứ mạng hoằng dương chánh pháp. Con hãy sống cái sống tự nhiên là con được vào vòng tay vô vi, vô cực của Mẹ.

TIẾP THI BÀI

*Cùng trời đất không riêng con nhé,
Vui hưởng cùng, chia sẻ thương đau,
Phật Tiên Thần Thánh khác nào,
Một thân trái khắp ngàn sau hưởng nhờ.*

*Con đi trước chờ chờ dìu dắt,
Đứa đi sau nhặt nhặt mà đi,
Chỉ tâm chỉ đạo tu trì,
Bất lao đàn chỉ phục quy căn lành.*

Các con (...) sẽ được cầu tiến đạo vào lúc Trọng Xuân, hãy dọn mình tu tâm sửa tánh siêng năng học Đạo. Các con sẽ gặp nhiều khảo thí, nếu chẳng may có đứa nào rơi rớt hãy tự xét lòng nghe các con. Mẹ sẽ ban ơn cho các con sau. (...)

Mẹ ban ơn cho các con Minh Lý Thánh Hội và Cơ Quan. Các con hãy vui vẻ để cùng nhau chia sót những quả tử và bạch thủy trên Thiên bàn cùng hưởng, đừng bỏ sót một con nào.

Riêng các con Hiệp Thiên Đài có phận sự hôm nay, con đồng tử, đọc giả trước khi có phận sự hãy tịnh tâm thật nhiều, dầu cho ngày mai có bận rộn trên đường học vấn, nhưng con đừng nên lo học để quên lãng thời gian tịnh. Mẹ vô lượng vô biên nên tha cho các con, các con nhớ lời Mẹ dạy. Mẹ ban ơn các con. Mẹ hồi cung. Thăng.

2. TU TÁNH LUYỆN MẠNG ĐỂ HƯỞNG TRỌN ÂN XUÂN CỦA ĐỨC TỪ PHỤ

Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Cao Đài Giáo Việt Nam
Tý thời, 01-01 Đinh Tỵ (17-02-1977)

Kim Quang Đồng Tử

Tiểu Thánh chào chư Thiên ân sứ mạng. Tiểu Thánh vâng lệnh đến trước bào đàn, chư Thiên ân cùng liệt vị thành tâm nghinh tiếp Đức Giáo Tông Thái Bạch giáng đàn và sắp xếp nghi lễ trên Thiên Bàn. Vạy Chương Nghiêm Pháp Quân hãy kiểm soát trà rượu đầy đủ và chuẩn bị ly tách. Nhiệm vụ đã xong, Tiểu Thánh xin chào chung xuất ngoại ứng hầu. Lui.

TIẾP DIỄN

Giáo Tông Đại Đạo Thái Bạch Kim Tinh

Chào chư hiền đệ hiền muội. Miễn lễ, chư đệ muội đồng an tọa.

Xuân về trước ngõ, chư đệ muội hãy vui vẻ đón Chúa Xuân. Dầu có muôn vạn mùa xuân qua qua, lại lại, tới tới, lui lui, nhưng người khách biết thưởng xuân, thì xuân với lòng người là một, không qua không lại, không tới không lui, không thời gian ước định mà vĩnh cửu hằng tại.

Trải qua những bước đường trần thế, người lữ hành đã từng trải biết bao thác ghềnh, rừng núi, gian lao khổ cực, cái nóng bỏng, cái tê lương, cái giá rét của năm tiếng, năm mùi, người khách khoác lên mình chiếc áo tứ đại bao bọc

mảnh tâm đơn để hòa nhịp cùng thiên nhiên tạo vật. Dầu nóng bỏng hay thê lương, lạnh lùng hay băng giá, khách vẫn huyền đồng trời bước. Khách đó là ai? Có phải người Thiên ân trong Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ đang sóng bước trên đường sứ mạng hoằng pháp giúp đời hay không? Câu hỏi chỉ cần được trả lời bằng một nụ cười chân thành mà tự tại, ánh mắt hòa cảm mà vô tư, bước chân nhẹ nhàng mà vững chắc. Chư hiền đệ muội, ai đã đáp được và ai chưa đáp được? Cười...Cười....Còn khoảnh khắc nữa sẽ chấm dứt chu tuần một năm, ta hãy tạm dừng bước để nhấp chén trà sen, nâng ly rượu cúc để ấm lòng rồi tiếp tục hành trình trong niên trình mới.

Vậy chư hiền đệ Ban Thường Vụ hãy rót rượu châm trà thay thế Bàn Đạo mời các huynh đệ và nhờ hiền muội Bạch Tuyết, Thanh Hà mời các hiền muội nữ phái.

Đời loạn ly bởi nhơn tâm ly loạn. Ly loạn trong tham dục cuồng si ảo ảnh dễ rồi lâm vào kiếp nạn trần gian. Vật chất là thiết thực cho vạn sanh, linh quang là căn cơ của vạn vật. Không thứ nào trọng, cũng chẳng thứ nào khinh. Vật chất không cầu mà vẫn có, linh quang thiết yếu mà sẵn dành. Khéo ở khéo ăn, khéo trau khéo luyện thì bụng no mà lòng thanh thản thung dung tự tại. Bằng tham dục nghiêng ngả thì càng lo nhiều càng đói lắm, càng tự hủy diệt lẫn nhau. Luận một câu thể sự để xóa hết nét tang thương, mượn bút xuân tô điểm bức tranh đời những nét thái hòa để người, vật thường xuân trong Đạo cả.

THI

*Tam dương khai thới yển phi hồi,
Đại Đạo phùng xuân nhứt tửu bôi,*

*Thế thượng vô nan xuân bất tận,
Ngô tâm ứng hiện thị thiên thời.*

Dòng nước luân lưu khi ròng lúc lớn thị hiện vạn pháp trường lưu biến chuyển. Không ai tắm hai lần trên một dòng nước. Càng cố bám víu, vấp vào trong sự thay đổi vô thường. Muốn nhìn thực tế bình thường thì thực thể đã mịt mờ hư hoại. Thế phải làm sao?

Này ai ơi!

PHÚ

*Hãy giác ngộ với nắng hè còn nóng bỏng,
Hãy tùy thời gió lộng đón thu sang,
Hãy kiên tâm khi giá buốt của đông hàn,
Hãy hòa nhịp bước không thời gian cùng Tạo Vật.*

Này chư đệ muội!

*Kìa chén trà sen mùi bát ngát,
Ta nhấp hương xuân rồi mặn lạt sẻ chia nhau,
Càng đắng cay, càng thấm lẽ Trời cao,
Có thu, đông, hạ mới đượm thêm màu xuân sắc.*

Rồi đây, bã nếp sẽ bị phế thải khi chất rượu đã được lọc qua hồ. Những vật vô thường sẽ hư hoại khi bản thể đã kết tinh. Những chướng ngại đau khổ là ngọn lửa nung đốt thêm cho vàng mười đứng tuổi. Con người có tánh mạng. Tánh là Thiên tánh, mạng là Thiên mạng, hai tú khí âm dương tạo thành là bản thể của Thiên địa vạn vật. Nếu biết tu tánh, đừng để tánh bị muội mê bởi tham dục che lấp vì danh lợi tình tiền. Những thứ vật vô thường đã gây cho con người biết bao thảm họa triền miên từ kiếp này sang kiếp khác. Biết tu tánh thời không tham, thì vẫn có mà ăn, mà

mặc, không tranh đấu mà vẫn có chỗ ở, không lẫn thân vào chỗ đau khổ mà vẫn có địa vị con người. Do đó, tu tánh là ánh linh sáng chói trong muôn ngàn nẻo Thánh. Còn biết luyện mạng là Thiên mạng hằng tại, không thiên không lệch, không ô nhiễm tham dục, trên thuận cùng Trời, dưới an vui bốn cõi, hòa mình khắp chốn, lòng dân là lòng ta, lòng ta là lòng Trời, sống thì Thánh, thác thì thiêng. Ôi, nội Thánh ngoại vương, sống hằng sống trong cõi Thiên đàng cực lạc thì còn gì mơ ước nữa. Phật Tiên cũng chỉ thế thôi.

Chư hiền đệ hiền muội!

PHÚ TIẾP THEO

*Là một nhơn sanh sống trong vòng trời đất,
Mảnh hình hài vốn vật tối linh linh,
Giữa đất trời cùng một khối nhơn sinh,
Sao vùi lấp dưới vô minh, đành đoạn ly tình,
gieo mình trong kiếp nạn?*

Chư đệ muội!

*Hồi nhơn thế hãy nghe lời Ta phán,
Dân ý thị Thiên ý, một bầu chung xán lạn
giữa quần sanh.
Hãy đoạn trái oan thì tánh mạng được an lành,
Nhân dục thị Thiên chi sở dục.
Lòng bác ái, đức hạo sanh ấy thuận Thiên
thành Đại Đạo.*

Trên quảng đường hành đạo, người được xếp vào hàng Thiên ân quyền pháp, muốn hoàn thành sứ mạng Đại Đạo Tam Kỳ phải vừa tự độ vừa độ tha. Tâm tánh là vật không mà lại có, có mà lại không. Cái bản thể như như hằng tại,

như nước vào chỗ thật nhỏ, ở chỗ thật to, xuống chỗ thật thấp, lên chỗ thật cao, dầu lửa đốt thật sôi nước cũng thành ơn mưa móc, gió thổi thật to thành sóng cả, nước vẫn dịu mát trong lành. Nội tâm bình thản thì ngoại thể ung dung, có tác phong đạo hạnh để cảm hóa người đời. Hãy khắc kỷ phục lễ để nâng cao phẩm giá của người tu. Trải một thân mà độ được ba thân; trải một lòng mà muôn lòng được vui; đó là vừa tự độ, vừa độ tha.

Chư đệ muội có biết không?

PHÚ TIẾP THEO

*Nhơn sanh vô giá bảo, xuân nhật kỷ trùng lai,
Trước điện vàng hực hờ cánh hoa mai,
Dưới bệ ngọc vui vầy câu đạo lý.
Kết quả đó là tri âm tri kỷ,
Nương tựa nhau khi phong thủy bất hòa.
Hãy thương nhau như con cái một nhà,
Như thủ túc tâm can điều hòa trong một thể.
Rồi đây trái chín có xa rời cội rễ,
Thì chồi non tiếp kế sẽ vươn lên.
Dầu cuộc đời có điên đảo đảo điên,
Thì thế đạo pháp quyền làm sự sống.
Xuân Đình Tỵ huy hoàng trước cổng,
Lão chúc chư hiền vui sống đức ân ban.
Nghiep duyên quanh quẩn rộn ràng,
Thưởng xuân để trọn lòng vàng thưởng xuân.*

Chư đệ muội! Thiên địa vô tư, Thần minh thời sát. Sở dĩ có lời dặn dò là để giữ sự yên ổn cho tất cả được hưởng trọn ân xuân của Đức Chí Tôn Thượng Đế, chớ ngoài ra

không có gì cả.

Hôm nay, chư đệ muội cùng Bần Đạo vui đón xuân sang với ly rượu chung trà. Ngày mai, chư đệ hãy dành một phần tư lễ phẩm trên Thiên bàn và một phần tư bầu nước để đãi các đạo tâm, đạo hữu. Phần lễ phẩm ấy, chư hiền hãy chia làm bốn phần: hai phần để lại, một phần lát nữa khi xả đàn sẽ đãi chư huynh tỷ đệ muội, chư hiền cùng nhau vui đón chúa xuân và còn một phần để đãi chư đạo hữu đạo tâm như vừa dạy. (...)

Đối với các Đấng Thiêng Liêng thì năm tháng ngày giờ không có cái nào là xấu, nhưng đối với thế giới hữu hình này thì khác. Phải tùy theo cái biến của lòng người mà năm tháng ngày giờ sẽ xê dịch hư nên. Chư đệ muội lưu ý.

Bần Đạo ban ơn lành chư đệ muội vui vẻ đón niên trình mới trong sứ mạng thiêng liêng. Ngày đầu năm mừng một cần có mặt Ban Thường Vụ tại Cơ Quan. Bần Đạo già từ tất cả, Bần Đạo hồi cung. Thăng.

3. CHỈ CÓ ĐẠO CÓ TÂM MỚI LÀ PHƯƠNG TU ĐẮC QUẢ

Minh Lý Thánh Hội
Tuất thời, 09-01 Đinh Tỵ (26-02-1977)

Bác Nhã Thiên Sư Tam Tông Pháp Chủ

Chào chư Thiên ân hướng đạo, chào chư đạo tâm nam nữ.

Bản Tăng thừa lệnh Tam Giáo Tổ Sư đến khai cơ trong mùa xuân Đinh Tỵ, để đôi lời chúc tụng chư Thiên ân trên đường sứ mạng, sau khuyến dụ đôi câu giáo lý cùng chư đạo tâm hiện diện hôm nay.

Chư hiền đệ hiền muội đồng an tọa. Mời Vĩnh Tịnh Sư nhập chánh cung. Bản Tăng rất hoan hỷ thấy chư đạo tâm hiện diện đông đủ hôm nay. Đàn khai cơ trong tiết xuân còn hòa dịu mà tâm đạo ngập tràn đem lại điển lành chung cho chư môn sanh Minh Lý đồng thời cũng thọ hưởng ân xuân trước điện vàng Bắc Khuyết.

Bản Tăng nhớ lại thuở sinh thời đã có ý thức về việc phổ độ quần sanh trong đức tài hữu hạn. Cũng may, thiện nguyện Thiên tòng. Bản Tăng đã vượt bao nỗi khó khăn chướng ngại, san bằng tất cả phiền não trái oan, theo đuổi mục đích xương minh chánh pháp tế chúng độ nhơn, tạo cảnh thanh bình bằng tâm huyết, bằng trí não, dụng nghĩa nhơn xử thế, đem lòng từ bi bác ái mở rộng lối cộng tác bình đẳng cho mọi người, dầu trong đức tài hữu hạn nhưng lý Tam Tông hoằng pháp vô cùng.

Nay sự nghiệp đạo đức lưu lại cho đời không phải chỉ ở

ngôi Thánh Hội nguy nga này, mà ở chỗ tương truyền đạo lý của môn sanh. Bần Tăng nhắc lại để chư Thiên ân cùng chư đạo tâm nam nữ lưu ý, trên tiền đồ Đại Đạo còn bao nhiêu sự khó khăn gai góc cho đến lúc nào người sứ mạng đã hoàn thành trút bỏ nhục thân, chính lúc đó là lúc liễu tâm viên giác, sử đạo lưu truyền.

Chư hiền đệ hiền muội hãy vui vẻ để tiến bước tu trì. Chỉ có đạo, có tâm mới là phương tu đắc quả.

Hãy nhìn thử cuộc đời từ lúc biết mở mắt nhìn đời. Có bao giờ sóng gió lặng yên, cát bụi chìm trong sa mạc? Có bao giờ khỏi nắng hạ mưa thu, đông hàn giá rét? Những loạt thời tiết đưa đến cho vạn vật dầu trong cơn nóng bức vẫn có khí độ điều hòa để sang thu êm dịu.

Chỗ sanh trưởng thâm tàng đó nói lên luật tắc thiên nhiên tuần hoàn vận chuyển. Nếu là người giác ngộ biết tìm ánh đạo đưa chơn, thì luôn luôn chấp nhận luật tự nhiên, thuận thời tùy tiết mà sám sanh y phục. Đó là đạo tiến hóa của vạn vật, của nhơn sanh. Còn một bước tiến tối cao để vào hàng Phật Tiên Thánh Thần là công phu tu luyện. Mỗi người đều có bát nhã trí huệ, đều có niết bàn diệu chơn, tất khỏi nhọc lòng kiếm ngoài thân hay viễn vọng sơn lâm hải đảo, chỉ cần mộ đạo giác tâm, tẩy trừ lục thất, an nhập thiên định, phản quang nội chiếu. Có lặng lẽ xét soi mới thấy lòng thanh trược. Khi đã nhận thấy những món nợ oan trái bao quanh của kiếp con người, chừng đó sẽ dùng trí bát nhã soi khắp Tam Thiên, mượn gương thân huệ đoạn trừ bá nghiệp. Đó là đạo giải thoát. Ai cũng có thể tu đặng, hành đặng, học đặng và chứng đắc quả vị Phật Tiên.

Chư hiền đệ hiền muội đến đây trong lúc đêm thanh hầu đàn học đạo, phải có tâm chí muốn học đạo tu trì mới đến đây, vì lẽ, Bản Tăng tạm đề đôi lời gọi là món quà trong tâm niên Đinh Ty.

THI

*Muốn tìm đạo lý hãy tìm tâm,
Tâm có rong chơi ráng kiếm tâm,
Tầm lại nguồn đầu nơi thi giác,
Đó là giải thoát đạo cao thâm.*

Bản Tăng cũng phân giải đôi lời cùng chư hiền đệ hiền muội Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý cùng Thánh Hội môn sanh.

Đứng trước tuồng thiên diễn của đời, chư hiền đệ hiền muội có ý nghĩ gì về cơ đạo? Những cuộc biến chuyển vừa qua hay sắp đến đều có bàn tay vô hình nắm giữ, vẫn xoay. Tuy nhiên cũng trong đoản kỳ là một khúc quanh thế sự.

Chư hiền đệ hiền muội là những người được may duyên cùng Bản Tăng trên một quãng đường tu học, gần gũi Thiêng Liêng, được nghe trước, hiểu trước những giai đoạn đổi thay biến chuyển thì tâm đã vững phần nào khi ngoại cảnh dồn dập đổi thay. Hiện thân chỉ còn pháp quyền, sứ mạng Thiên ân phải làm thế nào cho xứng đáng bằng cách này hay cách khác. Trên đường về Thượng nguơn Thánh đức không phải chỉ có chư Thiên ân sứ mạng này thôi, mà còn biết bao nhiêu sứ giả lãnh mạng đến thế gian để thực hiện tái tạo dinh hoàn. Nhưng Bản Tăng rất tiếc, cơ hội đã đặt vào tay mà các sứ giả thờ ơ như giấc mộng, cũng chỉ vì tham dục tranh giành vật chất, ô nhiễm theo giới hạ lưu, đã bỏ công lập hồ bắc cầu, khai sơn phá thạch mà còn đào sâu

thêm hang hào ngăn cách.

Ôi! Mang lấy thân huyết nhục, nếu không đạo không tâm, thì cũng ví như vật không tâm linh chẳng hơn chẳng kém, làm chậm bước tiến của thế giới nhân loại, làm khổ nạn sanh linh. Biết như vậy để người Thiên ân sứ mạng chấp hành quyền pháp phải tùy thời mà ứng hóa hoặc ẩn hoặc hiện, di mà phải minh. Hễ phục thì phải phát, phát tâm từ huệ gánh vác phần nào đạo sự, lựa thế giúp đời, đừng thái quá cũng đừng bất cập. Hãy xem thời hoàng đạo, hãy cương quyết chấp trung. Đạo thời trung sẽ giúp cho chư hiền đệ được xứng đáng trên cương vị làm người, xứng đáng học trò Tiên Thánh.

Nhìn lại Vĩnh Tịnh Sư thì chân đi không vững, mắt nhìn không tỏ, chỉ còn có tâm có đạo mà thôi.

Các hàng môn sanh Minh Lý cũng quá lực tuần, chỉ còn đạo còn tâm để nuôi hơi dưỡng sức trong sứ mạng đã truyền lại.

Hàng tre cần cỗi, măng non liệu có đương nổi với thời tiết bất hòa để vươn mình kế tiếp đạo nghiệp độ thế tế nhơn hay không? Những dấu hỏi ở lòng trắc ẩn do Thiên lý xuất phát nơi người hành giả trong trường đạo, thiên môn, đó cũng là vô vi nhi vô bất vi của Đấng Giáo Tổ ngày xưa còn ghi lại.

THI

*Thế sự thăng trầm biết nói sao!
Người tu giữ vững chí thanh cao,
Tâm như tịnh thủy vô ba lãng,
Là đắc thời trung chẳng khác nào.*

Riêng chư môn sanh, chư hiền đệ Minh Lý Thánh Hội đã vững pháp quyền từ thuở, có do lời giáo lý để thực hiện công trình. Những gì được lãnh hội với Thiên Liêng, bữa bữa cần tu cần học. Kim chỉ nam vốn sẵn, chỉ còn trông sự cầu tiến đạo của chư đệ muội trong tương lai, chẳng những Tam Tông mà đạt thành vạn giáo nhưt lý. Chừng đó chư đệ muội không nhọc lòng cũng được việc, không nhọc sức cũng đến nơi. Càng nhẫn kiên trì thủ, càng vững bước tu hành. Trên có Phật Tiên giúp sức, dưới bạn hữu tương đồng, dầu mỗi người mỗi việc, mỗi trách nhiệm có khác nhau phần nào, chỉ kẻ trong người ngoài chung lo một khối. Bần Tăng nhắc nhở chư hiền đệ Khai Pháp và Diệu Chơn muội nữ hãy luôn luôn khắc kỷ phục lễ cho quyền pháp được nghiêm minh. Nội bộ có vững vàng thì ngoại cảnh dễ xoay chiều đổi hướng. Xuân hãy sanh nở hoa lòng bác ái để hạ trường giống từ bi, thu thâu chỉ ẩn tàng chờ cơ phục phát. Biết thời, biết đạo, biết ta, biết người để vững an thân thể thì tâm thanh tịnh, đạo phát huy. Đó là hoàn thành sứ mạng Thiên ân do bởi đó.

THI

*Xuân đến rồi đây hạ cũng sang,
Biết bao dĩ thời cõi trần gian,
Thánh nhơn do đó an thiên hạ,
Bằng đạo, bằng tâm hiệp Thánh Hoàng.*

Muốn đãi ngộ ân xuân trước bao nhiêu lòng ngưỡng mộ, chư môn sanh Minh Lý hãy đem những quả tử thuộc tả hữu trên điện, Bần Tăng đã ban bố điện quang, dùng đãi đạo khách sau khi tiến bước. (...)

Cũng dặn thêm các phần tu học, cần tiếp tục chẳng nên

gián đoạn để cho chư đệ muội được sống trong không khí
đạo lý, khóa lớp ngoại cảnh đảo điên. Nếu ngưng nghỉ sanh
biếng lười, có tu mà không đắc.

(...)

Ban ơn toàn thể chư Thiên ân, chư đạo tâm, đạo hữu.
Ban ơn cho môn sanh nam nữ. Chào Vĩnh Tịnh Sư.

4. CHỈ CÓ ĐẠO TÂM VỆT NGÚT MÙ

Vĩnh Nguyên Tự
Ngọ thời, 10-01 Đinh Tỵ (27-02-1977)

THI

*Thiện duyên đã có, ráng tu hành,
Phước đức do mình tạo mới sanh,
Đạo đức là phương xây Thánh đức,
Nhơn hòa mới thiết thể nhân thanh.*

Chào chư Thiên ân hướng đạo, chư liệt vị lưỡng phái. Tệ
Đệ vâng lệnh báo đàn, có Đức Như Ý giảng cơ giáo Đạo.
Nhân tiết xuân còn đọng lại trên hoa lá cỏ cây, Tệ Đệ cảm
hứng mấy dòng chúc lành chư Thiên ân và chư đạo tâm
nam nữ.

NGÂM

*Xuân về hướng nội không thời,
Là xuân vĩnh cửu Đạo Trời trường lưu.
Xuân tâm chẳng chút phiền ưu,
Càng vui xuân cảnh càng cư nổi sầu.
Âm dương thiên địa một bầu,
Lặng lòng mở trí nhiếp thâu điều hòa.
Kỳ trung lạc thiện mới là,
Cùng xuân xây đắp bửu tòa nơi tâm.*

Đức Chơn Nhơn vừa đến, Tệ Đệ xin xuất ngoại ứng hầu.
Chư liệt vị thành tâm nghinh tiếp. Xin lui.

TIẾP ĐIỂN

THI

*Phương tu **Như Ý** đắc thân thông,
Đốc chỉ **Đạo Toàn** nhập luyện công,
Tìm lại **Chơn Nhơn** nơi thí giác,
Vui vầy xuân đức của Tiên Ông.*

Hỷ! Hỷ chư Thiên ân hướng đạo! Mừng chư hiền đệ hiền muội và các cháu.

Nhân tiết Mạnh Xuân, Lão thừa Thánh ý đến khai cơ cho Vĩnh Nguyên Tự để un đúc đạo tâm, hoằng dương đạo pháp, giúp người đạo hạnh chơn tu lên đường giải thoát, mở cửa từ bi chờ đón rước kẻ trầm luân giác ngộ. Chư hiền đệ muội hôm nay đến dự đàn khai xuân đầy đủ, vậy Lão miễn lễ chư hiền đồng an tọa rồi cùng Lão nhấp chén thanh lương cho mát lòng sẽ bàn qua đạo lý.

Các cháu đầu! Hãy đem bầu nước mát cho Lão đãi các Thiên ân. Ban Cai Quản, Nữ Chung Hòa hãy thay Lão mà mời chư Thiên ân nam nữ.

Chư Thiên ân đến đây bằng tâm, bằng Đạo, Lão cũng đem Đạo, đem tâm mà đáp lại chơn tình. Có Đạo, có tâm mới sum họp đồng hưởng khí thái hòa của tam dương khai phát. Dầu trong một phút hay một giây, những giọt nước thanh lương đã hòa tan vào trong tâm can huyết quản chư đệ muội, sẽ vui vẻ chuyển lưu khắp các tế bào đang oằn oại khô khan vì nhiệt độ, chuyển lưu cho mát mẻ, làm sống lại cho cơ thể điều hòa. Đó cũng là Đạo, là tâm của chư đệ muội vậy. Đến đây, chư đệ muội hoan hỷ đợi chờ Lão dặn dò sở tại về đạo sự rồi sẽ tiếp thêm phần đạo lý.

Này chư phật sự đạo tâm nam nữ sở tại, này các cháu! Xuân không đổi, mà cuộc đời thay đổi. Xuân vẫn là mùa lặp lại và kiến tạo tương lai, nhưng lòng người có hòa hợp với xuân thì công cuộc kiến tạo từ cảnh đến tâm mới huy hoàng phát triển. Thế nên, người Thiên ân tín đồ của Thượng Đế phải hằng tỉnh tâm giác ngộ trên đường tu học, đừng thấy khó mà sợ thì mới nhận được cái khôn, đừng thấy nhơn tình tráo trở, thế sự đảo điên mà rộn ràng tâm tánh rồi lãng quên công phu công quả. Đã dốc chí tu hành thì đừng câu nệ chỗ đức bạc tài sơ hay căn cơ còn non kém. Đạo gốc là ở lòng chí thành, chí kính, chí chánh, chí chơn. Từ chỗ thành kính chánh chơn thâm nhập lâu ngày vào lòng, người tu hành sẽ trở nên kiến tánh. Muốn được như thế thì phải cần tu tập hằng ngày về đạo tâm, về đức hạnh không giây phút nào quên. Dầu lỗi nhỏ chớ làm, lỡ lầm phải ăn năn, đừng tái phạm. Gặp lợi dầu lớn nhỏ chớ tham để không sanh lòng buồn vui được mất. Biết nẻo tà là muôn ngàn sai quấy, tội nghiệp vương mang thì hành động và ngôn ngữ phải dặt dè, hãy xa lánh. Có lẽ bước, sớm giác ngộ quay về. Hằng xét lòng khi nổi tánh tham sân. Hãy tự cảnh giác mà quyết tâm cải hối. Khi sanh lòng ích kỷ hãy nhớ đến hạnh bác ái vị tha. Khi ham mê rượu trà thì nhớ đến điều xấu hổ bê tha mà chừa bỏ. Khi lòng sanh hẹp hòi chấp nhứt phải nhớ lại người tu hành đức độ khoan dung. Khi tánh tật đổ nổi lên thì phải nhớ lại pháp quyền vô tư mà tự kiểm. Tình thương mở rộng thì trên thuận dưới hòa, khắc kỷ phục lễ cho nên người gương mẫu. Bao nhiêu đó nếu làm được thì nội bộ yên vui, ngoại cảnh dầu chi phối cũng đủ sự sáng suốt để an bài. Đó là thấy được chơn lý, thấy được pháp môn. Tánh đạo có phát sanh nhờ tâm thiên tịnh định. Tuy thân phải cộng nghiệp

mà lòng giữ cho thơ thới thung dung. Vật chất dầu hao mòn mất mát mà tinh thần sáng suốt vững vàng, an phận thủ thường mà công phu tu luyện.

Hỡi các cháu!

*Dẫn dò các cháu ráng lo tu,
Chỉ có đạo tâm vệt ngút mù,
Thế sự giả chơn thôi trôi kệ,
Tùy thời công quả với công phu.

Công phu sẽ thấy rộng lòng hơn,
Cực nhọc bao nhiêu dạ chớ sờn,
Chớ ngại ít oi, cần tiến bước,
Giữ lòng thanh tịnh có chi hơn.*

Lão đến khai xuân cho các cháu hưởng hồng ân mà tu tiến. Trong năm sắp đến đạo sự còn nhiều, các cháu phải trì chí kiên tâm mới vượt qua mọi khó khăn mà tu luyện. Các cháu lớn nhỏ siêng năng cúng kính, đọc thánh ngôn, thánh giáo để được sự bảo hộ của chư Linh Thần Hộ Pháp.

(...) Các cháu an tọa.

Này chư hiền đệ hiền muội! Nói đến Đạo, đến tâm thì ai ai cũng có. Nhưng thử hỏi trên đời có được bao nhiêu người biết có Đạo, có tâm? Nay Lão và chư đệ muội muốn luận Đạo, luận tâm thì rất dễ. Gần hơn hết là trong hai năm nay, chư đệ muội đã học được biết bao nhiêu bài về Đạo, về tâm mà chỗ cùng lý tận tánh đâu phải dễ! Và lại, Đạo là nguyên lý tự nhiên, tâm là vô vi chủ sử. Đạo và tâm là một thể linh hoạt vận hành không bóng, không hình, không hơi, không tiếng. Nếu nói được bằng lời thì e không đúng, mà vịn vào một vật để chứng minh lại càng sai biệt. Tuy nhiên

Lão vẫn đợi chư hiền đệ muối trong giờ đại định để thông công. Khi ấy:

*Thái hòa vượng khí tam dương,
Đêm thanh tĩnh mạch liễu lường nhiếp thâu.
Lòng lâng lâng trong bầu Táo Hóa,
Thân nhẹ nhàng nhân ngã vô tri,
Vô vi mà vô bất vi,
Âm dương hỗn nhứt phục quy nguyên thần.
Thần thị Thiên, Thiên thần linh diệu,
Hóa muôn phương quán chiếu nhiệm màu,
Trời người nào có khác đâu,
Đạo tâm gồm ở một câu huyền đồng.*

Hiện tình thế sự cũng làm bận rộn chư hiền đệ muối không ít. Với sứ mạng Thiên ân trong Tam Kỳ Phổ Độ, chư đệ muối tự thấy lòng ưu tư rất nhiều. Lão khuyên chư đệ muối hãy an lòng tu niệm, mọi việc sẽ được sắp xếp an bài về việc đời cũng như việc đạo, chỉ cần chư đệ muối biết tùy thời xử thế, đừng thái quá cũng đừng bất cập để xứng đáng giữ tròn danh nghĩa Thiên ân. Giờ tâm kinh mà học Đạo Thời Trung.

Đọc tâm kinh để kinh quyền đối phó. Cây một rừng, dân một nước, điều thanh suy họa phước khó tránh riêng, nhưng những kẻ có Đạo, có tâm, chỉ trong một phút kiên trì cũng được thần linh hộ trợ.

Bước sang niên trình mới, chư đệ muối muốn vạch đường lối mới để lập công bồi đức, Lão cũng đề mấy lời:

THI

*Chèo thuyền bát nhã độ quần sanh,
Luớt dậm trùng dương vượt thác ghềnh,
Minh triết bảo thân không thẹn mặt,
Trung thành sự Đạo chẳng ô danh.
Thánh xưa bao quản điều hưng bĩ,
Phật trước nề chi lẽ bại thành,
Quý ở Thiên ân tròn sứ mạng,
Chèo thuyền bát nhã độ quần sanh.*

(...)

Lão ban ơn toàn thể chư hiền đệ hiền muội. Lão hồi cung. Thăng.

5. CON CÓ THÁNH TÂM SẼ CÓ THẦY

Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Cao Đài Giáo Việt Nam
Tuất thời, 15-01 Đinh Tỵ (04-3-1977)

Bạch Hạc Đồng Tử

Tiểu Thánh chào chư Thiên ân sư mạng, chào chư liệt vị đàn tiền. Tiểu Thánh vâng lệnh đến trước báo tin, chư Thiên mạng cùng liệt vị thành tâm nghinh tiếp Thánh Giá Chí Tôn. Tiểu Thánh xin xuất ngoại hộ đàn. Lui.

TIẾP ĐIỀN

THI

*Một bầu che chở khắp quần linh,
Xuân hạ thu đông cũng một tình,
Tạo Hóa vận hành cơ nhứt nguyệt,
Chan hòa mưa móc khắp nguồn sinh.*

Ngọc Hoàng Thượng Đế

Tá Danh Cao Đài Tiên Ông Đại Bồ Tát Ma Ha Tát

Thầy các con! Thầy mừng các con nam nữ.

Hôm nay Thầy giảng trần đề ban ơn cho các con. Mỗi con đều phải chí thành thọ hưởng hồng ân để vững vàng tâm chí tu thân học Đạo độ đời. Thầy miễn lễ, các con đồng an tọa.

Năm xưa, Thầy vì tâm đạo chí thành của các con, nên chọn ngày Thiên Quan Tứ Phước thành lập Văn Phòng Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Đại Đạo để các con có cơ hội bồi

công lập đức, lần lên thượng thừa phụng hành Thiên Đạo, hiệp cùng Thần Thánh tạo đời thánh đức cho vạn linh. Nay được mười hai năm, các con vừa công phu tu luyện, vừa hiến dâng cho Thầy, cho nhơn sanh một phần nào tâm huyết và không quên gây dựng sứ mạng tiếp nối. Đó là một công quả xứng đáng trong hàng Đại thừa Thiên Đạo vậy.

Ngày mai các con bắt đầu một niên trình mới nữa. Thầy nhìn thấy các con chưa đủ thần thông pháp nhiệm để vun tưới thân xác nên bị thời gian cỗi theo luật hữu hình hữu hoại. Tuy nhiên, đoạn đường sau cuối là đoạn đường quan trọng nhất của một kiếp người. Tỉnh hay mê, siêu hay đọa, sứ mạng có hoàn thành được hay không cũng chỉ giờ phút kết chung đó vậy.

Thầy mượn sở dụng thánh đức ngày xưa mà nhắc nhở ngày nay. Các con muốn có một cõi đời thánh đức thì phải có thánh tâm. Chỉ có thánh tâm mới biết yêu thương nhơn loại. Người lãnh đạo thương dân mình như thương con đỏ, xem cái khổ của dân như chính mình khổ, cái vui của thiên hạ như cái vui mà mình có. Dân tựa vào sự yêu thương đó mà sống trong cảnh an lạc thái bình.

Thánh tâm làm nên vương đạo. Thánh tâm hay vương đạo đều có ở lòng mọi người, lòng các con. Nếu có được hay chưa được thì cơ biến diễn Thiên địa tuần hoàn châu nhi rồi phục thi. Cõi đời an lạc lâu hay mau đều tùy theo lòng giác ngộ của vạn linh. Biết thế, các con hãy thương yêu diu dặt nâng đỡ nhau trên đường Đại Đạo. Thầy có dạy các con: “Không thương được kẻ ghét con thì không gần được Thầy.” Các con muốn gần Thầy, hiệp cùng Thầy, thì bỏ lòng thương ghét, lấp nẻo thị phi, đoạn dứt nhân quả.

Bao nhiêu đó làm cho tánh Đạo các con sáng ngời. Các con sẽ hóa giải mọi khó khăn khổ não để hiệp cùng Thầy.

Con ôi! Trên đời không có nỗi đau khổ nào bằng tay tự chặt lấy tay, mình tự hủy diệt lấy mình. Muốn tránh nỗi khổ đó, các con hãy học lòng Tạo Hóa bao la vô biên, vô lượng mà ở đời. Từ ngôn ngữ, hành động, tư tưởng, cố tránh được oan nghiệt. Sự thưởng phạt đã có luật nhân quả thừa trừ chỉ công vô tư, các con đừng đại dột gây thêm nhân tạo thêm nghiệp nữa. Các con hàng Thiên ân trong Đại Đạo hãy cố dốc chí làm nên gương mẫu của sự thương yêu thì quyền pháp Đại Đạo mới trọn tay thực hiện được; cộng với công phu tu luyện của các con, đó là tu chứng của kết quả sau cùng trong trường tiến hóa của các con.

THI

*Con có thánh tâm sẽ có Thầy,
Thầy là Cha cả của Đông Tây,
Tây Đông dầu biết hay không biết,
Thì đức hạo sanh cũng thế này.*

Thầy sẽ cho Giáo Tông đến dẫn dắt các con phân hành sự niên trình mới. Các con thành tâm tiếp điển.

Thầy ban ơn lành chung tất cả các con. Thầy hồi cung. Thăng.

TIẾP ĐIỂN

Giáo Tông Đại Đạo Thái Bạch Kim Tinh

Chào chư Thiên ân nam nữ, mừng chư hiền đệ hiền muội.

Thừa lệnh Đức Chí Tôn, tiếp theo là phần kiểm điểm phúc trình hành đạo chung niên của chư hiền đệ hiền muội. Bần Đạo miễn lễ, đồng an tọa.

Tổng Thơ Ký hãy trình bày tổng quát các phần đạo sự trong ba tháng vừa qua. (...)

Chư hiền đệ hiền muội tịnh tâm nghe Bần Đạo kiểm phê:

THI BÀI

*Từ Át Ty đến năm Đinh Ty,
Khởi thử rồi chung thử quyết tâm,
Thuyền từ lèo lái vững cầm,
Dầu đời bỉ thời thặng trầm há nao.*

Ban Thường Vụ tuổi cao tác lớn,
*Chỉ tâm tu chớ bận sự đời,
Dầu cho vật đổi sao dời,
Tâm linh một mảnh chồi ngời Tam Thiên.*

*Đạo tâm phát cần chuyên tu luyện,
Hạnh viên dung tinh tiến làm gương,
Tùy thời giữ vững lập trường,
Song tu tánh mạng mở đường hằng sanh.*

Nội Chánh Vụ chí thành tâm đạo,
*Biết dời mài giá bảo mới nên,
Nhơn hòa lấy đó làm nền,
Dụng tình Tạo Hóa đặt trên vạn đồ.*

Ngoại Giao Vụ điểm tô sắc thái,
*Giữ căn lành chớ trái ý Thiên,
Ngoại giao sứ mệnh pháp quyền,
Thời trung đúng Đạo không riêng vì tình.*

Hành Chánh Vụ phân minh sắp xếp,
Truyền thống xưa nề nếp sẵn sàng,
Có thân thân phải gian nan,
Tâm linh miễn được huy hoàng là hơn.

Văn Hóa Vụ, nhị Chơn, Huệ, Đạt,
Nổi đạo đời chéch mác lòng son,
Nặng mang sinh kế sống còn,
Nhẹ phần trách nhiệm mỗi mòn tâm tư.

Đời đã thế cộng trờ cũng thế,
Trở day rồi dẫu bể cũng rồi,
Cơ Trời khó tỏ khúc nôi,
Rách lành đùm bọc ơn Trời sẽ ban.

Thanh Niên Vụ dẫn dắt hậu tấn,
Nói pháp quyền đúng phận đừng sai,
Huy hoàng nếu có ngày mai,
Nhờ anh giỏi giẩn khéo tay uốn trồng.

Phó Vụ Trưởng một lòng phục vụ,
Trưởng, Phó Ban quy củ lo tròn,
Đường tu sớm đã dò đôn,
Thượng thừa men bước chẳng còn xa đâu.

Nữ Chung Hòa biết bao công quả,
Trải can trường phúc họa không nao,
Chứng lòng đã có Trời cao,
Ơn lành chan rưới ngày sau sum vầy.

Thanh thiếu niên ngày ngày ghi nhớ,
Học tu nhiều dầu dổ cũng hay,

*Tre tàn cần cõi ngày mai,
Lập đời hồng giáo nhờ tay các trò.*

Chư hiền đệ hiền muội! Trong niên trình mới này Bản Đạo muốn lưu ý chư hiền về sự tu tiến trong đường lối của Cơ Quan.

Người tu hành vào hàng Đại Thừa chấp trì quyền pháp để thực hiện sứ mạng thiêng liêng thì luôn luôn phải tu tánh luyện mạng cho thuần thực chơn chất, phải giữ lòng thanh tịnh như như, dầu đứng trước muôn ngàn ngoại cảnh đổi thay cũng đừng để lòng phải xao động, luôn luôn diệt trừ phiền não chấp trước để không vui không buồn, không nhơn không ngã, không bạn không thù, không tà không chánh, không thị phi, không ân oán. Tóm lại là niệm lự giai vong, vạn duyên đồn tuyệt. Dầu danh lợi trước mắt, quyền uy trong tay cũng vẫn xem như bọt bóng đầu gành, mây bay đỉnh núi.

Tuy nhiên, người tu hành còn có bốn phận vi nhơn. Nếu rộng ra thì vũ trụ là nhà, nhơn loại là anh em, mà tình là non sông cây cỏ, thân hẹp lại là gia đình xã hội dân tộc. Đến lúc cấp thiết cũng lo đỡ vạc nâng thành cứu dân cứu nước, như Vạn Hạnh Thiền Sư đời Lý, Phù Vân Quốc Sư thời Trần trong lịch sử nước nhà của chư đệ muội. Những vị ấy giúp đời mà không nhơn ngã, không danh lợi, khi xong việc cũng hài cô gậy tre, ung dung tiêu sái, nào có bận bả chi đâu.

Nay chư hiền đệ muội chưa được phong độ đó, nhưng phải có phần nào để xứng đáng là bậc Thiên ân thể Thiên hồng hóa. (...)

Bần Đạo chứng tâm đạo chí thành của chư hiền đệ muội hiện diện hôm nay.

Bần Đạo đã ban ơn vào bạch thủy, chư hiền đệ muội dùng cho mát mẻ hầu vững tiến trong niên trình mới. Bần Đạo ban ơn chư hiền đệ muội. Thăng.

6. MINH TRIẾT BẢO THÂN, TRUNG THÀNH SỰ ĐẠO

Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Cao Đài Giáo Việt Nam
Tuất thời, 15-02 Đinh Tỵ (03-4-1977)

Giáo Tông Đại Đạo Thái Bạch Kim Tinh

Bần Đạo chào chư hiền Thiên ân đệ muội.

Đại hội Thường niên Cơ Quan vừa diễn tiến một cách khả quan. Bần Đạo không nhắm vào hình thức tổ chức khéo léo trang nghiêm bề ngoài mà ngợi khen bao nhiêu tâm chí thành trước trách nhiệm thiêng liêng của chư hiền đệ hiền muội. Bần Đạo miễn lễ, đồng an tọa.

Lòng chí thành thấu đến Ngọc Hư Cung, Tam Giáo Đạo Tổ đã giáng lâm chứng chiếu trong giờ phút trang nghiêm của Đại hội và Bần Đạo không đến trước ngày Đại hội mặc nhiên đã kiểm phê và chấp nhận các phần hành đạo đã qua, đang thực hiện và sẽ thực hiện ở các phúc trình. Đức Thượng Đế Chí Tôn sẵn dành hồng ân cho chư đệ muội trên lộ trình tu hành học đạo gặp trở ngại khó khăn.

BÀI

*Một sứ mạng thiêng liêng cao cả,
Trong tình thương Tạo Hóa hiếu sinh,
Trước tiên mình phải dạy mình,
Dạy mình rồi mới đăng trình thực thi.
Trên Thượng Đế huyền vi ban bố,
Dưới nhơn sanh muôn ngõ trông chờ,*

*Thật tâm mới được tri cơ,
Hễ tu thì đắc chớ ngờ ai ơi!*

Nhứt điều phi vạn điều tùng: một con chim bay, vạn con chim đều cất cánh. Đại hội Thường niên, chư đệ muội đã thể hiện được tinh thần đó. Nhìn vòm trời rộng lớn bát ngát bao la, đàn chim ríu rít tung bay, mặc cho bầy dò khắp chốn, cung lưới bủa giăng chỉ chực đến ngang tầm mức là buông tên thả lưới. Nhưng điều đáng lo ngại là đàn chim kêu nhau về tổ ấm hay bạt gió muôn phương. Điều đáng lo ngại hơn nữa là những con chim bạc phước ham mê hay tự ý vào đôi cánh mỏng manh mà say mê lạc lõng.

Đạo pháp trường lưu, hành giả quyết tâm giác ngộ xuôi thuyền về bến giác thì ý chí phải kiên cường, biết lúc nên đi thì đi, lúc nên đậu thì đậu. Đêm trăng sáng, dầu nước ngược cũng có thể dong thuyền. Ngày mà âm u, dầu xuôi dòng cũng nên cắm sào ngồi nghỉ. Đó là minh triết để bảo thân. Cũng vẫn chiếc thuyền mà người thuyền trưởng khéo bẻ lái trở lèo cho thuyền vượt qua những cơn sóng to gió lớn. Đó là việc đáng lưu ý. Nhưng điều quan trọng hơn hết là những tay thủy thủ có thật tâm gìn giữ con thuyền trước bao vạn sanh linh đang lặn hụp hay không? Nếu đã thật tâm thì vui cùng vui, khổ cùng khổ, một tâm chẳng đôi, một chí chẳng dời, thì tiến hành dầu khó khăn cũng đạt nhiều kết quả. Đó là trung thành sự đạo.

Tiếp Bài

*Việc không khó, chỉ lòng mới khó,
Khó bởi lòng, hay có dối lòng,
Thật thì ngoài cũng như trong,
Vấn dài nằm lại một lòng bàn tay.*

*Muốn bảo thân dụng tài đúng chỗ,
Muốn trung thành giác ngộ tùy thời,
E dè khi vắng bóng người,
Khổ vui cộng tác một lời là tâm.*

Mười hai năm tu hành học đạo, chư đệ muội phải tự thấp
đuốc mà đi. Ngày mai đây, chư đệ muội tiến hành chương
trình đã vạch, hãy nhớ lời Bần Đạo.

TIẾP BÀI

*Trong tổ chức tri âm tri kỷ,
Dứt phạm tâm đạo lý sáng soi,
Sớm khuya tâm hạnh trau dồi,
Khiêm cung hòa ái độ người muôn phương.
Nguyện chung sức mở đường đại chúng,
Đem Đạo mẫu công dụng mọi nơi,
Cho người thông cảm cùng người,
Đẹp tan sắc phái phục hồi tình thương.
Đó, Thiên ân trên đường sứ mạng,
Lãnh pháp quyền xứng đáng vai trò,
Ngại gì những khúc quanh co,
Ván cò thế sự dẫn đo nhọc lòng.*

(...)

*Trên Đại Đạo cộng đồng nhứt thể,
Trong tinh thần bảo vệ quốc phong,
Muốn cho huynh đệ đại đồng,
Trường giang vạn phái xuôi dòng về nguyên.*

Bần Đạo cũng nhắc nhở chư hiền muội phải siêng tu học
và chỉ có siêng tu siêng học cho suốt cho thông thì mới

thấy đường cao siêu mà tiến bước, nẻo đọa lạc mà tránh đi. Tội lỗi hiện kiếp có thể dùng hình thức sám hối để xóa mờ, nhưng tội lỗi thâm sâu từ lịch kiếp hoặc té vì ỉn áo tự đáy lòng bởi không dễ thấy nên khó trừ. Chư hiền muội cần lưu ý điểm này để tự an bài trong tình thương Vô cực. Đường lối đã vạch ra cùng đường lối Cơ Quan đã hoạch định, chư hiền muội hãy tiến bước sẽ được ban ơn.

Hỡi các trò Thanh thiếu niên ngoan đạo của Đức Chí Tôn Thượng Đế! Cao Triều Lão Hữu nhờ Bàn Đạo chuyển lời đến thăm các trò và xin nhắc nhở các trò ghi nhớ những lời Lão Hữu đã dạy. Thế cuộc càng chuyển biến, các trò càng ý thức được thế nào là sứ mạng tiếp nối trong tương lai, thế nào là hiến dâng. Các trò sẽ còn nhận định được nhiều hơn nữa, nhưng chờ đợi thì quá trễ, nên bước sớm tốt hơn. Đang sức sáng tạo, cần sáng tạo cho được căn bản tâm linh thì trên hoạn đồ thiên lý không còn sợ gì loài sa tăng ác quỷ. (...)

Bàn Đạo cũng đề lời nhắc nhở chư hiền đệ hiền muội đã học tâm pháp đại thừa. Thì giờ nhất thức, định mạng có bao nhiêu. Người xưa khổ công tu luyện hằng mấy mươi năm mới thành đạo quả, nay chư đệ muội vừa tu, vừa học, vừa hành, kể ra thì rất nhiều, nhưng nhìn lại thì chẳng có bao nhiêu. Công không đủ trừ tiền nghiệp, quả không đủ xây đắp nền móng tự thân. Vào đại thừa thì công phu còn kém cỏi, tâm tánh dễ rong chơi, nên muốn hành Thiên đạo phải chịu nhiều khảo thí. Một năm có hai khóa tịnh Hạ chí, Đông chí mà còn thiếu sót bận rộn lu bu, hay vào cửa tịnh đường mà tâm còn ngoài ngưỡng cửa. Dầu pháp linh mà không hành công đúng mức thì làm sao thấy được chỗ linh diệu của pháp đạo vô vi mẫu nhiệm, mà chỉ học trên lý

thuyết thì làm sao thấy được chỗ huyền nhiệm vô vi. (...)

Từ đây sắp đến, chư đệ muội phải tự thấp đuốc mà đi. Bần Đạo sẽ chứng ở tâm lòng thành của chư đệ muội. (...)

Bần Đạo ban ơn lành chư hiền đệ, hiền muội. Thăng.

7. LUẬT CẨM ỨNG

Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Cao Đài Giáo Việt Nam
Tuất thời, 15-02 Đinh Tỵ (03-4-1977)

THI

Điều Trì tắm gội sạch chơn linh,
Kim Mẫu là tâm ráng giữ gìn,
Vô Cực pháp thân cùng nhần tạng,
Từ Tôn vốn ở chỗ lòng tin.

Mẹ linh hồn các con nam nữ. Mẹ mừng các con.

Các con ơi! Trước tâm lòng chơn thành thương Thầy mến Đạo, ân nhân khắc phục nội tâm, cố gắng lập công bồi đức của các con trong một năm qua, hôm nay các con xa gần đã quy tụ về đây dưới mái Thánh đường, Mẹ cho Giáo Tông đến dạy các con về phần hành sự rồi Mẹ sẽ đến ban ơn cho các con vui. Vậy Mẹ cho phép các con đồng an tọa.

Các con ơi! Đời người một kiếp sống, các con tưởng rằng trăm năm lâu lắm nhưng từ đầu xanh cho đến tóc bạc, từ mắt sáng đến mờ, từ tử tai đến lãng, từ sức mạnh thủ túc có thể vượt núi trèo non, băng rừng lướt bụi cho đến lưng mỏi gối dùn, chơn đi không vững, chẳng có mấy hồi. Con thử bình tâm ôn lại trong chớp nhoáng, sẽ nhớ rằng mới ngày nào ôm cặp đến trường học thì văn chương chữ nghĩa, rồi lớn lên, rồi thành gia thất, rồi làm cha mẹ, rồi làm ông bà, thời gian đó qua rất mau và những chuỗi ngày còn lại cũng chẳng phải chậm đâu con. Với mảnh thân nhục thể, bao nhiêu nhu cầu vật chất đòi hỏi, các con sáng tối tảo tần, tháng năm bon chen dành dụm lo thiếu đủ, lo phải quấy, lo

thù tặc vắng lai và bao nhiêu cái lo khác nữa, làm cho con không có ngày giờ để kiểm điểm hoặc nhớ rằng tuổi đời đã đi qua và đi qua mãi mãi không chờ các con. Mảnh thân sanh ấm no an ổn có ai dám gọi vẹn toàn, mắng bận rộn rũi may, mắng đa đoan phải trái, làm các con quây quần trong cái ăn, cái ở, cái mặc, còn có thì giờ đâu để nghĩ đến phần tâm linh tu tập giác ngộ để trau dồi tinh luyện cho mãn tuệ thuần lương, cho minh linh khiết tịnh.

Các con ơi! Phần đầu về kiếp sống, các con tưởng nó là quan trọng, nhưng có dè đâu phần sau mới là tối quan trọng. Các con có trở bước về nguồn được hay không, các con có huân nguyên phần bổn được hay không, các con có trở về ngôi xưa vị cũ để Mẫu tử trùng hoan được hay không, đó là phần tối quan trọng. Còn thân xác phàm tục của các con, dầu muốn dầu không, rồi một thời gian cũng phải rã tan trả về cho tứ đại. Mẹ đã dạy các con khá nhiều trong mấy mươi năm, các Đấng Thiêng Liêng cũng đã dạy các con khá nhiều trong mấy mươi năm rồi. Giờ đây, Mẹ chỉ nhắc lại sơ sơ một vài điểm chánh có liên hệ đến kiếp sống nhân sinh và tâm linh của các con. Chỉ còn có một việc là các con có ý thức được hay chẳng, hoặc đã có ý thức nhưng có chịu học hành hay không; hoặc đã có ý thức, có chịu học hành, nhưng các con có cương quyết dứt khoát để thực tu thực chứng hay không, đó là điều đáng kể. Tuổi đời không cho phép các con chần chờ do dự, sức khỏe không cho phép các con thí nghiệm giữa nhơn thân và tâm linh. Hoàn cảnh không cho phép các con dè dũi, hoặc tu theo tài tử.

Các con ôi! Hôm nay, các con cử hành lễ kỷ niệm Thái Thượng Lão Quân, nhưng con đã học được gì và thực hành

được gì tinh hoa của Thái Thượng Lão Quân vào đời sống nhơn sanh và tâm linh của các con? Không để các con do dự trả lời biện bạch, Mẹ nói mau cho các con biết: Một trong những tinh ba của Thái Thượng Lão Quân hay Lão Tử, đó là Luật Cảm Ứng. Chỉ hai chữ cảm ứng này thôi, nhưng nó không phải giản dị như các con hằng tưởng, hằng định nghĩa và hằng giảng dạy cho huynh đệ tỷ muội các con thường nghe trong các buổi giảng. Các con hằng định nghĩa rằng: Hễ mình có cảm cùng Trời, cùng thần minh, thì thần minh sẽ ứng lại, chỉ giản dị trong phạm vi cầu nguyện hoặc tham thiền tịnh định thể thôi.

Vậy để đánh dấu trung thực và xác đáng đầy đủ ý nghĩa của ngày lễ này, Mẹ dạy các con hiểu nghĩa thêm về hai chữ cảm ứng, nói đúng hơn đó là luật cảm ứng.

Cái vô ông quẹt đựng một số diêm quẹt, nếu con để yên một chỗ, dầu muôn đời cũng không làm sao lóe lên dóm lửa.

Dòng điện trong tòa nhà trang trí đầy đủ tiện nghi các dụng cụ về điện, nếu các con không dụng công sử dụng, thì bao giờ mới thấy được hiệu năng của điện?

Về vật dụng của người thợ hồ như: xi măng, cát, vôi, nước, đá có sẵn, nếu con không dụng công hòa hợp làm sao có được một bã hồ sử dụng đúng tỷ lệ chất liệu của nó?

Trong khoảng không gian đang có âm thanh và hình ảnh của các đài truyền thanh, truyền hình phát ra, nếu các con không dụng công mở máy thu thanh, thu hình, làm sao các con thưởng thức được những âm thanh hình ảnh đó?

Ồn Trời đang trùng trùng bữa giảng trong đức hạo sanh bao trùm vạn vật, nhưng nếu các con không dụng công tiếp

nhận đúng mức thì cũng chẳng ích chi.

Bộ máy nhơn thân của các con do ngũ hành âm dương tạo dựng, nếu các con biết sử dụng vận hành thì bộ máy đó sẽ tinh vi tạo tiên tác phạt. Nếu các con không biết sử dụng nó, thì các con khó thoát khỏi luật vô thường thành trụ hoại không trong vòng luân hồi sanh tử mãi mãi.

Trái chín đang có trên cây, con phải dụng công hái bẻ mới có mà ăn, chớ không phải há miệng trông chờ trái rụng.

Sự tu hành trong luật cảm ứng cũng vậy đó các con. Tuy không ai đặt điều kiện, nhưng luật cảm ứng tự nhiên vẫn có hai chiều.

Mẹ đan cử một vài thí dụ để các con rộng đường suy nghiệm. (...)

Sau đây, Mẹ dạy chung các con thêm một ý đạo nữa để các con trở về nghiền ngẫm làm hành trang trên bước đường tu học. Đó là ngọn đèn từ huệ, hay ánh sáng tâm đăng cũng thế. Đó là bí quyết tu hành của kỳ Ba đại ân xá.

Ánh sáng vị tha rọi sáng lòng ích kỷ.

Ánh sáng bác ái sẽ rọi sáng bóng tối hẹp hòi.

Ánh sáng tình thương sẽ phá tan màn đêm u tối.

Ánh sáng từ bi sẽ dẫn lối cứu khổ của cuộc đời.

Ánh sáng công phu sẽ phá tan màn lưới vô minh.

Ánh sáng công quả sẽ chan hòa tánh hẹp hòi bon chen ích kỷ.

Ánh sáng phúc đức sẽ tiêu rồi nghiệp chướng tiền khiên.

Ánh sáng nhơn hòa sẽ phá tan phái phe kỳ thị.

Mà các con trong hàng Thiên ân hướng đạo cho đến các

hàng tín hữu môn sanh, mỗi mỗi con đều có ánh sáng thiên lương, thiên phú, từ lâu vì bị nhờn đục lấp che, phàm ngã phủ mờ, làm cho các con tối tăm trên bước đời hoạn lộ. Nay Tam Kỳ Phổ Độ, Trời hé máy Thiên cơ vạch đường chỉ lối cho tu, ráng tập luyện công trình, công quả, công phu, thì chắc chắn một kiếp sẽ được thành công đắc quả. Một niệm lành sẽ phá tan muôn nghiệp dữ. Đó là lời dạy chót Mẹ nhắc cho các con tạc dạ ghi lòng để mà tu, mà tiến, mà đắc, mà thành. Đừng vọng tâm nghe thầy hay, sư lạ, rồi chạy quần chạy quanh, khó thoát khỏi lưới bàng môn tả đạo nghe các con.

Sau cùng, Mẹ ban ơn toàn cả các con hiện diện về dự lễ hôm nay. Mẹ đã ban ơn điển trong các lễ phẩm cùng bầu bạch thủy trên Thiên bàn, khi xả đàn các con hãy chia nhau mà dùng trong tình thương của Mẹ. Nhớ đừng để sót đĩa nào từ trong đến ngoài, cho đến con phòng trừ, giữ hành lý, cũng đều được thọ hưởng tình thương của Mẹ.

THI

*Ân điển Mẹ ban đã ngập tràn,
Chia nhau thọ hưởng đức Trời ban,
Tình thương dịu dặt nhau tu học,
Đừng có riêng tây phải lạc đàn.*

NGÂM

*Ơn lành Mẹ đã rưới chan,
Cho con nam nữ hầu đàn hưởng chung.
Giã từ con trẻ đàn trung,
Thế gian tu niệm, Thiên cung Mẹ về.*

Thăng.

8. CĂN BẢN ĐỂ ĐẠT ĐẠO LÀ TÁNH TỰ NHIÊN NHƯ TẠO HÓA

Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Cao Đài Giáo Việt Nam
Tuất thời, 15-4 Đinh Tỵ (01-6-1977)

Thanh Minh Đồng Tử

Tiểu Thánh chào chư Thiên ân, chư đạo tâm nam nữ.
Đức Giáo Tông giảng lâm, chư liệt vị thành tâm thủ lễ tiếp
nghinh, Tiểu Thánh xin xuất ngoại hộ đàn. Lui.

TIẾP ĐIỀN

Giáo Tông Đại Đạo Thái Bạch Kim Tinh

Bản Đạo chào chư Thiên ân, chư hiền đệ hiền muội. (...)

THI

*Muôn việc nên chăng cũng bởi lòng,
Lòng càng chuyên nhứt, việc càng thông,
Ví bằng điên đảo theo cơn trốt,
Việc chẳng nên gì hóa uổng công.*

(...)

Chư hiền đệ hiền muội! Nhắm về tiền đồ Đại Đạo, người Thiên ân tâm đạo có phải chẳng đang cùng một hoài bão chung là tự độ và độ tha trong sứ mạng thế Thiên hoằng đạo, xây dựng cõi đời Thánh đức an lạc cho mọi người? Nếu quả thật vậy, Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Đại Đạo, chư hiền đệ muội hãy đồng tâm nhứt trí thực hiện nhiệm vụ cao cả thiêng liêng của chính mỗi người để

điều hòa guồng máy Cơ Quan trong thời cấp thiết này. Cơ Quan có điều hòa thì động năng mới thúc đẩy được tiến trình của người sứ mạng Thiên ân. Trách nhiệm, đầu là trách nhiệm của mỗi phần việc khác nhau, mà quan hệ chung tất cả. Nếu một bộ phận bị lùi là các bộ phận khác cùng ảnh hưởng, vì phải mất thời gian để sửa chữa đổi thay. Nếu tâm chí đã quyết, mỗi người hãy tự dẹp tan mọi chướng ngại riêng tư để có một niềm tin tha thiết trong tình thiêng liêng tổ chức, để mọi cõi lòng đều sáng suốt, ý chí hăng hái hân hoan, nắm vững mấu chốt thời gian từ khắc một. Nhớ đừng bước sau vó ngựa để khỏi bị cát bụi phủ mờ. Đạo là đầu mối của đại thể xoay vần sanh sanh hóa hóa. Cái bản thể chính ấy là Thiên địa vạn vật, là chư hiền đệ muội, thế nên Đức Chí Tôn Thượng Đế mới ban trao quyền pháp cho những ai biết sống trong quyền pháp Đạo với sứ mạng thể Thiên hồng Đạo.

Nếu Đạo của tự mỗi người được biểu dương xán lạn thì chính người ấy đã hoằng đạo độ đời theo Thánh ý Thiên cơ. Dòng thủy triều vẫn luân lưu, dầu có bao nhiêu chướng ngại hay rác rến góc gai, nước cũng cuốn trôi và trường lưu bất tận. Đừng nuôi dưỡng những gì vị ngã, vì nó sẽ bị hủy diệt bất cứ thời gian nào. Hãy bắt nó phục vụ cho đại ngã để thành thánh đức mai sau.

Đề cập đến các chức vụ của Cơ Quan, từ Ban Thường Vụ đến các Vụ, các Ban, đều là những phần cốt cán quan trọng trên viễn đồ Đại Đạo cả. Nếu chư hiền đệ muội có một sự quán xét kỹ càng để nhìn đối tượng của cuộc đời, sẽ hiểu lời Bần Đạo nhiều hơn.

Tóm lại, các phần hành đạo đang xúc tiến trong sự hòa ái giác ngộ sẽ được sự hộ trì của các Đấng Thiêng Liêng và riêng là Bản Đạo.

(...) Về tu học:

Tu học rất cần thiết cho mỗi con người, nhứt là người của tôn giáo. Nhân bản, tinh thần, hai yếu tố có thể tôn cao con người trong xã hội nhơn sanh hay ngược lại. Thế nên Thánh hiền xưa, đến phút cuối cùng rời xa nhục thể vẫn còn thiết tha tu học. Bản Đạo muốn đề cập đến các phần nghiên cứu giáo lý, Thánh ngôn, Thánh giáo, lớp Giáo sĩ, Tu sĩ, mỗi mỗi chư hiền đệ muội hãy nhìn tầm mức phi thường vượt bậc mà đừng để nó tầm thường như mọi tầm thường khác.

Căn bản để đạt Đạo là tánh tự nhiên như Tạo Hóa, như nhứt nguyệt lưu hành ngày đêm sáng tối, không vì những đám nghịch Thiên bội Đạo mà đêm mãi không ngày, hay ngày mãi không đêm. Chính đức tánh ấy đã có sẵn trong mỗi con người, khi vào cõi đời phong trần vật chất, cát bụi vô minh che lấp, nên hàng dự bị sơ cơ cũng phải soát xét lại để tu học và trau dồi thêm các đức tánh của chơn tâm là: từ bi, hỷ xả, đạo hạnh, hiền hòa, khiêm cung, nhẫn nại, cộng với nhân, nghĩa, lễ, trí, tín làm âm chất căn cơ. Muốn tiến lên trên nấc thang Đại thừa Thiên đạo, càng phải trau dồi hoàn hảo hơn để chơn tâm như gương trong sáng thấu nhận tất cả hình ảnh xấu tốt, dữ lành mà không hình bóng nào lưu lại.

Người Thiên ân quyền pháp xả kỷ vị tha phải được như vậy. Những gì tốt đẹp có ích lợi cho đời, cho thiên hạ thành xã hội đạo đức trong hiện tại hay trong tương lai, hãy chấp

nhận góp tay vào xây dựng bằng quyền pháp Đạo. Không nên vì dục vọng tham tàn mà bỏ qua cơ hội công quả công trình.

THI BÀI

*Gieo nhân kết quả hần rồi,
Vượt ngoài nhân quả, bầu trời thênh thang.
Rằng đời cõi tạm thế gian,
Thì chi ta phải cưu mang nặng lòng.
Lưới Trời chẳng lọt mảy lông...*

(...)

Về tự nguyện hiến dâng của các trò Thanh thiếu niên:

Đây là những ánh linh quang trong vườn nhân thế. Bàn Đạo hoan hỉ chứng minh cho chư đệ muội. Từ đây, đệ muội cần tu học thêm nhiều về nội tâm đạo hạnh. Anh chị lớn dắt dìu em nhỏ đồng tiến đồng hành trên sự tiếp nối tiến hóa trong sứ mạng tương lai. Cao Triều Tiên Bồi chưa đến với chư đệ muội, nhưng đã vui lòng khi chư đệ muội phát tâm tự nguyện rồi. (...)

Về Nữ Chung Hòa:

Chư hiền muội cần tu học thêm nhiều về đạo lý. Chỉ có đạo lý mới giải quyết được những nghiệp lực tâm tư của con người. Cần công phu tu luyện để bớt lòng phiền não. Chấp nhận nhơn quả hiện tại để vượt khỏi nhơn quả trong tương lai. Tô bồi âm chất để xây dựng nền móng trên đường công phu tu kỷ. Đức Từ Tôn Kim Mẫu đã ban ơn dành sẵn hồng ân cho chư hiền muội. (...)

Sau cùng, Bàn Đạo để lời khuyên chư hiền đệ hiền muội hãy dụng chơn tâm hành Đại Đạo. Cuộc đời có diễn biến, thế sự có trở xoay, thì mục đích người tu đã đạt trong Thánh ý Thiên cơ.

Đàn hôm nay chư hiền đến đông đủ, Bàn Đạo cũng dụng huyền linh ban ơn vào quả tử để chư hiền đệ hiền muội cùng an hưởng giữa cuộc đời nhiều ách nạn này.

Ban ơn chư hiền đệ hiền muội, Bàn Đạo hồi cung. Thăng.

9. SỰ CHƠI GIẢ CỦA CUỘC ĐỜI

Vĩnh Nguyên Tự
Tý thời, 10-5 Đinh Tỵ (25-6-1977)

Thiện Phước Đạo Nhơn

Chào chư Thiên ân hướng đạo, chào chư tịnh viên nam nữ. Tệ Đệ vâng lệnh báo tin có Đức Ngọc Lịch Nguyệt giảng đàn, chư liệt vị thành tâm nghinh tiếp. Tệ Đệ xin chào chung xuất ngoại ứng hầu. Lui.

TIẾP ĐIỂN

THI

*Ngọc kinh mở rộng đạo nguyên nhân,
Lịch lãm dừng cho đạo cõi trần,
Nguyệt chiếu viên minh huân bốn giác,
Tiên Huynh chào khắp bạn Thiên ân.*

Ngọc Lịch Nguyệt

Chào chư hiền đệ hiền muội, chư tịnh viên nam nữ.

Chư đệ muội mới bước vào Đại Thừa Thiên Đạo, Bản Đạo với tư cách một đàn anh trong hàng Tiên Bồi đến chào mừng và thăm hỏi, cùng góp một vài lý đạo trên bước sơ cơ. Mời chư Thiên ân, chư tịnh viên nam nữ đồng an tọa.

Này chư đệ muội! Sơ Thiên Tâm Pháp là bước đầu quan trọng trong Thiên đạo Đại thừa. Người hành giả phải có một tâm chí thành cầu tu chánh pháp, giải thoát trầm luân, phụng hành Thiên đạo, thì điều trước nhất là hành giả phải nhận xét sự chơi giả của cuộc đời. Những gì vật

chất hữu hình ảo ảnh phù vân có tạm mượn cũng chỉ một trăm năm là nhiều rồi hoại diệt, mà có mấy ai đến hàng trăm tuổi. Dầu có chẳng nữa thì cũng chỉ là một cụ già lụm cùm, tóc bạc da mồi, chân run tay yếu, sống thừa với thể xác cần cỗi già nua, trọng nghiệp đeo đẳng giày vò, dầu đông con cháu cũng chỉ một mình mình chịu, một mình mình mang, ngẩn ngơ sớm tối. Đó là chưa kể đến những người mang trọng nghiệp bịnh tật hiểm nghèo, dầu đang ở trong mỏ bạc hầm vàng, họ hàng đông đảo, nhưng so với người cô độc xác xơ, xó chợ gằm cầu, thì nỗi khổ đau về thể xác nào có khác chi đâu?

Đó chỉ luận nhơn thân, Bàn Đạo chưa bàn đến đen trắng vinh nhục, ấm lạnh đổi thay của tình đời thể sự.

Ôi! Vương hầu khanh tướng, bậc cái thể anh hùng tài ba xuất chúng cũng không thoát vòng tứ khổ, thoát nẻo vô thường. Nếu kiếp con người chỉ có như vậy, hưởng thụ bao nhiêu mà phải bị khổ đau cho đến giờ phút cuối, thì câu “vi nhân nan đắc” có nghĩa gì đâu.

Phật Tiên chứng ngộ, Hiền Thánh không lầm. Quả thật “vi nhơn nan đắc”. Từ muôn ức kiếp tiến hóa làm người, trong thể xác hữu hạn này còn có một cái sống bất hoại trường tồn, từ muôn ức kiếp đã phải trải qua bao nhiêu đoạn đường ô trược, thay đổi bao nhiêu tánh danh thể xác mà cũng vẫn còn. Chính cái bất hoại đó hiện có ở trong con người “thiên hạ tối linh”.

Vì là thiên hạ tối linh nên Thánh xưa mới nói “vi nhân nan đắc”. Chư đệ muội hẳn đã biết cái bất hoại này là cái gì rồi. Đó là thần khí, là sự sống, là tánh mạng của chư đệ muội đó. Người sống trong thần khí như cá sống trong

nước. Hễ nước cạn thì cá khô, thần tán thì khí tuyệt, nếu khí tuyệt thì thân thể sao còn? Mảnh thân này từ đất nước gió lửa mà hợp thành, khi chủ sử (là thần khí) dịch hành, kết hợp tinh cha huyết mẹ mà thành mảnh hình hài đỉnh ngộ đẹp tươi, đến khi chủ sử rời xa thì tứ đại lại trả về cho tứ đại.

Có nhận rõ chơn giả mới biết giữ gìn và trọng dụng. Những bậc Tiên Phật Thánh Hiền trong thiên hạ đều là con người biết tá giả luyện chơn để trở thành Thế tôn muôn thuở.

Tại sao người không làm được như vậy? Người không làm được vì người còn tham mê danh lợi phù phiếm bên ngoài mà quên cái tánh mạng bên trong, ôm chầm lấy cái giả, suốt đời nô lệ nó mà không biết trọng dụng nó, trau chuốt nó mà có biết đâu chính ta đã dày vò ta phải khổ đau trong tám sơn mài danh vị lợi quyền, miếng ăn chỗ ở cũng vì nó.

Có nhận biết rõ như thế, hành giả mới không mê mờ làm lẫn trọng giả khinh chơn. Giả cũng là người, là phương tiện, nhưng cái hữu hạn sẽ trả về cho hữu hạn. Chơn là cái gì không hoại diệt, nên gìn giữ trau luyện nó để diệu dụng trường tồn. Như thế mới xứng đáng là người thọ mệnh Trời, mang ơn cù dục cù lao của cha mẹ, và hành giả có nhận rõ mục đích Thiên đạo Đại thừa mới quyết tâm tham cầu đạo pháp bất thoái chuyển.

Thứ đến là chư hành giả phải bồi công lập đức. Đạo như cái thuyền, đức như nước, nước có thì thuyền mới trảy sang. Nên việc thứ đến là hành giả phải bồi công lập đức để tạo được móng nền khả dĩ xây cất được ngôi nhà đạo pháp

vững vàng. Công đức rất dễ làm nếu chư hành giả quyết tâm tu chứng. Cái vốn của công đức là tâm từ huệ, bác ái, vị tha, giúp người quên mình trong lúc người hoạn nạn khổ đau. Những việc làm do tâm từ huệ, bác ái, vị tha, dầu lớn dầu nhỏ cũng đều là công đức. Thánh ngôn thánh giáo có dạy rất nhiều. (...)

Trong khóa này chư đệ muội tiến đạo sơ thiên đều tốt đẹp. Tuy nhiên, đường về cung Bạch Ngọc, nẻo đến cửa tây phương còn nhiều ma chướng chực chờ, cản lối hành giả. Nếu có tâm có chí thì mới vững vàng bước tiến, còn không có tâm đạo, đức tin, không có tâm chí thành kiên nhẫn thì sớm muộn gì cũng bán đồ nhi phế, đọa lạc trầm luân. Chư đệ muội khá nên ngăn ngừa nghiêm mật.

THI

*Tu hành nào có khó chi đâu,
Do bởi nơi ta chỗ sở cầu,
Tâm có chí thành hành chí đạo,
Đêm thanh lặng lẽ hiệp cơ mầu.*

(...)

Vào thời đại ân xá pháp môn mở rộng, nhưng cũng đến một giới hạn nào đó. Nếu hành giả chí thành cầu Đạo thì Đạo vô vi sẽ được Sư vô vi dẫn dắt. Ví bằng tu để cầu vui, giới luật chẳng gìn, chơn truyền khinh mạn, tuy là không lập hồng thệ mà quỷ thần vẫn chực chờ dắt đi. Bần Đạo vì xót thương nên mới dặn dò như thế. Chư đệ muội khá nên ghi nhớ.

Này chư tịnh viên nam nữ:

THI

*Tánh mạng song tu dụng khí thần,
Tương hòa tương hiệp giữa Thiên nhân,
Thiếu tư quả dục, mình tâm tánh,
Bí quyết Tiên gia để thoát trần.*

(...)

Đến đây Bàn Đạo xin có đôi lời dặn dò các cháu.

Này các con, các cháu! Tu hành là cội phúc, ngoài xã hội trở nên con người thiện mỹ, trong gia đình nên phận làm người, biết tìm về hòa hợp với Trời là phúc đức cho tiền nhân tổ phụ, Lão mừng lắm đó. Các con cháu hãy ráng tu được ba, nghiệp sẽ đoạn được mười trong kỳ đại ân xá này. Nếu để trễ tràng thì không còn cơ hội nào để cứu rồi. Các con cháu ghi nhớ.

Thôi đã đến giờ, chư hiền đệ hiền muội hãy chuẩn bị vào nhập tịnh. Bàn Đạo ban ơn lành chung tất cả. Thăng.

10. ĐỂ TÂM THANH TỊNH LÒNG HUYỀN CƠ

Vĩnh Nguyên Tự
Tý thời, 12-5 Đinh Tỵ (27-6-1977)

Phục Đức Tôn Thánh

Bản Thánh lấy làm hoan hỷ được tiếp đón quý vị tịnh viên nam nữ. Quý vị tịnh viên sẵn lòng giác ngộ ham học, ham tu thật là hữu phước cho quý vị mà may mắn cho Bản Thánh và chư Thiên Hộ Pháp có dịp hộ trì người lành tiến đạo sau này tế chúng độ nhơn. Chỉ có một điều mà Bản Thánh và chư Thiên Hộ Pháp đang lo ngại là quý tịnh viên không đủ phương tiện mà giảm lòng thanh tịnh đi chăng? Thế nên Bản Thánh đến trước báo đàn, sau đề đôi lời quý tịnh viên thông cảm.

TRƯỜNG THIÊN

*Người xưa tâm đạo luyện tu,
Non cao rừng thẳm mật mù xa xôi.
Muốn cầu giải thoát luân hồi,
Biết bao khổ hạnh vị ngôi mới thành.
Thời kỳ ân xá sẵn dành,
Cao Đài Tân Pháp chúng sanh thoát nàn.
Nay quý vị nhập tịnh tràng,
Thiếu nơi an nghỉ trang hoàng tiện nghi.
Ngoài trời mưa gió xiết chi,
Thử lòng hành giả chút gì núng nao.
Vị thân còn tại trần lao,
Sửa sang phương tiện trước sau đủ đầy.*

*Rước người nam bắc đông tây,
Quay về chánh đạo thì đây phỉ lòng.
Nay xin quý vị cảm thông,
Thần phò Thánh hộ thành công đợt này.
Đông Phương Chưởng Quân đến đây,
Thành tâm nghiêm chỉnh đủ đầy tiếp nghinh.*

Bản Thánh chào chung quý vị, xin xuất ngoại ứng hầu.
Lui.

TIẾP ĐIỂN

Đông Phương Chưởng Quân

Chào chư hiền đệ hiền muội.

Hôm nay, chư tịnh viên tựu tề đông đủ quyết tâm học đạo Đại thừa, Bản Đạo khuyên hãy dấn lòng tập rèn chánh pháp cho được phần nào kết quả và kết quả trọn vẹn để trở nên người chí thiện, chí mỹ, sau này hoằng đạo cứu đời.

(...)

THI

*Đường đạo thênh thang mặc sức đi,
Chí công lập địa để tu trì,
Vượt qua trở ngại rèn ba báu,
Nên đạo nên người, độ thế nguy.*

Bản Đạo ngợi khen chí dũng mãnh của chư tịnh viên nam nữ. Tuy thời gian ngắn ngủi trong đôi ba hôm, với tâm chí thành, hành giả có thể thọ lãnh sự hộ trì giúp đỡ thiêng liêng.

Chư đệ muội tịnh viên tiến đạo, Nhị cơ đã được chỉ dẫn đạo pháp cùng lớp với chư đệ muội Đệ nhị cấp. Hiền đệ hiền muội hướng dẫn rõ ràng để chư hành giả được hiểu rõ không sai lệch.

Về lớp học Đại Thừa Chơn Giáo, hiền đệ Phụ Tá Bảo Pháp cùng giúp ý kiến cho hiền đệ Tịnh chủ, Tổng Thơ Ký Hiệp Thiên Đài, hiền muội dẫn đạo, cùng chia nhau giảng trong ba ngày từ chương thứ ba đến chương thứ năm. Cũng cần đem đàn đêm mừng 9 giảng giải cho chư tịnh viên được rõ.

Ngoài giờ học cần giữ thanh tịnh.

Chư hiền đệ muội!

THI

*Đề tâm thanh tịnh lóng huyền cơ,
Thần khí tương giao luyện đúng giờ,
Mượn cảnh rèn lòng, lòng thật vững,
Vận hành bộ máy lúc ban sơ.*

Nhị hiền muội H.T.T, H.H. góp phần công quả hộ tịnh, Bàn Đạo chứng tri tâm thành của nhị hiền muội.

Chư đệ muội và các em thanh thiếu niên hộ tịnh siêng năng, nghiêm trang, thanh tịnh, sẽ được ban ơn.

(...)

Hôm nay Bàn Đạo đề thời giờ cho chư đệ muội tịnh và an nghỉ, sẽ được dạy thêm vào Tý thời đêm 14.

Bàn Đạo ban ơn chung chư hiền đệ muội. Thăng.

11. NGƯỜI TU HÀNH HỌC ĐẠO PHẢI HIỂU RÕ LỢI ÍCH CAO CẢ CỦA ĐẠO

Vĩnh Nguyên Tự
Tý thời, 15-5 Đinh Tỵ (30-6-1977)

THI

***Thiện** duyên ngộ Đạo ráng tu hành,
Phước báu đâu bằng thoát tử sanh,
Đạo tại nơi người, người biết Đạo,
Nhơn nhơn đồng hưởng thế nhàn thanh.*

Thiện Phước Đạo Nhơn

Tệ Đệ chào chư Thiên ân tịnh viên lưỡng phái. Tệ Đệ rất vui mừng đợt tịnh viên mãn, dầu có một vài vị vì không theo kịp khí tiết Trời Đất mà bệnh hoạn ốm đau, nhưng vốn đau đã sẵn mà công phu non kém nên không vượt qua nổi, đó cũng là việc nhắc nhở cho huynh đệ ráng tu luyện nhiều hơn để hòa đồng cùng Trời Đất.

Ngày mai chư huynh đệ hồi gia, Tệ Đệ cùng chư Thiên Hộ Pháp có lời chúc tiễn chân chư huynh tử đệ muội giữ vững tinh thần công phu tu kỹ cho đến ngày mang sứ mạng vào đời độ nhơn tế chúng.

Đức Như Ý Đạo Toàn Chơn Nhơn vừa đến, Tệ Đệ xin chào chung xuất ngoại hộ đàn. Lui.

TIẾP ĐIỀN

Như Ý Đạo Toàn Chơn Nhơn

Lão chào chư tịnh viên đệ muội.

Cùng trong sứ mạng hoằng Đạo tế nhơn, Lão đến giờ này là do tôn ý Lão Tổ Đông Phương đề nghị để kiểm điểm phần kết quả công phu tu học của tịnh viên trong đợt này và bổ khuyết thêm một vài lý Đạo. Lão miễn lễ, chư tịnh viên đệ muội an tọa.

Qua những ngày tịnh tọa tham thiền, chư tịnh viên có cảm nghĩ gì về sự ích lợi của công phu thiền định không? Và một điều mà Lão muốn biết là toàn thể tịnh viên có nhắm vào mục đích nào để quyết tâm trì hành Đạo pháp bất thối chuyển không?

[*DH. Thiên Vương Tinh bạch....*]

Kìa khách lữ hành đi trên quan lộ, qua lại, lại qua, người nhứt bước bôn ba, kẻ thông dong bách bộ. Cùng trên một con đường mà mỗi người có một vị trí nhứt định để đi đến hay một mục đích để đạt đến. Phương chi hành giả đã vào bậc thang Đại Thừa Thiên Đạo cũng phải có một mục đích để làm hướng tiến quyết định cho hành giả, thì công phu tu kỷ mới hành thâm. Châu ngọc kim cương sở dĩ được người đời muốn kiếm tìm thâu lấy nó, có khi phải chịu cực khổ, chết sống, vì người biết nó là vật quý báu trong đời. Người tu hành học Đạo phải tìm hiểu rõ sự lợi ích cao cả của Đạo, cái quý báu miên viễn vô cùng của Đạo thì mới ham học, ham tu.

Nay chư tịnh viên đệ muội đã bước vào hàng Nhị Cơ Tâm Pháp là sẽ khai Thiên môn, bế địa ngục để thấu suốt máy huyền, há chẳng có một mục đích tối thượng nào thì làm sao có đủ kiên trì ý chí trên bước Đại Thừa để thực hành Thiên Đạo.

Lão phân như vậy để chư đệ muội phải thông suốt đường lối đang đi, mục đích sẽ đến, để có một tâm chí kiên cường như kim cương bất hoại, hôm sớm tu luyện, tùy thể độ nhon, không chấp dính vào hoàn cảnh, cũng không ý lại nương dựa vào đâu, để tâm tự do, thanh tịnh, đối xử tiếp vật cho nên người, nên Đạo.

Thời kỳ khó khăn hỗn độn, chư đệ muội phải xem một tắc quang âm một tắc vàng. Siêng tu siêng luyện, để tự tánh sáng tỏ quyết đoán mọi vấn đề mà không bám víu vào đâu cho thêm buộc ràng tâm chí. Thiêng Liêng vẫn ở bên lòng chư đệ muội. Hữu cầu tắc ứng, hữu thành tắc thông.

Này chư hiền đệ muội!

THI BÀI

*Vào ngưỡng cửa Đại Thừa Thiên Đạo,
Phải rèn lòng thiện bảo trì tu,
Tứ thời tịnh định công phu,
Luyện trau thần khí phá tù vô minh.*

*Đó là một công trình tự cứu,
Đạo nơi người chí bửu hoằng dương,
Lập thêm tâm đức hằng thường,
Cho nền móng vững cột rường Đài Cao.*

*Tâm hôm sớm luyện trau không nản,
Chỉ có tâm quyết đoán dịch hành,
Dòng đời có trước có thanh,
Chỉ tâm linh diệu vạn sanh cộng đồng.*

*Công phu ấy sáng lòng thấy tánh,
Biết tới lui ngoại cảnh nội tâm,*

*Thiền không chấp trước ôm chầm,
Tịnh là động đỏ, động thâm tịnh đây.*

*Đời thì có đổi thay chơn giả,
Tâm sáng rồi, biến hóa thung dung,
Dầu cho giông tố bão bùng,
Cũng trong máy Tạo vô cùng vẫn xoay.*

*Vào thiền định mắt tai gìn giữ,
Vì ngó nghe, niệm lự mới sanh,
Biết rồi các cửa đóng canh,
Giữ cho thần khí lưu hành động cơ.*

*Sẵn khẩu quyết Thiền thơ chỉ dạy,
Giữ trì tu sớm giải nghiệp căn,
Chí thành giao cảm huyền năng,
Hữu cầu tắc ứng, hữu thành tắc thông.*

Ngày mai chư đệ muội hồi gia, Lão đề mấy lời ban cho chư đệ muội dặn lòng tu học.

Tiếp theo là lớp Dự Bị:

(...) Đạo Pháp thâm mật chẳng phải việc thường, nếu trước chưa tập tu đạo hạnh, giới luật nghiêm hành mà vui càn thọ Đạo pháp rồi phế bỏ, tội lớn chẳng vừa. Có tự quyết trước nơi lòng thì sự tu học mới tinh tiến.

Các cháu trai gái, lớn nhỏ hộ tịnh trong khóa này, ông đề lời ngợi khen tâm Đạo và công quả của các cháu. Ráng lo tu, ông phò hộ cho. (...)

Lão ban ơn chư đệ muội hồi gia lo công phu tu luyện.

Chư đệ muội lui hậu an nghỉ, minh nhật lên đường.

12. LẦN THANG TIẾN HÓA KHỎI LÂM LUÂN HỒI

Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Cao Đài Giáo Việt Nam
Tuất thời, 01-6 Đinh Tỵ (16-7-1977)
Đàn tổng kết khóa tịnh Hạ chí Đinh Tỵ

THI

An Hòa Thánh Nữ lai đàn,
Chào chư Thiên mạng, chào toàn nữ nam.
Bảo Hòa Thánh Nữ giáng đàn,
Chào chư hướng đạo kỳ tam lập đời.
Thanh Lan Tiên Nữ để lời,
Chào mừng huynh đệ Đạo Trời hoằng dương.
Hồi Minh Tiên Nữ xin nường,
Điển quang khuyến kẻ đạo trường gắng công.
Vân Hương Thánh Mẫu hiệp đồng,
Phật Tiên ủng hộ điển hồng Mẫu Nghi.
Đàn trung nghiêm túc hành y,
Thanh thanh tịnh tịnh lắng ghi lời vàng.
Chào chư liệt vị lưỡng ban,
Điện tiền cung thỉnh Mẫu Hoàng giá lâm.

TIẾP ĐIỀN

THI

Vô Cực, con ôi, đó cảnh nhàn,
Từ Tôn mong đợi trẻ lần sang,
Diêu Trì sen nở ngàn muôn cánh,
Kim Mẫu đợi con trước điện vàng.

Mẹ linh hồn các con! Mẹ mừng các con nam nữ. Mẹ thỉnh linh Đức Chí Tôn đến với các con sau khóa tu Hạ chỉ là vì Mẹ vui mừng thấy các con nam nữ biết nghĩ đến tánh mạng, biết làm sống lại tâm linh, cùng rủ nhau thọ pháp, trau hạnh luyện tâm, bồi công lập đức.

Nếu tất cả con cái của Mẹ đều biết giác ngộ như thế thì lo gì không lập được đời Thượng nguồn Thánh đức. Mẹ miễn lễ, các con đồng an tọa.

Các con ôi!

THI

*Biển khổ mênh mông sóng chập chùng,
Thương con còn đắm chốn lao lung,
Thuyền từ rước trẻ vô oan trái,
Giải thoát trần gian hưởng phúc chung.*

Mẹ đã nhận được bản văn do Đông Phương Lão Tổ đệ đạt. Mẹ cũng biết các con căn trí không đều nhau, có con thật sự giác ngộ muốn tu, cũng có đứa hiếu kỳ bắt chước, có con bị hoàn cảnh nhứt thời thức tỉnh nhưng chưa thấm thía được mùi đạo lý ích lợi ra sao, cũng chưa giác ngộ hoàn toàn. Đó là Mẹ nói các con ở khóa Dự Bị, nhứt là đám trẻ, còn những con ở Sơ Thiền cũng có đứa chưa thấm mùi đạo lý. Tuy nhiên, hoàn cảnh và thời gian sẽ giúp các con, những anh chị đi trước, thực tu thực chứng, sẽ nâng đỡ dìu dắt các con, các con sẽ say mê mùi đạo lý để tự giải thoát thân tâm và sự siêng năng tập tành của các con sẽ theo thời gian giúp cho các con giác ngộ tu trì.

Hôm nay, Mẹ ban hồng ân cho tất cả các con. Mẹ sẽ ghi điểm từng con, từ nhỏ đến lớn để các con thọ hưởng hồng ân, đừng mất tu tiên. (...)

THI BÀI

*Tâm giác ngộ tìm về đường thánh,
Chí quyết trau duyên hạnh Đại thừa,
Cuộc đời có nắng có mưa,
Mảnh thân trần cấu khó ngừa phong vân.*

*Trường Thiên đạo dò lần từng bước,
Nẻo thế đồ cổ vượt cho qua,
Tham, sân, si, dục, ái hà,
Thị phi, nhân ngã, đó là vô minh.*

*Khóa Dụ Bị dọn mình trong sạch,
Huyền công là phương cách luyện tâm,
Đời người dầu có bao năm,
Lần thang tiến hóa khỏi luân hồi.
(...)*

*Vào học Đạo can trường chung thủy,
Cho nên người thiện mỹ trong đời,
Đừng rằng vào được dễ xuôi,
Tuổi xanh học Đạo ơn Trời riêng ban.
(...)*

*Đấng Chí Tôn lời vàng dạy bảo,
Dặn lấy lòng bỏ báo cho vừa,
Đừng rằng kiếp sống, sống thừa,
Đạt chơn mượn giả lọc lừa mới nên.
(...)*

*Là sứ mạng Thiên ân tiếp nối,
Bước Đại thừa muôn nỗi gay go,
Khó khăn mới biết chí trò,
Vàng mười há ngại lửa lò nấu nung.*

(...)

Các con [Ban Thường Vụ và Vụ Trưởng] là hàng Thiên ân sứ mạng có nhiệm vụ hướng dẫn dắt đàn sau. Các con phải tập hy sinh lần lần đến trọn vẹn. Trước nhất là hy sinh tư hữu chính mình để tọa vong thì pháp luân mới thường chuyển. Cuộc đời dầu muốn dầu không thì Thiên cơ vẫn vận chuyển thưởng phạt. Trên các con có Thượng Đế Chí Tôn, cùng với các con có Phật, Tiên, Thánh, Thần, dưới các con là vạn linh trông đợi. Còn Mẹ là vòng tay vô vi bao bọc nâng đỡ các con, chỉ cần các con có tâm từ huệ, bao dung, lo cái lo của Thánh nhân, làm cái làm của Thánh nhân thì đời, đạo sẽ vẹn tròn viên minh nhập thế.

Sắp tới đây các con sẽ được thọ công phu diệu pháp để tự độ, độ tha rốt ráo, thì pháp chỉ là phương tiện mà tâm con mới là cứu cánh.

Các con ôi!

*Vào thế tục nắng mưa sao khỏi,
Bước hoạn đồ muôn nỗi phong vân,
Ở trần con chớ nhiễm trần,
Như sen tịnh khiết, như vàng nguyệt quang.*

*Muốn chứng ngộ vào hàng Đại Giác,
Tâm Đại thừa hồng phát vô tâm,
Cơ màu lạng lẽ hành thâm,
Cứ trông con trẻ mà tâm thiên chân.*

Các con ghi nhớ lời dạy. Lão Tô sẽ tùy cơ dạy các con sau. (...)

Các con ôi!

THI

*Thiên cơ vận chuyển khó bày phân,
Con vững lòng tu trước nạn trần,
Đem cả đức tài muôn có một,
Giúp đời hoằng Đạo, hồi Thiên ân!*

(...)

Mẹ ban ơn lành chung tất cả các con nam nữ. Mẹ hồi cung. Thăng.

13. TÁC PHONG ĐẠO HẠNH LÀ ĐỆ NHỨT PHÁP MÔN

Vĩnh Nguyên Tự
Tý thời, 17-6 Đinh Tỵ (01-8-1977)

Bảo Hòa Thánh Nữ

Chào chư Thiên ân hướng đạo, chào mừng các con cháu, đạo tâm nam nữ.

Đêm nay là đêm truyền đạo cho hiền đệ C.T. và B.L.N., nhân có các con cháu tề tựu đông đủ nơi đây, Tệ Tỷ xin có mấy lời dẫn dò. Vậy mời chư Thiên ân đồng an tọa.

Này các con cháu! Thánh Nữ rất vui mừng thấy con cháu lớn nhỏ biết lập thân hành đạo, tham cầu chánh pháp. Thật có cái vui mừng nào hơn, và Thánh Nữ cũng còn thương những kẻ chưa biết hồi tâm hướng thiện học đạo tri tu để khỏi uổng sanh đặng kiếp làm người mà không tiến hóa được, ắt phải chịu thoái hóa, chịu kiếp trầm luân thay hình đổi xác, đái giác phi mao. Chừng đó nếu muốn tu để tiến lên lại kiếp làm người là một việc khó khăn. Phải muôn ngàn kiếp mới có một kỳ đại ân xá, mà mỗi lần đại ân xá là mỗi lần sảy sàng thanh lọc để sắp xếp lại một thế giới thánh thiện cho những chơn linh giác ngộ và đào thải cặn bã vào lớp khô trần hay vào loài phi cầm tảo thú. Nên Thánh Nữ khuyên các con cháu ráng tu ráng học.

Tu học là trước nhất phải dồi trau đức hạnh, rèn luyện thân tâm, lễ nghi đúng phép, cung kính nghiêm trang, nói năng giữ gìn ý tứ, việc trái đạo chớ làm, lời vô ích đừng nói, tập ngồi, tập đứng, tập đi có tôn ti trật tự, nói năng lễ

độ, kính mến thương yêu, đừng buông thả như thuở ngoài đời ham bay ham nhảy, ham nói ham ăn. Dầu nơi chật hẹp mà lễ nghi giữ đủ, trật tự nghiêm minh, đứng ngồi đúng chỗ, nói năng đúng phép, đó là Đạo. Trái lại, lễ nghi không học, trật tự không hành, nhỏ lớn khôn tôn, dầu chùa rộng nhà cao, nhìn vào cũng như cánh rừng hoang, cây cối um tùm, nhỏ lớn không phân, chông gai bù bịch, đó là vô đạo.

Trật tự hữu hình là giá trị của người tu, tác phong đạo hạnh là lớp đầu của người tu sĩ, và cũng là kết quả của cấp lãnh đạo. Có tác phong đạo hạnh thì được kẻ kính người mến, kẻ yêu người nể, và người ngoài hâm mộ mà noi theo, có lợi cho mình mà độ được người, đó là đệ nhứt pháp môn.

Vậy Thánh Nữ cũng khuyên con phải làm gương cho cháu, cháu phải siêng năng học tập, tập tánh nhẫn nại, kiên tâm, thì tu học mới kết quả.

Tu phải thật tu bằng tâm bằng trí, đừng lúc nguy biến tìm chỗ nương thân, đến khi an lành lại theo đường quyến rũ. Tu học là để trở nên người chí thiện chí mỹ, trong gia đình là gương mẫu cho con cháu, ngoài xã hội là gương mẫu cho bạn bè, nơi Thánh thất là con tin của Thượng Đế. Các con, các cháu ôi! Đó là quả vị Phật Tiên đã dành sẵn đó.

Đời đã đổi thay diễn biến, phải ráng mà tu học cho nên người, nên Đạo. Các con cháu ngày nay có cơm ăn áo mặc tu hành, trong khi người đời nhộn nhàng vì cảnh cơ hàn thiếu thốn. Đó không phải gói bạc hũ vàng của Thánh Nữ dành dùm mà được, chính là nhờ đức ân Tiên nhân Tổ phụ thành Đạo, roi truyền đạo nghiệp cho cháu cho con, chớ gói bạc hũ vàng ruộng nương của Thánh Nữ có sá chi so

với tiền muôn bạc vạn vườn ruộng mệnh mông của thiên hạ, mà ngày nay đã có biết bao kẻ phải bị sống chết điên cuồng vì sự nghiệp. Đó là Trời cho mà không biết giữ. Cửa Trời là cửa chung thiên hạ, kẻ nào muốn giữ riêng tư cũng chẳng hưởng được lâu bền. Có đầy đủ vật chất nên học theo đạo Trời mà ăn ở để được chòm xóm thương yêu, thôn lân kính nể.

Những điều gọi là tầm thường mà Thánh Nữ vừa phân rất cần thiết cho người học Đại Thừa Thiên Đạo. Các con cháu nên nhớ, trong thôn lân còn người vô đạo là người tín đồ đạo Cao Đài chưa hoàn thành sứ mạng cứu thế kỳ Ba. Hãy ráng bồi công lập đức. Có khó rồi mới khôn đó các con cháu.

Trong đợt tịnh vừa qua, các con cháu hộ tịnh siêng năng giỏi giẩn, Thánh Nữ rất vui mừng và được Đức Mẹ ghi công ban ơn nhiều cho toàn địa phương, các con cháu được vững vàng tu tiến.

Tệ Tỷ cũng đề đôi lời chúc mừng hiền đệ C.T. được ân lành tiến đạo. Đức Đông Phương Lão Tổ sẽ đến truyền đạo. Vậy các con cháu hãy lui về hết, công phu và an nghỉ. (...) Tệ Tỷ xin chào chung. Thắng.

14. TÂM AN ĐỊNH CHUYÊN CẦN MỚI THẤU ĐÁO ĐƯỢC LỄ HUYỀN VI CỦA ĐẠO PHÁP

Vĩnh Nguyên Tự
Tý thời, 22-6 Đinh Tỵ (06-8-1977)

THI

***Phục** phát tâm cơ Đạo thống truyền,
Đức tài cộng đắc, hưởng ân Thiên,
Tôn nghiêm chánh giáo vô tư kỷ,
Thánh triết, hiền nhân đắc tại tiền.*

Phục Đức Tôn Thánh

Chào chư Thiên ân hướng đạo, chư đạo hữu nam nữ.
Bổn Thánh đến trước báo tin có sứ giả Đức Đông Phương
Lão Tổ đến dạy Đạo. Vậy chư Thiên ân, đạo hữu đồng tâm
nghinh tiếp. Bổn Thánh xin chào chung, xuất ngoại bảo
đàn. Lui.

TIẾP ĐIỀN

THI

***Bảo** trì chơn ý khỏi mê lầm,
Pháp độ vận hành tịnh nhất tâm,
Chơn lý là đường về chánh đạo,
Quân thân cộng lạc hưởng nhàn thanh.*

Chào chư hiền đệ, hiền muội. (...) Mời toàn thể đồng
an tọa.

Hôm nay, Tiên Huynh được dịp thăm viếng lại chư hiền đệ muội đã đến thọ pháp tại Thiên Lý Đàn ngày xưa, có quen biết nhau từ thuở sanh tiền mới nhìn gương trước mà sau cố gắng tu học dày công hơn nữa.

Thời đại ân xá, chư đệ muội đã được vào cửa chánh pháp một cách dễ dàng, nhưng vào thì dễ, học cũng dễ, hành công phu tu kỷ cũng dễ, chỉ còn một việc khó khăn mà thôi. Việc khó khăn đó là tâm vọng động, tâm bất chuyên. Tâm mà không chuyên cần, còn vọng động, thì làm sao thấu đáo được lẽ huyền vi của đạo pháp. Bởi lẽ đó nên vào cửa rồi, đứng đó, chẳng tiến được bao nhiêu. Cuối cùng, có người quày bước trở ra, theo vòng chuyển luân trong tứ khổ. Bồn Huynh đã trải qua thời gian kinh nghiệm, nay nhận ra như vậy để chư hiền đệ, hiền muội tự kinh nghiệm bản thân mà tiến bước trên đường tu luyện. Nay chư đệ muội được tiếp học Nhị Cơ Tâm Pháp, Bồn Huynh rất mừng cho chư đệ muội được Tôn Sư đỡ nâng dìu dắt.

Chư đệ muội phải ráng bồi công lập đức thêm về đạo hạnh tác phong, rất cần tu tập ngay từ lúc ban đầu để sau này thuần thành sẽ là hướng dẫn cho các bạn đi sau chánh pháp Tam Kỳ Phổ Độ của Đức Chí Tôn ban trong thời mạt pháp.

Trái lại, đã vào Đại Thừa Thiên Đạo mà còn chênh mảng biếng lười, xem nặng việc đời mà lãng quên việc đạo, tâm còn tính toán so đo, tranh luận thị phi, chấp ta chấp người, tiêu cực cầu an, quên đi lòng bác ái vị tha trước nỗi khổ đau của vạn loại; các tánh xấu đó còn ẩn núp trong tâm của người tu thì dầu có khoác bên ngoài mấy lớp áo đạo nhưng hành động cử chỉ vẫn biểu lộ ra bên ngoài không thể nào che giấu được. Như thế, vị tu sĩ đó vừa dối mình mà dối cả

Thần Thánh, đối cả người đời, thì tội phải chịu nặng gấp 3 lần người chưa học đạo.

Thế nên, chư đệ muội phải nên cố gắng tu tập tác phong đạo hạnh và tâm đức ngay lúc mới bắt đầu. Yếu tố thành công là tánh siêng năng công quả học tập, đừng để điều gì xảy ra làm tổn hao âm đức mà phải bồi bổ thường ngày, hễ các tánh xấu vừa vọng động dấy lên phải mau mau chế ngự, đừng để nó tự do dẫn dắt. Lần lần, chư đệ muội sẽ thấy những tánh tốt lộ ra, ăn nói lễ độ, ngồi đứng khiêm nhường, nét mặt hiền hòa, biết xót thương người làm lỗi, nhẫn nhục để độ kẻ ác gian, sống một đời sống cộng đồng giản dị, đó là Hiền Thánh tại thế gian mà quả vị Phật Tiên không xa vậy.

Bồn Huỳnh trước kia vì sống một nếp sống đầy đủ nên thiếu lòng bác ái vị tha, thế nên phải trải qua nhiều kiếp để bồi công lập đức, nếu không gặp kỳ đại ân xá chắc không thể nào thoát khỏi thông lệ, bản thân nô lệ vật chất, để rồi đến một lúc nào đó, nếu không giác ngộ kịp, bị vật chất lấp vùi thì biết đến bao giờ mới trở về ngôi xưa vị cũ. Ngày nay, mỗi lần nhắc đến, Bồn Huỳnh còn ngán ngấm cho cõi trần nhiều nẻo đạo. Hễ sơ tâm lạc mê đồ thì tánh linh khó thấy, quê cũ khó về. Bồn Huỳnh nói như vậy để chư đệ muội nhìn thấy gương đi trước mà lập tâm tu học, nhất là chị em nữ phái và các cháu mới vào tu học đạo pháp, gìn lòng, dè ý cho lắm.

Bồn Huỳnh rất vui mừng thấy chư đệ muội đồng tu, đồng tiến trong Kỳ Ba này, tức là đã tìm thấy lối về nguồn cội hạnh phúc vĩnh cửu rồi vậy. Bồn Huỳnh đề mấy lời cho chư đệ muội:

*Biết đời giả tạm tâm tu,
Quay về chánh đạo phá tà vô minh.
Siêng năng học hỏi kệ kinh,
Công phu tịnh định giữ mình sạch trong.
Công trình, công quả, tam công,
Ai mà trọn giữ chơn không đắc thành.
Không duyên không nghiệp lợi danh,
Không nhân không quả trối trăng đời người.*

(...)

Bổn Huynh cũng xin nhắc về Cơ Quan:

*Thiên ân sứ mạng hãy làm gương,
Soi sáng cho nhau vạn dặm trường,
Trên ráng gìn lòng soi đại chúng,
Dưới đènng chậm bước lối tình thương.*

Bổn Huynh chào chư đệ muội trở về phục lệnh. Thắng.

15. TÌNH THƯƠNG SAN SẺ MỌI NGƯỜI

Vĩnh Nguyên Tự
Tý thời, 01-7 Đinh Tỵ (15-8-1977)

Thiện Phước Đạo Nhơn

Tệ Đệ chào chư Thiên ân, chư đạo tâm, huynh tử đệ muội.

Tệ Đệ vâng lệnh đến báo tin, trước khi tiễn chân Phụ Tá Bảo Pháp Chơn Tâm, Phục Đức Tôn Thánh sẽ vâng lệnh Đức Lão Tổ đến giảng giải đạo lý cho chư huynh tử đệ muội.

Vậy chư liệt vị bình tâm tiếp đón Tôn Thánh vào đàn. (...) Xin chào chung, lui hộ đàn.

TIẾP ĐIỂN

Phục Đức Tôn Thánh

Bản Thánh chào chư đạo hữu, mừng chư huynh tử đệ muội. (...)

Giờ này Bản Thánh vâng lệnh Đức Lão Tổ đến có một vài lời cùng chư huynh tử đệ muội. Vậy Bản Thánh mời chư huynh tử đệ muội đồng an tọa.

Bạch Lương Ngọc hiền đệ! Bản Thánh nhờ hiền đệ trả lời giùm câu hỏi sau đây: **Đèn sáng được nhờ gì?**

[*Bạch Lương Ngọc bạch:*]

Phụ Tá Chơn Tâm?

[*Chơn Tâm bạch:*]

Chí Thuần?

[*Chí Thuần bạch:*]

Chí Hùng?

[*Chí Hùng bạch:*]

Huệ Chơn?

[*Huệ Chơn bạch:*]

Mời chư hiền đồng an tọa.

Cười, cười... Chư hiền phân tích cũng có lý. Nhưng ở đây Bản Thánh muốn nói lên tác dụng chính để làm nổi bật ánh sáng của đèn đó, rất giản dị là bóng tối.

Chư huynh đệ! Nếu không có bóng tối thì không thấy sự cần ích thiết thực của ngọn đèn. Chư huynh đệ thử để ngọn đèn, dầu sáng đến đâu đi nữa, nhưng giữa thanh thiên bạch nhật thì ánh sáng đó ích lợi gì đâu? Bản Thánh muốn nói đến sự hiện diện của bóng tối không phải là không có ý nghĩa hay lý do của nó.

Trước cộng nghiệp của toàn dân, người khóc kẻ cười, người đau khổ kẻ vui sướng, không có chi là lạ, vì đã gọi là cộng nghiệp thì dầu muốn dầu không gì mọi người không ít thời nhiều cũng chịu trong vòng ảnh hưởng, chỉ khác nhau là do sự chi phối tác động của luật nhân quả. Tuy nhiên, cũng không nên chấp cứng vào lý do nhân quả mà bảo thủ ích kỷ riêng, mà thái độ của người được mệnh danh là con tin của Thượng Đế, hơn lúc nào hết, phải nhìn thấy sự tuần tự vận hành của vũ trụ. Nhìn thấy đây không phải chỉ thấy rồi than thở bàn tính, v.v. mà phải mở lòng thông cảm trước nỗi đau khổ của mọi người để thấy cái may duyên của

chính mình hầu hưởng được câu “Tri túc tiện túc, tri nhàn tiện nhàn”, và khi đã hòa đồng thông cảm với mọi người, cần phải có một hành động thiết thực hơn bằng cách chia sẻ những gì mình có được từ miếng cơm manh áo. Người được mệnh danh là con tin Thượng Đế không bao giờ sợ đói, sợ thiếu thốn. Có hai ta chia một, có nhiều ta chia nhiều, nếu được thế thì đâu có hiện trạng xảy ra ngày nay. Đó cũng bắt nguồn từ sự mất quân bình, kẻ giàu sang không đoái hoài đến người nghèo khổ, chỉ ôm chầm tư hữu tham ô bên cạnh những người đói rét cơ hàn.

Tuy nhiên, người đã được ân phước Thượng Đế ban trao mà không biết chia sẻ ân phước của tình Tạo Hóa đến với mọi người thì Thượng Đế sẽ lấy lại ân phước đó. Chư huynh đệ hãy suy tư tìm hiểu. (...)

Bản Thánh cũng có vài lời ngợi khen các cháu thanh thiếu niên tại Vĩnh Nguyên Tự. Hãy giữ đà đó mà tiến và tránh tình trạng đầu voi đuôi chuột nghe các cháu.

Lời Bản Thánh vừa phân, các đệ muội tại Vĩnh Nguyên Tự cần học hiểu và nên nhớ thi hành và nhớ rằng lúc này chính là lúc để chư hiền đệ muội thực thi lòng thương người, giúp đỡ đồng bào lối xóm xa gần, và đó là quà tặng của Bản Thánh gửi đến chư hiền huynh đệ muội Cơ Quan.

(...) Bản Thánh chào chung tất cả. Thăng.

16. TÂM VÔ NGẠI

Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Cao Đài Giáo Việt Nam
Tuất thời, 15-7 Đinh Tỵ (29-8-1977)

Bản Sĩ chào chư Thiên ân, chư đạo tâm nam nữ.

THI

***Quán** sát phù đồ vạn khổ tâm,
Thế gian dục xuất tảo trì thân,
Âm thịnh viễn vọng vô tha xứ,
Bồ Tát hiện tiền độ chúng nhân.*

Bản Sĩ hoan hỷ lâm đàn trong kỳ Vu Lan Thắng Hội để một đôi dòng đạo lý thực tiễn cứu cánh cho chư hiền sĩ hiền muội đang tường. Miễn lễ, thỉnh đồng an tọa.

Đạo lý nhiệm mầu, pháp môn vô tận. Đời là một trường học để vạn hữu tiến hóa trong định luật sinh tồn của Hóa Công. Người tu hành trước tiên phải nhận chân như thế để tự giác và ngộ nhập huyền môn giải thoát khỏi trần la tứ khổ. Trên đường tu thân học đạo, hành giả phải chuyên nhứt tâm để tìm chánh pháp. Chánh pháp không ở ngoài thiên không vũ trụ mà ở ngay trong con người của hành giả. Khi ngộ nhập huyền môn tức thị chánh pháp khai thông để lìa khỏi tự ngã mới thấy Tánh để thành Phật. Cái tự ngã mà Bản Sĩ muốn nói nơi đây là nguyên nhân của vòng đọa lạc. Bởi tự ngã nên không lìa được chấp ngã. Còn chấp ngã là còn mê vọng, tham, sân, si. Còn mê vọng, tham, sân, si là còn nhân quả chuyển luân không dứt. Vì thế nên người tu hành cần lưu tâm trước khi thọ Thiên Đạo Đại

Thừa để giữ cho chính mình một sự sống thung dung tự tại, tự do. Muốn sống cuộc sống tự tại, tự do, người tu hành phải chuyên luyện một tâm vô ngại. Những tiến hóa, khai sinh, tổ hợp, ly tán hay hoại diệt đều là vô nghĩa trước tâm vô ngại. Tâm đã vô ngại, tất cả sự vật vật đều vô ngại. Bối sinh mà biến, bối diệt mà còn. Sinh diệt, biến hóa đều ở trong chu trình của tuần hoàn Thiên luật. Nếu tâm được vô ngại rồi, không biến, không hóa, không sinh, không diệt mà vẫn có tất cả. Những hiện tượng ngoại cảnh đổi thay chớp nhoáng, đời người trăm tuổi đã có ai chẳng? Mà bao nhiêu giai đoạn, bao nhiêu thế hệ, bao nhiêu hoàn cảnh, tất cả đều chi phối trong cõi hà sa mà con người là cái kho chứa đầy chủng tử. Nếu vất bỏ hết những thấy, nghe, hiểu, biết theo thế sự thường tình thì minh linh phát hiện soi sáng tất cả chướng ngại trong pháp giới chúng sanh để phá tan màn đêm lục thức cho tất cả chúng sanh hồi đầu thị ngạn. Ý thức hệ đã ràng buộc con người với con người trong thế giới hiện hữu. Dầu muốn hay không muốn thì tâm vật vẫn song hành, hai phương diện trong một con người. Là vật không có tâm, bỏ tâm không có vật. Thế nên sứ mạng đại thừa là thực tiễn cứu cánh vạn khổ chúng sanh hòa mình trong xã hội nhân loại. Thề dụng ứng biến hình danh công cụ tâm vật bình hành. Tất cả đều hoàn hảo trong một cuộc sống ung dung, tự do, tự tại.

Chư hiền sĩ, hiền muội!

THI

*Nhìn xem khổ hải vạn trùng ba,
Phàm tục đua chen chốn ái hà,
Bởi mất chơn tâm không thấy tánh,
Lạc vòng danh sắc khổ đành a!*

Bần Sĩ rất xót thương người đời trong cảnh buồn vui cười khóc, biết bao nhiêu oan nghiệt trời trăng khiến cho chúng sanh phải chịu cộng nghiệp trầm luân trong thời mạt kiếp. Những ai giác ngộ tu trì đã có nguyên nhân từ trước, mang vào mình sứ mạng Đại thừa để thực hành Thiên Đạo, tất phải chấp nhận vào cõi bà sa thế giới; chấp nhận trong mọi hoàn cảnh, tắm khúc sông đục, đi vào trường vắng với bọn tì phu; chấp nhận để hành Thiên Đạo đúng Thiên lý, hợp Thiên cơ. Hè sang phải mặc áo mỏng, đông đến phải mặc ngự hàn, xuân sinh trưởng thì thu phải thu liễm, nắng dùng nón, mưa dùng toi, dùng dù. Không có ánh nắng nào không xé tà, không có trận mưa nào không tạnh. Nếu chấp cái tự ngã, phải chịu trong cảnh nắng chảy mưa chan vô lý mà chính chơn tâm cũng đã bị ràng buộc trong nghiệp chấp.

Than ôi! Dòng thủy triều mệnh mông vẫn có rồng có lớn, vàng trắng bạc chói lợi canh khuya cũng khi tròn khi khuyết. Người tu hành phải đem tâm vô ngại mà tu. Tâm vô ngại ấy không phải phó mặc cho cuộc đời lôi kéo hay phó mặc cho định mạng vẫn xoay, mà tâm vô ngại là tâm minh linh quán xét, biết tất cả mà không biết, không để tâm bị vướng mắc bởi những hạt mưa rơi lạnh lùng thân xác, cũng không bị vướng mắc bởi ánh nắng cháy da. Vô ngại mà hoàn hảo vì những phương tiện không bắt buộc tâm phải ôm chầm lấy nó nên không cố định, cố danh vào một thời gian hay giai đoạn nào, người tu hành sẽ được ung dung tiêu sái, sẽ được tự do, tự tại, độc lập nhi hành.

Chư hiền sĩ hiền muội ôi! Còn xác thân huyết nhục là còn tình cảm lý trí, còn đối đãi trong cảnh giới nhị nguyên. Muốn tập rèn cho nên một chân hành giả, không phải một

sớm một chiều. Chỉ có bậc đại căn thượng trí đốn nhập vô ngã mới giải thoát được phiền trược cõi thế gian này. Sớm biết được cuộc đời trong cuối chu kỳ ví như triền đi xuống, Thượng Đế mới hoàng khai Đại Đạo, dụng phép huyền linh vô hình vô ảnh phá chấp để đem vạn thù sai biệt trở về nhứt lý chơn tông. Tận độ quần linh phải cậy tay đoàn sứ giả. Sứ giả của Thượng Đế là ai? Là các hàng Tiên nhân Giáo chủ, là các bậc siêu nhân đặc đạo, là chư Thiên ân sứ mạng hiện hữu đang lãnh đạo tôn giáo, lãnh đạo quần chúng. Những tay sứ giả được trao quyền pháp, nếu không thực hiện được, Bần Sĩ chỉ cảm thương, dầu hóa vạn ức tử kim thân thì sự tầm thình cứ khổ bao giờ được viên mãn. Bần Sĩ mong chư hiền sĩ, hiền muội hãy nén lòng đau khổ, dằn dả xót thương, vất bỏ những não phiền bởi lợi, bởi danh, hãy xem tất cả hữu hình đều hữu hoại. Sang sông phải nhờ đò, qua sông lia đò để về nơi nhứt định. Phương tiện vật chất cũng như phương diện tình cảm đều là những nguyên tố để thấm ướt sâu đậm vào viên giác chơn như. Hãy cẩn thận, hãy gìn giữ. Rồi đây bao nhiêu cuộc trả vay để nói lên luật nhân quả đang diễn hành mạnh bạo. Nếu các nguyên nhân còn lạc lối, còn vô minh, còn bạo tàn chưa giác ngộ, sẽ bị nghiền nát dưới bánh xe tiến hóa của Thiên luật.

BÀI

*Đôi lời Bỏ Tắt dặn dò,
Hồi chư sĩ muội ráng lo tu hành.
Giữ lòng tịnh tịnh thanh thanh,
Mặc trò diễn tiến lộn quanh thăng trầm.
Giữ còn đặng một cái tâm,
Là tâm vô ngại khỏi lằm bằm môn.*

Ngày xưa các bậc Thế Tôn,
Sạch niềm trần tục, Phật môn gần kề.
Ngày nay thức tỉnh giấc mê,
Biết rằng phiền não, bỏ đi, không hai.
Lặng lòng sẽ thấy Như Lai,
Chơn không lối bóng Cao Đài bên trong.
Biển đời khổ nạn muôn trùng,
Đừng quên giữ một tâm trung vững vàng.
Vì đời còn lắm tai nạn,
Độ đời Bồ Tát nguyện hoàn công phu.
Đã tu thì phải ráng tu,
Cho nên Tiên Phật vận trù Thiên cơ.
Bên người Bồ Tát đợi chờ,
Rũ lòng trần tục, một giờ độ an.

Bần Sĩ ban ơn chung chư hiền sĩ hiền muội trong mùa
Vu Lan Thắng Hội được khai ngộ giác mê. Thắng.

17. NGƯỜI TU THIÊN ĐẠO ĐẠI THỪA PHẢI VONG KỶ VỊ THA

Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Cao Đài Giáo Việt Nam
Tuất thời, 14-8 Đinh Tỵ (26-9-1977)

THI

*Gác ánh tường **Vân** gót lãng du,
Ngút trâm **Hương** nhẹ thoảng hương thu,
Dừng chơn **Thánh** địa nào chơn thánh,
Này Đấng **Mẫu** nghi đã vận trù.*

Vân Hương Thánh Mẫu

Chào chư Thiên ân hướng đạo, chư đạo tâm nam nữ. Đêm nay, Đức Vô Cực Từ Tôn sẽ giá lâm ban ơn cho chư Thiên ân và các em lớn nhỏ. Chị đến trước giờ này để cùng các em hàn huyên đạo sự cùng với một món quà để dâng Yến Bàn Đào cùng với các em. Tuy vô hình vô tướng mà thể chất sáng ngời để cùng sắp chung với các em hầu hiến dâng lên Đức Vô Cực Từ Tôn. Mời tất cả các em đồng an tọa.

Này các em! Ngày tháng trôi qua, dòng đời lưu chuyển, thu này lại đến trần gian như những mùa thu trước. Công lệ vẫn dịch hành mà sự việc nhân sinh có khác. Dầu muốn biết hay không muốn biết thì sứ mạng thu liễm của mùa thu vẫn phải mang nhiều gió mưa ảm đạm và mầm sống phải tiềm phục trong giá rét đông thiên. Công cuộc tiến hóa êm đềm không hơi không tiếng ấy đã mạc khải cho những

người hành giả bao nhiêu là lý Đạo. Chệch nhân đây cũng góp nhặt những tinh hoa để làm quà dự yến với các em.

Mỗi độ thu sang, không phải chỉ có tự bây giờ, mà nó đã có từ lâu, Đức Vô Cực Từ Tôn ban rải hồng ân đến thế gian cho khắp cùng con cái để đầy đủ tứ khí thiên nhiên. Con cái sẽ tự ấp ủ un đúc giá trị bất biến để tiếp nhận từ nơi Đấng Trọn Lành.

Ngày nay, chư Thiên ân và đạo tâm đang thực hiện sứ mạng thâm liễm trên mảnh đất nhỏ bé này để tạo lập cõi đời thánh đức theo đúng Thiên cơ, thì thời tiết nắng mưa chỉ là những động năng thúc đẩy cho sự kết tinh được đầy đủ nhân lành giống tốt để chờ đến lúc phục sinh. Sứ mạng dù có đi sau vết chân những người được mệnh Trời ban trao để cứu nhân độ chúng, nhưng mọi giá trị chân chính của Đại Đạo phải là một phương thức dung hòa tổng hợp mới tạo được ngôi vườn Thánh địa Nam bang. Vì thế, mấy mươi thu qua, chư Thiên ân và các em được trực tiếp linh cơ học lời Thánh huấn và thọ hưởng hồng ân dự Yến Bàn Đào cùng các hàng Tiên Phật. Ý nghĩa huyền nhiệm này không phải chỉ có ở ngọn cơ hay lời văn giá vẽ cùng những lễ lộc linh đình, mà nó có giá trị chân chính ở tự nơi tâm sâu tâm não của mọi người tín đồ hành lễ. Thế chư Thiên ân và các em có nghĩ gì khi được dự Yến Bàn Đào không? Có thấy được giá trị của quả ngon rượu ngọt không? Nếu các em có những ý nghĩ về giá trị của quả ngon ngọt, trong đó có ý nghĩa trị bệnh, được phước, v.v., thường lăm các em ạ, mà nó phải có những ý nghĩa mà tất cả các em phải thấu triệt giá trị đương vi.

Linh dược nan trừ oan trái bệnh, thần đơn bất trị nghiệt ma tâm. Ca Diếp khi xưa chỉ nhìn cảnh hoa sen nơi tay Đức

Phật mà ngộ Đạo, thế là nghĩa làm sao? Hoa sen khiết tịnh đẹp tươi, hương thơm trầm mặc, nhưng phải có tự nơi bùn. Sứ mạng Đại Thừa đó các em. Chỉ một cái nhìn cảnh hoa sen nơi tay Đức Phật mà Ca Diếp đã phải luân chuyển bánh xe cứu khổ tự mấy nghìn năm. Ngày nay các em thọ ân Đức Mẹ Vô Cực Từ Tôn được dự Yên Bàn Đào giữa thời Hạ ngươn mặt kiếp. Các em có biết chăng, đó là năng lực tiềm tàng trong sứ mạng Thiên ân được ban trao quyền pháp độ dẫn quần linh.

Hoa sen mọc trong ao bùn. Cái ao bùn kia không thể làm trở được cánh hoa sen, nhưng cánh hoa sen phát xuất từ ao bùn, nhờ dòng nước thanh lương với nắng sớm mưa chiều, sương khuya gió thoảng thấu liềm tiếp nhận thì cánh hoa sen mới được thành hình. Nếu như giá trị dầu ở trước hay thanh mà không có Thượng Đế, Vô Cực Từ Tôn thì chẳng khác gì những khối vô tri vô giác.

Người đời thường ca ngợi rằng: “Hoa sen gần bùn mà chẳng hôi tanh mùi bùn.” Quả thật giá trị bất biến ấy đã đưa chân Bồ Tát vào đời cứu khổ, cứu nạn chúng sanh.

Trở về sứ mạng Tam Kỳ Phổ Độ: Các em phái nữ là đức Lợi Trinh, dễ bị mê lầm khổ đau vì vật chất, mà cũng dễ giác ngộ để lập đức bồi công. Âm nhu mà người đời thường cho rằng phái yếu, nhưng bên trong vẫn có điểm chơn dương để trưởng dưỡng bảo tồn, thì sự đáp đối lưu hành đồng một thể. Các em hãy bền lòng nhẫn nại cho đến khi không còn một vật chung quanh các em thì lòng các em mới thanh thoát và tình thương Vô Cực mới được gói gắm trọn vẹn cho các em trên bước Đại thừa thực hành Thiên đạo.

Lời sau cùng của Chị là rót vào chung rượu nồng để ngày mai hội yến cùng với chư Thiên ân và các em nữ đạo thân mến của chị.

Chư Thiên ân và các em hãy bình tâm tiếp nhận mạc khải của Đức Vô Cực Từ Tôn mỗi độ thu về. Chị cũng báo tin mừng cho các em là Đức Mẹ đã ban ơn cho một số Thần Thánh Tiên Nữ sẽ lâm đàn để đôi câu gọi là mùa thu liễm, và sự hiện diện đông đủ của chư Thần, Thánh, Tiên, Phật nam nữ đồng dự yến Bàn Đào với các em. Vậy các em hãy cố gắng sắp xếp nghi lễ cho thành kính trang nghiêm. Nhân đây, Chị cũng báo tin mừng cho hiền muội Ngọc Kiều và hiền đệ Huệ Chơn là nhị vị Thần Nữ: Bảo Hiền Thần Nữ và Bảo Ân Thần Nữ đã dày công quả nên được Đức Mẹ cho về Tiên cảnh tu luyện chơn linh để siêu xuất phẩm vị Thánh. Đó là đặc ân vô cùng nhờ hiền muội và hiền đệ đã hết lòng hành đạo, trọn lòng tin nơi Thượng Đế. Chị mừng cho đó.

Các em hãy thành tâm tiếp giá và các vị Thánh Thần đến hộ giá Từ Tôn. Chị xin xuất ngoại ứng hầu. Lui.

TIẾP ĐIỀN

Mẹ mừng các con nam nữ.

THI

*Dem tình Vô Cực rải muôn phương,
Con hỡi Từ Tôn mãi nhớ thương,
Soi bóng Diêu Trì tím bóng trẻ,
Mẫu Nghi vì trẻ giáng canh trường.*

Giờ nay Mẹ đến với các con để các con vui mừng mà vững lòng tu thân hành đạo. Đêm mai các con sẽ dự Yến

Bàn Đào cùng chư Thần Thánh Tiên Phật. Mẹ miễn lễ các con đồng an tọa.

Hỡi các con, Mẹ dựng Yên Diêu Trì là tượng trưng cho mùa đào tiên kết trái, và chư Thần Thánh Tiên Phật đến trần dự yến cùng các con là hòa hợp hai cõi sắc không đồng thọ lãnh sứ mạng hoằng dương chánh pháp phổ độ kỳ Ba. Dầu các con nam hay nữ cũng đồng chung trách nhiệm. Các con hãy tự làm sáng cái Đạo hằng hữu của các con rồi mới vững bước trên đường Thiên đạo Đại thừa.

Con ôi!

THI BÀI

*Đạo đầu mới vắn xoay sanh hóa,
Từ đất trời đến cả vạn sanh,
Trong con có Đạo vận hành,
Linh tri hạt giống trồn lành phát ban.*

*Tâm giác ngộ khai đàn mở ngõ,
Chí hoằng dương sáng tỏ đạo màu,
Cho đời hết cảnh bể dâu,
Cho người thoát khỏi ngục sâu vô minh.*

*Mẹ trao gởi chân tình Vô Cực,
Con nhận rồi chí đức chí tâm,
Dầu cho thế cuộc thăng trầm,
Độ đời con giữ một tâm vững vàng.*

Cơ tiến hóa không ngừng, càng tiến hóa càng khai sinh, càng khai sinh càng diễn biến. Những con có Thiên ân sứ mạng hãy vững vàng sáng suốt để độ đời và phải luôn luôn nhớ lời Mẹ dặn: Thiên đạo Đại thừa phải vong kỷ vị tha. Kỷ mà các con còn vong thì có còn chi mà bám víu. Còn kỷ

là các con còn chấp. Còn chấp là còn tranh, thị phi thanh trực. Nếu như vậy thì sứ mạng khó hoàn thành đó các con. Muốn độ đời là phải hòa vào muôn ngàn sai biệt để giác ngộ người đời, giúp người tìm đến tâm linh đã tự có sẵn trong mỗi các con đó. Có như vậy thì sứ mạng các con mới hoàn thành.

Các con hôm nay về châu Mẹ đông đủ, và ngày mai dự Yến Bàn Đào. Mẹ sẽ ban hồng ân cho mỗi đứa hãy mang về sở tại địa phương mà chia sẻ tình thương Vô Cực cho con nào chưa giác ngộ thương yêu, hãy giác ngộ và thương yêu nhau để xây hạnh phúc chung của các con.

TIẾP BÀI

*Muốn tạo cảnh thiên đàng cực lạc,
Phải dẫn lòng giải thoát cho xong,
Trong con vốn một tình không
Lo chi chẳng được đại đồng đệ huynh.*

Nhân đây, Mẹ cũng ban ơn cho các con Nữ Chung Hòa. Các con trọn lòng thành kính lo cho đạo, lo cho người tiếp nối với đám trẻ nhi đồng. Mẹ khuyên các con nên tu học thêm hơn và cố gắng về mọi mặt để xứng đáng là con yêu quý của Mẹ.

TIẾP BÀI

*Các lễ phẩm huyền linh Mẹ bố,
Con chia nhau mà độ lẫn nhau,
Phần con dự Yến Bàn Đào,
Cũng tình Vô Cực chan vào cho con.*

Các con! Hôm nay, Mẹ đã ghi danh để ban ơn cho mỗi đứa. Các con hãy tịnh lòng chờ đón hồng ân của Mẹ.

(...) Mẹ đã dạy hôm nay chung cho tất cả các con. Các con hãy cùng nhau học tập lời dạy của Mẹ. Mẹ khuyên các con nên ý thức tự giác ngộ, tự thấp đuốc mà đi, đừng dựa vào những hiện tượng bên ngoài mà đặt lòng tin. Nếu có dựa vào những hiện tượng bên ngoài thì còn ước vọng. Nếu còn ước vọng thì chơn tâm còn vọng động. (...)

Các con về dự lễ hôm nay hãy chuyển lời dạy của Mẹ ban ơn đến cho các con nơi địa phương. Các con nhớ lời Mẹ dạy mà thi hành cuộc lễ ngày mai. Mẹ ban ơn lành tất cả các con. Mẹ hồi cung. Thăng.

18. PHẢN TỈNH NỘI CẦU

Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Cao Đài Giáo Việt Nam
Tuất thời, 15-10 Đinh Tỵ (25-11-1977)

Đông Lâm Tiên Trưởng

Chào mừng chư Thiên ân hướng đạo, chư đạo tâm nam nữ. Bần Đạo vâng sắc chỉ Ngọc Hư Cung, đại diện chư Phật Tiên Tiên Bồi đến trần gian giờ này để cùng chư Thiên ân đạo tâm nam nữ mừng lễ kỷ niệm Khai Minh Đại Đạo tận độ quần sanh. Mời chư Thiên ân đạo tâm nam nữ đồng an tọa.

THI

*Mở cửa Nam thiên độ khách trần,
Kỳ ba ân xá thoát mê tân,
Xây đời thánh đức người an lạc,
Trải lăm công phu mới vẹn phân.*

Trải năm mươi mùa Khai Minh Đại Đạo, Việt Nam trên mảnh đất quê hương nhỏ bé này đã được ân, dân tộc này được tiền phong lãnh sứ mạng gieo giống cho công cuộc tái tạo dinh hoàn, nên chi tay thợ cày lo sát cỏ, xới đất, lượm nhặt gốc gai, lấp hố hằm cho vườn nên trật tự. Còn những người lãnh giống có bốn phận gieo trồng tưới nước vun phân, mỗi người mỗi việc, tuy có khác nhau, kỳ thật đào thải hay bảo tồn đều trong sứ mạng xây dựng Nam bang trở thành thánh địa nói riêng, và cõi đời Thánh đức cho thế giới nhân loại nói chung.

Hôm nay, Bần Đạo cũng đề vài lời tâm huyết cho chư Thiên ân hướng đạo, chư đạo tâm nam nữ. Đạo pháp vận hành trường lưu bất tận. Có lửa đỏ mới biết vàng mười, có chịu nhiều trên búa dưới đe thì khối sắt thô hình ketch tướng mới trở thành hữu dụng. Nếu không bị lâm vào trận tâm thuật trường xà của thế nhân thì con người chưa được cơ hội gặp gỡ nhau và nhìn nhau mà thâm thía. Chính cái cô động của vạn nẻo hồng trần ấy là trung tâm phát khởi ánh đạo màu le lói đã bị vùi chôn. Hễ người giác ngộ, sau khi trải qua cơn ác mộng thì thức tỉnh dừng chân và sẽ tự ý thức dứt khoát mọi buồng lung theo các nẻo đường danh lợi, lộc quyền, tham vọng, độc tôn, chấp ngã, bản ngã, v.v. để tìm về ngọn suối tình thương, tắm gội mát mẻ, để thắp lại ánh sáng đạo màu cho tâm hồn ấm áp khinh thanh. Còn những ai mê muội chưa ý thức, đeo đẳng theo bọt bóng đầu gành, thì sớm muộn gì cũng bị sóng ba đào chìm sâu vào biển sâu của vực thẳm.

Cuộc đời giải quyết cuộc đời là như thế. Dù muốn, dù không muốn, cũng phải giải quyết từng thời kỳ theo Thánh ý Thiên cơ.

Đạo là công cuộc vận hành từ trời đất đến vạn vật, từ hữu tướng đến vô hình. Chính con người là một cơ cấu trong mối đạo to tát ấy, nên chỉ con người được lãnh mạng Trời chấp chương vạn dân đắp xây nền móng cho xã hội an bình hạnh phúc, hay nhận lãnh sứ mạng giáo dân vi thiện, thoát vòng lục đạo để tạo cảnh đời an hòa cực lạc, như các vị Thánh xưa hay các nhà lãnh đạo quốc gia, lãnh đạo tôn giáo xưa nay. Biết được như vậy thì cá thể cũng như gia đình, gia đình cũng như xã hội quốc gia, xã hội quốc gia

cũng như vũ trụ, hình thức tuy có khác, nhưng luật tắc điều hành có khác chi.

Trong một thân người, chân dùng để đi, tay để nắm cầm chọn lựa, ngũ tạng lục phủ để thanh lọc tiêu hóa vận hành, đầu não tâm cơ để linh hoạt điều khiển, tuy các tư kỳ phận nhưng liên hệ mật thiết, nếu một phần bị hư hoại, thì thân ấy chung chịu phé nhân. Thế nên gia đình, xã hội, quốc gia, tôn giáo hay trên mọi hình thức tập thể, muốn được hoàn hảo, thì mỗi cá nhân phải tự sinh tồn hoàn hảo trước đã.

Đời loạn, Đạo mới khai. Người bị điên đảo vì ngoại vật mới cần tu cần học. Tu để sửa, học để hành, sửa cái u tệ xấu xa sai lạc trở về đường ngay nẻo thẳng, hành cho đúng đạo cho trở nên con người chí thiện chí mỹ, mới có được một xã hội thánh đức thuần lương.

Phương pháp thành công của các bậc Giáo Tổ đạo gia khi xưa, trước tiên là phản tỉnh nội cầu, hồi quang phản chiếu. Có nhìn vào trong, xem xét bên trong mới giảm bớt được sự thâm nạp vô tiết độ, khoát vén tảo trừ lớp vô minh che lấp bình hoạn chấp trước, phân biệt, ích kỷ, độc tôn, phiền não, v.v., tóm lại là những thứ vật tảo hại tâm linh mà ta nhận lầm là con, là quyến thuộc. Còn biết soi sáng vào mình thì mới thấy cơ năng hoạt động, sẽ hòa theo nhịp điệu Hóa Công mà phát huy cho công năng của nhân sinh, của vũ trụ. Đó gọi là Khai Minh Đại Đạo vậy.

Trở về nội bộ Cơ Quan, trên bước đường khai minh, trên con đường Thiên Đạo, phải biết vượt khỏi tầm mức đó thì mới mong sứ mạng hoàn thành.

Đạo cao nhưt xích, ma cao nhưt trượng, đạo cao nhưt trượng, ma cao đầu thượng. Nếu còn trong bám víu đầu

trượng thì còn trong thế giới đối đãi, thì lòng từ huệ khó mà trải khắp mười phương hầu tận độ. Vì vậy, những người có sứ mạng Đại Thừa phải tùy duyên hóa độ, không câu chấp vào hoàn cảnh xã hội chi cả, mà tất cả là nhiệm vụ của người biết hành Thiên đạo Đại thừa để tạo cảnh hạnh phúc cho thế nhân. Nói như thế để chư đệ muội ý thức những diễn tiến đổi thay là những cơ hội để người hành được đạo cho chính mình và cho mọi người do tấm lòng vô ngại, để đến lúc bình thường thì lịch sử có chi đâu.

THI

*Thiên đạo trường lưu khắp vạn loài,
Chuyển cơ tiến hóa nhiệm màu thay,
Đại thừa sứ mạng hành Thiên đạo,
Nào quản hệ đông nẻo dặm dài.*

Điều mà Bản Đạo vui mừng nhứt là thế hệ tiếp nối tiến hóa hiện tại trong Đại Đạo. Sự hiển dương của những tâm hồn ngây thơ trong trắng đã làm đẹp lòng Chí Tôn Từ Phụ trong lúc này. Bản Đạo ước mong những tay thợ vườn của khu vườn Đại Đạo khéo tay vun quén để còn các bước chân sau tiếp nối trong công cuộc cứu độ. Bản Đạo cũng thay lời chư Tiên Khai Đại Đạo để lời khuyên nhủ các trò phải cố gắng trên công trình, trên chánh đạo, vì sứ mạng trong tương lai sẽ ban trao cho những ai biết nhận lãnh sứ mạng.

Đàn hôm nay dạy ít, không phải vì đồng tử không trọn diện, chỉ vì muốn đáp lại lòng thành thật tâm đạo của chư hiền đệ hiền muội, nên dạy ít nhưng hiểu nhiều và hành đúng lời dạy sẽ giải tỏa những nỗi tâm trạng của mỗi vị đang khắc khoải tư riêng, sẽ được ban ơn rất nhiều của Đức Thượng Đế. (...)

*Tâm linh thì vật mới linh,
Tâm còn xao động tiến trình chưa thông.*

Bần Đạo ban ơn lành chư Thiên ân, chư đạo tâm nam
nữ. Thắng.

19. MỘT THÂN ĐẮC ĐẠO NHIỀU THÂN HƯỞNG

Vĩnh Nguyên Tự
Tuất thời, 22-11 Đinh Tỵ (01-01-1978)

THI

*Bảo Hòa Thánh Nữ báo đàn,
Chào chư Thiên mạng lương ban điện tiên.
Thành tâm tiếp lệnh Chơn Tiên,
Lâm đàn giáo đạo căn nguyên phục hồi.*

Hôm nay, Tệ Tỹ vâng lệnh Tiên Cô đưa Bảo Tâm Thánh Nữ lai đàn tập sự công quả. Cũng nhân đây, Tệ Tỹ cùng chung sứ mạng trong tình đạo mạch, xin nhắc nhở chư liệt vị ráng trì tu. Đời càng đảo điên, người tu hành càng có trách nhiệm. Trách nhiệm cao quý và nặng nề nhất là tu chứng để hoằng dương chánh pháp phổ độ nhơn sanh. Muốn tu chứng phải có tâm chí kiên trì, công phu chẳng trễ, sạch lòng phiền não, ái dục, tham sân si, để được thanh tịnh mà tu mà học. Đừng thấy lỗi nhỏ mà làm, chớ cho điều lành nhỏ mà bỏ qua. Công minh chính trực, mảy hào chớ phạm, lợi kỷ tổn nhơn là điều nên tránh. Quên tự thân mà làm nên đạo đức thì Đại Thừa Thiên Đạo ắt được trọn nên.

Chư Thiên ân Cơ Quan và chư muội Nữ Chung Hòa đều là sứ mạng gương mẫu tiến lên trong những khúc quanh co giữa cơ đời cơ đạo mà không tu chứng thì đạo nghiệp phải trễ tràng. Những đàn vừa qua chư hiền nên học kỹ và phản tỉnh nội cầu, minh tâm sám hối, đừng lấy ý riêng suy luận mà lỗi việc chung.

Cái nghĩa hy sinh rất màu nhiệm. Không phải liều thân thọ tử, buông bỏ tiền của sự nghiệp mà không đúng đạo lý thì sự hy sinh chẳng ích lợi cho ai.

Đến lúc này rồi Đức Chí Tôn không vì thương riêng mà bảo bọc được mà luật Thiên điều vẫn điều hành theo Thiên lý.

Những ai đã được ban trao quyền pháp phải tu kỹ cho xứng đáng sự ban trao. Nếu hững hờ thì ơn Trời không trọn giữ sẽ qua tay người khác. Tệ Tỷ là cấp dưới chỉ mách như thế để chư Thiên ân nam nữ trau tâm tu học. Tệ Tỷ rất vui lòng được tiếp đón chư nữ Thiên ân về đây tịnh dưỡng, đem phước lành đến cho địa phương. Đó là công đức vô lượng. Hiềm vì tiện nghi tịnh trường còn thiếu, chư hiền muội hoan hỷ tu trì. Phần hộ tịnh vô vi sẽ có Tệ Tỷ và chư Thiên Hộ Pháp.

Đến đây Tệ Tỷ xin nhường bút cho hiền tỷ Bảo Tâm.

TIẾP ĐIỀN

THI

*Bảo hộ nhờ ơn đức chị hiền,
Tâm lành mới được hưởng ân Thiên,
Thánh đường nương nấu lo công quả,
Nữ đạo mai sau được phỉ nguyên.*

Bảo Tâm Thánh Nữ

Chào chư Thiên ân, chư tịnh viên tỷ muội.

Lần đầu tiên ra mắt quý chị và mừng các con cháu. Tệ Tỷ lấy làm may duyên, nhưng vì Tiên Cô sắp đến nên không dám dài dòng. Khi nào dòng tu Diệu Hạnh và các

dòng tu khác được lập thành sẽ có dịp đàm đạo cùng quý chị nhiều hơn.

Thôi, lời tuy ít mà nghĩa đủ, cũng xin gởi gắm con cháu cho chư Thiên ân nam nữ diu dặt, công đức ấy Tệ Nữ sẽ đền bù vào công quả khác.

Xin chào chung quý anh quý chị, thành tâm tiếp điện.
(...)

TÁI CẦU

THI

*Thương đời mạt kiếp phải ra tay,
Cứu độ nguyên nhân bị lạc loài,
Thoát chốn trầm luân lên cõi thượng,
Thung dung tự tại dưới Cao Đài.*

Hà Tiên Cô

Chào chư Thiên ân, chư tịnh viên nam nữ. Do lệnh Đức Từ Tôn Kim Mẫu và do Thánh ý Lão Tổ Đông Phương, Bản Cô đến giờ này để diu dặt chư muội nữ trong khóa tu này. Mời đồng an tọa.

Trước hết, Bản Cô đề lời ngợi khen lòng ham tu học đạo của chư tịnh viên nam nữ sở tại Vĩnh Nguyên Tự. Trong 24 giờ thiền định, tuy có lòng ham tu học mà chí chưa bền nên không mấy ai biết được đạo ý nên không thấy được chỗ lợi ích của đạo pháp.

Có tu có học, có nhập vào đợt tịnh các khóa mà lòng chưa trọn thanh tịnh, còn phóng tâm vương vấn để lòng lo lắng thế sự thường tình, lại bị muỗi mòng cắn phá, không biết sắm sanh phương tiện chung hoặc riêng để tạo điều

kiện bảo toàn thân trong khi tịnh tọa tham thiền. Đó là phương pháp giải thoát bước đầu tiên trên đường đạo pháp để làm sống lại Đạo hằng hữu mà mỗi người ai ai cũng đừng nên xem thường.

Hãy coi trong giờ phút đó là quan trọng để thân nhiếp được chỗ sanh cơ mà tiến bộ. Một năm chỉ có một tháng, một tháng chỉ có một ngày, một ngày chỉ có một giờ, giờ ấy trôi qua thì làm sao có lại được. Tuy nhiên, trong 24 giờ công phu tịnh tọa vừa qua, ân điển trùng trùng, dầu sao chư tịnh viên cũng được hưởng nhờ trong thời khắc ấy.

Từ đây cố gắng lo tu học chớ lãng xao. Học thầy, học bạn, ngày ngày gắn bó với đạo với thiền để tránh điều tội lỗi, tránh việc thị phi, bớt đua tranh thế sự, bớt lo lắng tương lai vật chất của tiền, đói no thiếu đủ, để lòng an định hầu giải quyết mọi hoàn cảnh khó khăn bên ngoài đưa tới.

Ngoài ra còn phải bồi công lập đức. Tâm chí có sáng ngời nhờ có chí lo bồi công lập đức, có chói sáng được tâm đức thì thể hiện lên những nét thuần hậu minh mẫn, dễ mến dễ thương, chẳng những đoạn được nghiệp thân mà còn cảm hóa được những người chưa giác ngộ.

Đó là bước tu chứng đầu tiên của người hành giả, chư hiền muội tịnh viên nên lưu ý.

THI

*Tâm đạo khen cho giữ chí thành,
Khen mà chỉ dạy để nên danh,
Danh vì lợi lộc là danh tạm,
Danh chốn Thiên cung mới vẹn thành.*

Đến đây Bản Cô dạy chư muội nữ tịnh viên trong khóa này. Vậy Bản Cô cho phép tất cả lui về an nghỉ.

Mời chư hiền muội nữ tịnh viên vào trong chánh điện.

THI

*Kẻ biết rằng ơn sẽ được ơn,
Hoàng Thiên bất phụ hảo tâm nhơn,
Một thân đắc đạo nhiều thân hưởng,
Chớ để phí thân giữa thế nhân.*

N.T.T.! Hiền muội vốn có căn trí sâu dày, hãy nhân đó mà giữ gìn nguyên căn tánh thể. Làm phước xây nền mà không cất nhà thì chủ nhơn ông sẽ trở lại ở trọ. Hiền muội hãy cố gắng công phu. Công quả sẽ được trong tương lai tùy duyên mà mở tịnh đường Hồi Minh hầu cứu độ người lành về chánh đạo. Bốn phận của hiền muội hiện tại với sứ mạng này: Hiền muội hãy độ dẫn con cháu trong gia đình, vì đó là sứ mạng tiếp nối của đạo nghiệp. Từ giờ phút này, Bản Cô ban ơn chính thức cho hiền muội làm giám hộ tịnh trường Vĩnh Nguyên Tự. Bản Cô sẽ đệ trình lên Đông Phương Lão Tổ sau khi hiền muội thành tâm tiếp nhận để công quả trong khi có khóa tịnh nơi này hoặc các khóa tịnh nơi khác khi có lệnh. Bản Cô ban ơn cho hiền muội được phép hồi gia. Tâm đạo chí thành của hiền muội đã được Từ Mẫu chứng.

(...)

Bản Cô đến giờ phục lệnh Từ Mẫu, chư hiền đệ muội ráng công phu cho thành công. Bản Cô chào chung tất cả. Thăng.

NĂM MẬU NGỌ (1978)

1. TU LUYỆN THÂN TÂM TỪNG GIỜ TỪNG PHÚT ĐỂ ĐƯƠNG KHAM TRÁCH NHIỆM

Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Cao Đài Giáo Việt Nam
Tuất thời, 15-01 Mậu Ngọ (21-02-1978)

THI

Thanh nhàn ai hỡi muốn thanh nhàn,
Minh triết rồi tâm sẽ được an,
Đồng ầu lo tu, già đạt Đạo,
Tử tôn chớ ngại lạc con đường.

Thanh Minh Đồng Tử

Chào chư Thiên ân liệt vị lưỡng ban. Tiểu Thánh báo tin có Đức Giáo Tông lâm đàn. Chư liệt vị thành tâm nghinh tiếp. Tiểu Thánh chào chung xuất ngoại ứng hầu. Lui.

TIẾP ĐIỀN

THI

Vì đời **Giáo** đạo giúp đời an,
Vạn pháp quy **Tông** tránh nội loạn,
Chỉ có Chơn Nhơn hoằng **Đại** Đạo,
Cùng trong Đại **Đạo** sống thanh nhàn.

Giáo Tông Đại Đạo Thái Bạch Kim Tinh

Chào chư hiền đệ hiền muội.

Bần Đạo rất hoan hỷ đến với chư đệ muội để xem qua các phần hành sự trong Lục cá nguyệt và chỉ dẫn thêm cho chư hiền đệ muội. Miễn lễ, chư đệ muội đồng an tọa.

Xuân Mậu Ngọ cũng như mười hai xuân qua theo chu kỳ của Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, xuân không khác gì những mùa xuân trước, cũng lại cũng qua trong cõi đất trời, điếm tô cho vạn vật muôn màu muôn vẻ. Thế chư đệ muội có vui vẻ đón xuân trong đêm Giao Thừa hay còn những gì khác hơn? Cười...

Xuân là lòng thiên nhiên tạo vật nên mới gọi xuân là Đạo, là tâm, là vĩnh cửu an nhiên tự tại. Đêm Giao Thừa dầu khung cảnh đón xuân có được như Đinh Tỵ hay khác hơn thì xuân vẫn là xuân, khí tiết điều hòa, trăm hoa đua nở. Người có xuân tâm sẽ thấy hân hoan đón Chúa Xuân trong niềm vui sứ mạng thì cảnh sẽ do tâm mà hòa hợp êm đềm. Chính cái lặng lẽ êm đềm ấy mới thấy được mầu vi minh triết. Thiêng Liêng có đến hay có dùng tiếng nói vô thình đạo đàm xuân nhứt thì cũng không ngăn ngại, vì trong mỗi người con tin của Thượng Đế đều có Thiên ân nên Phật Tiên Thánh Thần nào có xa cách. Hễ có cảm thì có ứng. Chung rượu, chén trà mà lòng xuân thông cảm thì có chi mà mong đợi.

(...)

Này chư hiền đệ hiền muội! Vì là Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Đạo Trời mà chư đệ muội là những người có tâm có chí được Thượng Đế ban ơn cho kết hợp lại cùng tu,

cùng học, cùng hành, cùng tiến bước trên Đại thừa Thiên đạo để cứu đời trong Tam Kỳ Phổ Độ, nên cần có phúc trình tam cá nguyệt hay lục cá nguyệt để minh chứng những công phu, công quả của mỗi chức vụ trong Cơ Quan có tinh tiến kết quả được đến đâu mà đi dẫu, chớ có đòi hỏi những giấy mực này mà làm chi cho cực lòng người viết mà không có lợi gì vào đâu. Người tu hành học đạo nhận lãnh sứ mạng Thiên ân thì phải tinh nghĩa nhập thần vào sứ mạng, vào trách nhiệm thì khi viết phúc trình tinh thần trách nhiệm mới hiển bày qua lời văn nét bút, bằng chưa tha thiết tư duy thì khi viết chỉ là gượng gượng nên thần lơ mờ, có khi còn hiện lên những điển lao xao rắc rối nữa là khác.

Mười hai năm có lẽ, tâm đạo chí thành của chư đệ muội đã được Thượng Đế ban ơn, dầu bị khảo đảo sai lầm cũng còn bám víu lấy Thiên ân làm sự sống. Thế nên trong giai đoạn này cần phải ý thức hơn nữa, tu luyện thân tâm từng giờ, từng phút để đương kham trách nhiệm trước cơ đạo, cơ đời. Người tu lúc này hơn lúc nào hết phải hòa mình vào mọi cảnh mọi giới, có thương yêu mà không có đối lập, có trách nhiệm mà không có hậu ý, dễ thương dễ mến hơn người thì mới độ được người. Bằng chẳng được vậy thì không nên được việc gì mà càng thêm mệt mỏi.

(...)

Bản Đạo cũng ban ơn chư hiền đệ hiền muội Vĩnh Nguyên Tự hãy vững vàng tinh tấn tu trì. Đạo có vững vàng giúp người độ thể phá tan ám khí, đến lúc người tu thực hiện bốn phận vậy.

Đến đây Bần Đạo để lời chúc chư hiền đệ hiền muội trong năm Mậu Ngọ tâm đức chói ngời, đạo hạnh tròn sáng như ngày Thiên Quan Tứ Phước Thượng Đế ban cho và ngày phân tánh giáng sanh của Thái Thượng Lão Quân được nhận lãnh sứ mạng thiêng liêng cao cả. Nhớ hai điểm ấy để kiểm phê nội bộ, củng cố hàng ngũ chức vụ các cấp. Mỗi người phải tự cầu, tự kiểm, tự khép mình trong kỷ luật để mỗi mỗi đều được chánh vị chánh danh. Như thế mới kính mến nhau mà giữ lễ với nhau. Có lễ thì trật tự được an bài và sứ mạng mới hoàn thành được vậy.

Đàn phúc trình mà cũng là ý đạo gởi đến toàn thể Cơ Quan, chư đệ muội hãy tùy duyên mà tiếp nhận. Bần Đạo ban ơn lành chư hiền đệ hiền muội. Bần Đạo già từ. Thăng.

2. CHUYÊN TÂM SẼ NGỘ ĐƯỢC HUYỀN VI

Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Cao Đài Giáo Việt Nam
Tý thời, 15-02 Mậu Ngọ (23-3-1978)

Bảo Pháp Chơn Quân

Chào chư Thiên ân hướng đạo, chào chư đạo tâm nam nữ.

Bản Huynh được tin có Đức Đạo Tổ giảng lâm chứng lễ, vậy chư Thiên ân cùng chư đạo tâm nam nữ cùng với Bản Huynh tiếp nghinh Đức Đạo Tổ lâm đàn. Xin lui gót. Lui.

TIẾP ĐIỀN

Thái Thượng Đạo Tổ

Khánh hỷ, khánh hỷ chư hiền đệ, hiền muội. Miễn lễ chư hiền đệ muội đồng an tọa.

THI

*Nhứt khí **Thái** hòa phục bốn sơ,
Hà lao **Thượng** hạ dụng tâm cơ,
Huyền Khung chơn **Lão** hư vô khí,
Cầu tại chư **Quân**, bắt tại thơ.*

Lão thừa sắc chỉ Ngọc Hư Cung, đại diện Tam Giáo Tòa giảng trần giờ này để chứng lễ do tâm thành hiến dâng của chư hiền đệ hiền muội nhân ngày phân tánh giảng sanh độ đời cứu thế.

Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Cao Đài Giáo Việt Nam hay Cơ Quan Phổ Thông Phổ Truyền Giáo Lý Đại Đạo cũng thế, Đức Thượng Đế Chí Tôn tùy giai đoạn lập thành

để dẫn độ nguyên nhân vào Đại thừa Thiên đạo hoàng giáo tế nhơn. Những hàng được ban ơn với tâm thành hiến dâng tự nguyện vào lớp học này phải có đủ ý chí tu tập các điều kiện công phu, công quả để có một công trình khả dĩ đứng vào hàng Thiên ân chấp trì quyền pháp thể Thiên hoàng Đạo trong Tam Kỳ Phổ Độ.

Nay chư hiền đệ hiền muội vừa mãn nhiệm kỳ ba năm tu học và tiếp tục đạo sự trong tương lai, do đó mà Đức Thượng Đế Chí Tôn ban hồng ân cho chư hiền đệ hiền muội trong các cấp chức vụ Cơ Quan để được tinh tấn đồng mãnh trên bước Đại thừa thực hiện sứ mạng Thiên đạo đúng Thánh ý Thiên cơ.

(...)

Này chư hiền đệ hiền muội! Đạo vô vi nhi vô bất vi. Những hình thức tổ chức là trật tự để điều hành cho đúng lý, tình, nhơn tâm thể đạo, còn Đạo thì trường lưu bất tận. Bởi vô vi nên vô hình, vô tượng, vô xứ, vô thính, không thể nắm bắt, trông nhìn, cân đo, thì có chi mà dừng lại hoặc tới lui cao thấp. Bởi vô bất vi cho nên vạn vật mới hóa sanh vô cùng vô tận mà kết chung lại là nhập vào Hư vô chi Khí.

Lão phân như vậy để chư hiền đệ hiền muội nhìn vào công trình, công quả, công phu trong quá trình tu luyện để nhận chân sứ mạng của chính mình và phải hiểu Đạo cùng với trách nhiệm hành đạo một cách thâm sâu hơn nữa.

Chiếu tâm nguyện của các cấp chức vụ nhân viên Cơ Quan, Đức Thượng Đế Chí Tôn sẽ ân ban cho được 15 hôm, tức là cuối hạ tuần, để chư hiền đệ muội đặt hết trọng tâm vào việc sắp xếp guồng máy Cơ Quan từ trên Thường Vụ đến dưới nhân viên, đều phải ý thức thêm hơn

về sứ mạng đại thừa nói chung, về sự tu học hành đạo nói riêng, và sẽ được Tam Trấn Oai Nghiêm phù trì trên đường tiến đạo.

Chư hiền đệ hiền muội có hiểu rõ lời Lão vừa dạy như thế nào không?

Đã là người Thiên ân đang bước trên nấc thang Đại thừa tất phải hành Thiên đạo mới có đủ phương tiện để phản bổn huồn nguyên.

Hành đạo, học đạo dùng tâm, nhưng luyện tu phải dụng tình mà cầu tánh. Phải hiểu chính mình để tìm thấy Thiên lý ở nơi mình. Đó là chấp nhận để cầu Thiên.

Nhưng tâm cũng chưa phải là chỗ dụng của người tu luyện, vì tâm mà có tâm thì Đạo không phát được chỗ minh linh chiếu diệu, bằng tâm mà vô tâm thì Đạo lại phân tán bao la.

Thế nên không dụng tâm mà phải dụng thần. Nếu không có tâm thì thần không đủ linh tri, bằng để tâm vào đó thì linh tri không phát hiện. Do đó dụng thần phải có tri, có linh. Linh tri là chỗ cho người hành giả, cho hàng Thiên ân hướng đạo chứng ngộ được lý siêu màu chốn Cốc Thần bất tử vậy.

Người tu hành không có hạn định, ví như sự sống, cơm ăn nước uống. Người học đạo cũng không thối chuyển ví như hơi thở của sanh mạng. Dầu thời gian năm tháng, nhiệm kỳ có hạn định ít hoặc nhiều, nhưng với chư Thiên ân cầu tu giải thoát, chớ nên vì những chướng ngại nhỏ mà quên tánh mạng là việc lớn.

Tam kỳ tận độ, chư Thiên ân hiền đệ, hiền muội thiếu công, thiếu đức, thiếu tài; cơ hội Thiên Liêng tạo thành để cho mỗi người được bồi công lập đức với tài năng hữu hạn, thì chớ nên quên lúc ban đầu khởi hành như thế nào để đặt lại cho chính mình một tâm chí kiên trì ngược dòng về bến giác.

Đây Lão cũng nhân hôm nay ban một ý Đạo cho chư hiền đệ hiền muội. Huệ Chơn hãy thỉnh bầu bạch thủy để vào chính giữa...

[Đ.H. Huệ Chơn tuân hành...]

Thiện Bảo, Huệ Chơn nhị hiền đệ có thấy vật chi rơi vào bầu nước không?

[Đ.H. Huệ Chơn bạch: Thấy có một yếng sáng từ ngọn linh cơ rơi vào bầu bạch thủy.]

Đó là một yếng sáng của tâm, chưa đúng là của thần. Phải, chư hiền đệ làm sao thấy được hình tướng của vật đó hay màu sắc của vật đó, vì nó tế vi vô cùng, vì nó hòa hợp với màu sắc trời đất nên không làm sao thấy được nó. Yếng sáng mà hiền đệ nhận ra, đó là linh điển của ngọn cơ, nhưng cái linh đã rơi vào bầu nước, chỉ có thần mới tri được mà thôi.

Vậy thì hôm nay, để ban ơn cho toàn thể chư hiền đệ muội Thiên ân hướng đạo và chư đạo tâm nam nữ hiện diện trong đàn, Lão cho phép sử dụng bầu nước lớn để đãi nhau sau khi đàn. Còn lại bầu tịnh thủy để yên vào chỗ cũ, đến ngày giờ được lệnh ban ơn sẽ đem ra mà dùng, nhưng phải là những người tự nguyện hiến dâng trong sứ mạng Đại thừa hóa hoằng Thiên đạo.

Khi yên bài, các cấp chức vụ Cơ Quan sẽ đến trước điện tiền lãnh một chung nước trong tịnh thủy bình để tiến hành đạo sự, trong khi đó sẽ có Giáo Tông Thái Bạch đến với chư hiền đệ để mang hồng ân sắc tứ trong nhiệm kỳ mới.

THI

*Đại Đạo vô cùng dễ bước đi,
Chuyên tâm sẽ ngộ được huyền vi,
Hư linh bắt muội từ nguyên thủy,
Chớ để luân hồi chịu khổ nguy.*

Chư hiền đệ hiền muội sẽ được ban ơn không hạn định. Lão cũng đề lời khuyên chư đạo tâm nam nữ luôn luôn tu học, hành đạo chớ rời. Phải có đạo hòa hợp với người thì đời mới thanh trị. Tánh mạng song tu cũng khởi từ lý đó mà nên.

Lão ban ơn toàn thể chư hiền đệ hiền muội. Thăng.

3. TỰ NGUYỆN HIẾN DÂNG VÀO ĐẠI THỪA THIÊN ĐẠO

Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Cao Đài Giáo Việt Nam
Hội thời, 29-02 Mậu Ngọ (06-4-1978)

Bảo Pháp Chơn Quân

Chào chư Thiên ân hướng đạo, chư huynh tử đệ muội. Bàn Đạo vâng lệnh Tôn Sư đến nhắc nhở chư huynh tử đệ muội trong Cơ Quan rằng đã tự nguyện hiến dâng phụng thờ Thiên đạo là đã biết tự độ và độ tha. Vậy thì trước điện tiền, chư huynh tử đệ muội từ Thường Vụ đến nhân viên, chiếu theo danh sách đệ đạt, hãy làm lễ tự nguyện thọ lãnh pháp thủy trong tịnh thủy bình, mỗi vị hai phần chung. Chư huynh tử đệ muội sắp một lư trầm trên bàn cơ. Sau khi hành lễ và thọ nhận pháp thủy uống xong, mỗi vị bước đến cầm một que trầm đưa lên trán khấn hứa rồi bỏ vào lư, bái tạ lui ra. Phải trang nghiêm từ trên sắp xuống, xong Đức Lý sẽ đến dạy Đạo.

Trong giờ phút nghiêm trọng này, sẽ tạo cho chư huynh tử đệ muội một đức tin sáng chói. Riêng Bàn Đạo rất vui mừng cho tiền đồ Đại Đạo, cho sứ mạng Cơ Quan. Giờ khắc đã đến, chúc chư huynh tử đệ muội hoàn thành sứ mạng Thiên ân. Nhớ là chiếu theo danh sách đệ đạt. Xả đàn, hành lễ xong tái cầu. Bàn Đạo xin chào chung để lo phận sự. Thăng.

TÁI CẦU

Giáo Tông Đại Đạo Thái Bạch Kim Tinh

Bàn Đạo chào chư hiền đệ, hiền muội.

Bần Đạo chờ đợi chư hiền đệ, hiền muội trong giây phút này để phục lệnh trước Đấng Chí Tôn Thượng Đế. Miễn lễ, đồng an tọa.

Nay chư hiền đệ muội đã học hiểu lời dạy của Đức Đạo Tổ Lão Quân, đã quyết tâm cầu tu giải thoát, quyết tâm tự nhận sứ mạng đại thừa, Bần Đạo vô cùng vui mừng cảm động. Có như thế thì hột giống thánh đức đầu nhỏ bé đến đâu cũng có thể đâm tọc nảy mầm để một sanh hai, hai sanh ba, sanh sanh vô cùng tận mới đủ điều kiện tạo đời thánh đức sau hội Long Hoa.

Này chư hiền đệ muội! Muốn tu hành đúng theo Thánh ý Thiên cơ, người hành giả phải có chí tự nguyện hiến dâng. Nhưng hiến dâng cho ai? Có phải hiến dâng phục vụ cho đạo lý hay hiến dâng phục vụ cho Thượng Đế? Cười... Cười...

Thượng Đế vốn hư vô, muốn hiến dâng để phục vụ, đó là ý hướng cao quý nhất, nhưng hành giả phải tu từ vạn thù đến vô sai biệt, từ hữu thể đến hư vô. Chỉ có hư vô mới hòa hiệp được cùng hư vô, cùng Thượng Đế.

Đạo là đầu mối vẫn xoay to tát trong lý đơn nhất của vũ trụ, vạn vật. Hành giả muốn tự nguyện hiến dâng phục vụ đạo lý là đã biết chọn sống cái sống đương nhiên trên đường tiến hóa. Nhưng muốn thế cần phải có tâm linh, ý chí can trường để khắc phục bản thân và chấp nhận mọi cuộc vẫn xoay biến dịch của Đạo và phải tác động hòa hợp vào mọi sự vật, mọi hoàn cảnh để xiển dương đạo lý, song cũng không bị khuất lấp bao che hay xa lìa cái lý đơn nhất đó thì giá trị hiến dâng phục vụ mới cao quý, mới đúng nghĩa của con người tự nguyện hiến dâng.

Trên đường thiên lý mưu cuộc sinh tồn, chư đệ muội phải giải quyết từ giai đoạn đắc thất, hưng vong giữa cuộc đời. Đạo lý không bắt chư đệ muội phải như thế này hay thế khác. Đạo là lẽ sống chơn thường hằng tại của chư đệ muội. Biết Đạo, chư đệ muội sẽ biết tìm cầu chánh tâm, diệt dục, chọn lối phản bổn huồn nguyên để tự nguyện hiến dâng vào Đại thừa Thiên đạo.

Trong khi đó, chung quanh chư đệ muội đầy dẫy những cảnh khổ đau cười khóc của thế nhân, những lòng tham dục sân si, lợi danh vật chất hóa yêu ghét thân thù, sân hận đấu tranh rồi thiên chấp vị ngã độc tôn, các thứ đã dồn ép con người vào chỗ cực đoan, thái quá bất cập, đạo lý bị mờ lu.

Muốn cảnh tỉnh thì phải làm sao? Sống trong tập thể xã hội nhân quần, dù chư đệ muội không muốn lập dị trước thiên hạ, nhưng hình thức tổ chức quy ước, giáo điều đã nêu lên điểm lập dị của chư đệ muội. Thế muốn hòa mình cùng chúng sanh để phổ độ chúng sanh thì phải làm sao? Giải quyết vấn đề không phải là khó, chỉ khó là chư đệ muội có thể hiện được Đạo qua hình thức tổ chức giáo pháp, giáo điều nơi mỗi chức vị nhân viên đó thôi.

Hôm nay, toàn thể Cơ Quan chư hiền đệ, hiền muội đem đức tin hoài bão hiến dâng lên Chí Tôn Thượng Đế làm Bần Đạo rất vui mừng trước Tam Giáo Tòa đề lãnh lấy Thiên ân Sắc tứ từ Ngọc Hư Cung đến cho chư đệ muội. Hãy vui mừng thọ nhận huấn từ Đức Chí Tôn Thượng Đế trước sứ mạng thiêng liêng cao cả để tu tiến lên hàng chánh đẳng trên cõi Phật Tiên.

Chư đệ muội hãy thành tâm hành lễ thọ nhận huấn từ. Bần Đạo xin tuyên đọc:

NGỌC HOÀNG THUỜNG ĐẾ
KIM VIẾT CAO ĐÀI TIÊN ÔNG ĐẠI BỒ TÁT MA HA TÁT.
HUẤN TỪ

1. Đại Từ Phụ Ngọc Hư sắc tứ,
Ban Thiên ân nam nữ điện tiền,
Phụng hành lý Đạo cơ Thiên,
Song tu tánh mạng pháp quyền xương minh.
2. Đạo vô vi chấp tình cầu tánh,
Thế vô thường vạn hạnh dung thông,
Nhơn nhơn tự hữu chủ ông,
Hòa quang hỗn tục chí công vạn hành ,
3. Vi nhân tử tài thành nhân vị,
Phật Thánh Tiên nhứt lý do hà?
Vô tư, vô dục, vô tà,
Từ bi, bác ái, trung hòa, lợi sanh.
4. Chuyển nhân dục loạn thành thế trị,
Hoằng đạo cơ chơn lý hiển dương,
Quân bình tâm vật kỷ cương,
Thần hình cu diệu tứ phương cộng đồng.
5. Tu chứng giả biến thông vô tận,
Đắc nhứt trung trực tấn Cao Đài,
Thiên nhân chánh vị hòa hài,
Vạn đồ cổ vãng kim lai thủ thành.
6. Thử sứ mạng đương sanh hoằng giáo,
Thị Đại thừa Thiên đạo tiến tu,
Kỳ khai nhứt bốn vạn thù,
Vạn thù quy nhứt công phu siêu phàm.

NGỌC HƯ CUNG SẮC TỨ

Bản Đạo cũng được chỉ định đến chứng lễ tự nguyện của chư đệ muội vừa rồi và cùng chư đệ muội bỏ khuyết điều hòa lại giường máy Cơ Quan cho đầy đủ. (...)

Chư đệ muội! Trước khi vào nhiệm kỳ mới, cũng cần xét lòng sám hối cho dòng tịnh thủy được luân lưu. Tịnh thủy sẽ giúp chư đệ muội được an định nội tâm công phu tu luyện và ứng phó trước mọi cảnh lửa bỏng dầu sôi, nhưng cũng tùy tâm đạo thực hành của mỗi người mà linh ứng. Chư đệ muội sẽ được chỉ dạy về chung tịnh thủy vào một dịp khác, sẽ được lãnh hội rõ ràng và rõ ràng nhất trên đường tiến đạo của chư đệ muội.

Bản Đạo cũng ban ơn cho Thanh thiếu niên được đồng tu đồng tiến trên đường tu học. (...)

Từ đây về sau, chư Thiên ân đệ muội hãy an lòng mà thực hành sứ mạng. Từng giờ từng phút đều có thần linh hộ trì. Bản Đạo sẽ tùy tâm đạo của mỗi hiền mà đỡ nâng dìu dắt. (...)

Bản Đạo ban ơn lành toàn thể chư Thiên ân đệ muội. Giã từ hồi cung. Thăng.

4. HÃY XÂY ĐÁP TÒA CAO ĐÀI NỘI TẠI

Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Cao Đài Giáo Việt Nam
Tuất thời, 14-3 Mậu Ngọ (20-4-1978)

Như Ý Đạo Toàn Chơn Nhơn

Lão chào mừng chư Thiên ân, chư đệ muội.

Lão chuyển đàn bắt thờ trong giây phút để nhờ chư Thiên ân đệ muội nhân dịp đến dự lễ tái thiết Vĩnh Nguyên Tự, chuyển lời Lão dạy sau đây đến các Thiên ân nam nữ sở tại. Xin mời tất cả đồng an tọa.

Hỡi chư Thiên ân nam nữ! Nay các cháu trai, cháu gái lớn nhỏ! Lão tạm linh cơ gọi đến các cháu lớn nhỏ đôi dòng tâm huyết để các cháu ghi nhớ, học hỏi tu hành.

Các cháu ôi! Thời hạ nguon mặt kiếp, Đại Đạo hoàng khai cứu vớt nguyên nhân tạo lập đời Thượng nguon Thánh đức. Các cháu nói riêng, toàn thể nhân loại nói chung, dầu muốn tin hay không muốn tin thì Thiên cơ vẫn tuần tự diễn hành, công cuộc đào thải và bảo tồn đều tác động mạnh mẽ.

Trên đường thế lộ, các cháu sáng suốt biết chọn con đường Đại Đạo noi theo, học tu chánh pháp, thì Lão khuyên các cháu phải quyết tâm xây đắp cho mình một tòa Cao Đài nội tại uy nghi trang trọng để ở hẳn vào đó, lấy đó làm ngôi vĩnh cửu trường tồn, sẽ vượt qua mọi giông bão nắng mưa.

Nếu các cháu thật quyết tâm xây dựng cho kỳ được thì ngôi Cao Đài kia ắt hẳn sẽ không bao giờ hư hoại. Tuy sở

mó chưa đựng nhưng có che có chở, trông nhìn không thấy mà linh hoạt cận kề thiên niên bất diệt, vì chủ nhơn ông kiến trúc là Thần, vật liệu là Khí Thể và Tinh Hoa.

Ngược lại, tất cả hữu hình đều hữu hoại, có đó để làm trường học cho từng lớp vạn sanh. Khi đổ đạt phải vinh quy phản bản. Đừng ai lầm tưởng những quả tốt xấu ngày nay là riêng tư của một kiếp người mà ôm chầm hay oán than, trách móc. Người được quả lành là tiến được một bước gần Thượng Đế. Nếu không giác ngộ, thay Thượng Đế đem quả ngọt ngon sanh lợi hoằng pháp, đó là đứng lại và thoái hóa. Những ai bị quả xấu, nếu không giác ngộ, tự tỉnh tu hành để gây thêm trọng nghiệp thì ắt sẽ sa đọa, khó thoát ra ngoài cõi tục.

Lời Lão dạy ít, các cháu suy gẫm thêm và học thật kỹ huấn từ của Đức Chí Tôn đã dạy.

THI

*Máy Trời mầu nhiệm chuyển Tam nguồn,
Học Đạo lo tu sớm phục hườn,
Nếu để tâm còn vương vấn tục,
Đường Tiên nẻo Phật khó dời chơn.*

Lão sẽ ban ơn cho các cháu sau này. Hiện tại cần tu, cần học, cần siêng năng cúng kính. Thần linh thì quý kính, thần muội dễ bị sai lầm. Các cháu ghi nhớ.

Này chư hiền đệ hiền muội! Muốn nuôi dưỡng tinh thần đạo đức, không riêng Lão và các Đấng Thiêng Liêng, mà phải cần có chư đệ muội đủ đầy tâm đạo nương tựa lẫn nhau mới tạo thành một thần lực đủ đầy vượt qua mọi khổ nạn.

Sau kỳ lễ, Lão sẽ gặp lại chư đệ muội một đàn cơ bất thường khác để giải bày thêm nhiều hơn. (...)

Lão ban ơn lành chung tất cả chư đệ muội. Thăng.

5. DÀY CÔNG TU SỬA SẼ LÀM PHẬT TIÊN

Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Cao Đài Giáo Việt Nam
Tý thời, 13-8 Mậu Ngọ (14-9-1978)

THI

Vân đài thu nguyệt lãng,
Hương quyện mẫn trần trung,
Thánh ý truyền Kim Khuyết,
Mẫu Nghi giảng cứu trùng.

Vân Hương Thánh Mẫu

Chị mừng các em.

Đức Mẹ Diêu Trì Kim Mẫu đã đến, Chị cùng các em
thành tâm nghinh tiếp.

TIẾP ĐIỀN

Mẹ linh hồn các con nam nữ

THI

Vô vi độ trẻ lại Thiên đường,
Cực lạc mới là thật cổ hương,
Từ tốn học tu gìn bốn tánh,
Tôn ti hành đạo giữ thiên lương.
Diêu đài cất bước từ năm ấy,
Trì điện trở về chớ vẩn vương,
Kim thạch khắc ghi lời giáo huấn,
Mẫu nghi dành để vạ tình thương.

Mẹ cho các con hầu đêm nay là để gởi trao tình thương Vô Cực đến các con cái của Mẹ ở trần gian nói chung và trong khóa tu Hạ chí nói riêng, để các con biết rằng Mẹ vẫn ấp ủ bao bọc các con trong vòng tay Vô Cực của Mẹ. Chỉ có đũa nào trốn khỏi vòng tay Mẹ đều phải rơi vào ngục hỏa khanh.

Yến Bàn Đào năm nay linh đình tốt đẹp quá, rồi Mẹ chạnh nhớ đến những đũa còn đang lặn hụp trong bể khổ đối rét lạnh lòng.

Con ôi! Con hãy dành tất cả tình thương cho đồng loại. Hãy quên mình vì cứu độ, quay bánh xe đại thừa vào khắp chốn, đừng buồn khi gặp những chướng ngại. Có vào lửa đỏ mới cứu được kẻ bị hỏa tai, có chịu sóng gió bão bùng mới vớt được người chết đuối, có hòa mình cùng nhân thế mới độ được thể nhân, tùy khả năng, tùy duyên cứu độ. Đó là đại lễ các con hiến dâng lên Mẹ mỗi độ Trung Thu.

Đành rằng sứ mạng và Thiên cơ, mà cũng do đó các con mới thọ Thiên ân để hành Thiên đạo, mỗi người mỗi việc, sứ mạng nào cũng phải hoàn thành.

Mẹ muốn các con giảm bớt phần đi lễ để các ấu nhi của Mẹ được đầy đủ sức khỏe, đồng ngâm lên lời dạy của Mẹ hôm nay cho các con trong khi Hội Yến Bàn Đào, các con vui mừng, Mẹ và chư Tiên Phật Thánh Thần cùng vui. Đó là Đại Yến Bàn Đào vậy.

Mẹ miễn lễ, các con đồng an tọa.

THI BÀI

*Năm Mậu Ngũ Trung Thu mãn nguyệt,
Điện Diêu Trì Mẹ viết vài trang,*

Gởi con nam nữ trần gian,
Khóa tu Hạ chí đã hoàn tất xong.
Sống trong chốn trần hồng cát bụi,
Sống giữa thời may rủi khôn nguờ,
Tảo tần, thiếu đủ sớm trưa,
Tài không chỗ chọn, đức chưa chỗ dùng.
Vừa sinh kế lao lung dày dạn,
Vừa dọn mình tánh mạng song tu,
Công trình, công quả, công phu,
Những mong thoát khỏi ngục tù bến mê.
Chợt cảm nhận thu về lặng lẽ,
Bỗng u hoài nhớ Mẹ buồn thương,
Chứng lòng Mẹ giáng đêm trường,
Điểm quang diệu bút chỉ đường con đi.
Đời con có những gì dâu tá,
Mãi quần quanh trong bể lợi danh,
Thị phi, đắc thất, bại thành,
Honor thua, vinh nhục, dữ lành, buồn vui.
Kẻ mặc mạt tới lui bất cập,
Người khôn ngoan sẽ vấp sảy chơn,
Rốt cùng nào có gì hơn,
Sống ăn mặc ở cũng trần thế gian.
Khi đắc thế huênh hoang hống hách,
Lúc thất thời nhân cách thảm thương,
Chợt nhìn mái tóc điểm sương,
Rồi mồ cở lạnh nắm xương rũ tàn.

Kẻ muội tánh thẳng đàng tâm tối,
Người giác tâm chọn lối quang minh,
Trau giồi một mảnh tâm linh,
Trì trai, thủ giới, giữ mình sạch trong.

Tu cho đạt huyền đồng đại thể,
Tu cho thành từ huệ phối thiên,
Tu cho đặc nhứt tấn huyền,
Tu cho tịch diệt thiên niên Niết Bàn.

Tiền nhân xưa chỉ đoan sửa tánh,
Mà kết chung nhập thánh siêu phàm,
Nay con đạo hạnh vững cầm,
Dày công tu sửa sẽ làm Phật Tiên.

Tâm tánh vốn mối giềng thiện ác,
Tâm tánh dầu đọa lạc siêu thăng,
Dở, hay, xấu, tốt bất bằng,
Buồn vui, đau khổ lẽ hằng do đây.

Muốn tịch diệt liên đài Phật giáo,
Muốn phối Thiên Nho Lão huyền đồng,
Trước con giữ dạ sạch trong,
Phối đời, tịch đạo, huyền cùng chúng dân.

Tâm mà được chí chơn chí chánh,
Tâm hòa quang mọi cảnh sẽ vui,
Ớt chanh nghe cũng ngọt bùi,
Tâm tư đường mật cũng mùi đắng cay.

Con giỏi lợi, sông dài vẫn thích,
Con dốt bơi, mương lạch vẫn ghê,

Nệm bông, buồn thấy gồ ghề,
Chõng tre, vui thấy mọi bề đều êm.
Đó là Đạo trước thêm giải thoát,
Đó là tâm linh hoạt viên dung,
Đó là đạt đạo thời trung,
Huyền mà bất biến, thuận tòng bất thiên.
Chí quân tử kinh, quyền, hậu, bạc,
Tâm Thiên ân cần hoạt bát hơn,
Bút tiên Mẹ khải giọng đờn,
Du dương trầm bổng tỉnh hồn nghe con.
Thu Mậu Ngũ vẫn còn nhiều việc,
Phúc trình Tam cá nguyệt kỳ hai,
Thương con cố gắng làm bài,
Thi đua công quả, đức, tài, học, tu.
Phân Xử lý ôn nhu gồng gánh,
Khéo trở xoay phân tánh tứ thân,
Kỷ cương nề nếp định phân,
Khổ công truy cứu những phân dạy xưa.
Đã là phận kế thừa đạo nghiệp,
Đã là trang thế thiệp quan nhân,
Cận ưu, viễn lự xét phân,
Giữ gìn guồng máy tinh thần nghe con!
Trên đã có Chí Tôn dẫn lối,
Dưới Phật Tiên, Tiền bối hộ trì,
Đệ huynh thuận thảo đồng đi,
Bên con có Mẹ, lo gì không nên.
(...)

*Nữ Chung Hòa có bề tiến thủ,
Đã siêng năng lam lũ học tu,
Được phần công quả công phu,
Vẫn còn vương mắc, cần tu công trình.
Tâm thiên chấp nên tình biến kế,
Tai quá tinh nên dễ nã phiền,
Tâm kia mà giữ thật kiên,
Tai kia thanh lãng, ưu phiền sạch không.
(...)*

*Mẹ dành để rất nhiều ân huệ,
Cho con hiền trọng thể tâm linh,
Tập tành đạo đức hy sinh,
Song tu tánh mạng trong tình thiêng liêng.*

Đêm thu dưới ánh trăng tròn, Mẹ cùng chư Phật Tiên Thánh Thần nơi Cung Diêu Trì sẽ đến với các con để chứng lễ do tâm thành của các con kết hợp thành yển phẩm để Hội Yến Bàn Đào dâng lên cho Mẹ.

Con ôi! Mưa thu còn ảm đạm, gió thu còn thê lương, nhưng ánh nguyệt vẫn lung linh. Mưa sẽ tạnh, gió sẽ yên lặng, các con sẽ được hưởng ánh thiên quang đầy phước huệ hầu trời bước trên vạn nẻo đường cứu độ của trần gian.

Mẹ đã trang bị hành trang cho con là đạo lý, là đức hy sinh, năng phương, năng viên, ủy khúc tùy hình, là y sĩ lập phương phải đối chứng. Các con tùy đó mà sử dụng tâm đạo đức của các con. Nếu các con làm được như vậy, tức là trong con đã có Mẹ ngự hằng giờ, hằng phút để hộ trì cho con từ bước một. Các con ghi nhớ!

Thôi, đêm đã khuya rồi, Mẹ ban ơn lành cho tất cả các con. Mẹ hồi cung. Thăng.

6. HÃY LUÔN GIỮ SÁNG NGỌN ĐUỐC HUỆ TÂM

Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Cao Đài Giáo Việt Nam
Hội thời, 15-10 Mậu Ngọ (15-11-1978)

Giáo Tông Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ

Chào chư hiền đệ hiền muội. Bần Đạo miễn lễ, đồng an tọa.

Lễ kỷ niệm năm xưa lần đầu tiên Khai Minh Đại Đạo, Thượng Đế Chí Tôn đã ban cho một phen thử thách lớn lao để phân định nhơn tâm mà hoằng khai Đại Đạo. Những môn đệ đầu tiên đã quyết tâm lập thành cơ cứu cánh, chấp nhận vượt qua mọi chướng ngại gian lao mới được Chí Tôn ban trao sứ mạng quyền pháp trong Tam kỳ Phổ độ trên mảnh đất loạn ly này.

Hơn năm mươi năm, đến giờ phút này, Bần Đạo mới vui mừng thấy chư hiền đệ muội đã lãnh hội được Thánh ý Thiên cơ để phổ thông giáo lý Đại Đạo. Chỉ còn quyết tâm thực hiện đúng với lòng hứa hẹn trung kiên thì sứ mạng này, quyền pháp này mới quả thật sẽ đem đến một thành công to tát trên đường cứu cánh của dân tộc được chọn vậy.

Hãy quay về đoạn đường quá khứ của các bậc Tiên khai để định đoạt cho bước chân tiếp nối. Có như thế thì ngày kỷ niệm Khai Minh Đại Đạo mới có ý nghĩa.

Đệ nhị tam cá nguyệt, chư đệ muội đã trọn hưởng hồng ân Từ Mẫu. Hãy học và hành theo lời Thánh huấn để tự độ độ tha và hoàn thành sứ mạng phổ thông giáo lý Đại Đạo. (...)

Này chư đệ muội! Hằng bao nhiêu năm qua, Thượng Đế Chí Tôn và chư Phật Tiên đã dạy dỗ rất đầy đủ, chỉ còn hộ trì nhắc nhở những ai biết bảo thân, biết trung thành sự đạo. Nếu đã hoàn thành một giai đoạn nào đó sẽ được tiếp tục dạy thêm phần hành mới trên đường phấn bốn huân nguyên.

Mùa tu Đông chí sắp đến sẽ có một chương trình tu học ân ban, chư đệ muội phải luôn luôn tu kỹ để chờ đón Thiên ân.

Này các trò thanh thiếu niên: Bàn Đạo nhớ lại ba năm trước, cũng đêm này, Đức Chí Tôn đã dạy các trò thanh thiếu niên như vậy:

“Thầy cũng không quên mấy đứa nhỏ lứa tuổi thanh xuân vào trường đạo học đã phải chịu giải đáp những bài toán khó khăn” và dạy tiếp: “Ngọc có dồi mài mới nên giá ngọc. Muốn nên hình long phụng phải chịu uốn nắn thuở cây non. Thầy dành hồng ân cho đoàn con tiếp nối...”

Càng lên lớp, đáp số càng nhiều khó khăn, chư hiền đệ muội có trách nhiệm đối với đoàn em hãy góp nhặt tâm đức làm hành trang cho chúng nó ngay từ ngày mai hoặc từ giờ phút này. (...) Phải lo chuẩn bị ngay để đủ hành trang khi bước vào đời với bốn phận phổ thông giáo lý tiếp nối sứ mạng Đại Đạo.

Từ nay, chư hiền đệ hiền muội cần tu, cần học, cần công quả, công phu để tạo một công trình trên chánh đạo hầu hòa đồng nhứt thể.

Bàn Đạo đến giờ này để châm thêm dầu vào ngọn đuốc huệ tâm của chư đệ muội. Chư đệ muội hãy giữ gìn đừng

đề lu mờ, vì càng đi sâu thời gian càng gặp nhiều mịt mờ
khảo đảo gian khổ. Đuốc phải sáng mới đủ sức mà tiến
hành cho đến khi bình minh lộ dạng.

THI

*Trăng xế đầu non tróng điểm ba,
Phục sinh một khí hiện liên hòa,
Thiên ân sứ mạng nên ghi nhớ,
Dưới ánh bình minh vạn sắc hoa.*

(...)

Bần Đạo ban ơn lành chư hiền đệ hiền muội, già từ hồi
động phủ. Thăng.

7. ĐỨC, TÂM, TÀI ĐỦ ĐẠO THẦY HOÀNG DƯƠNG

Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Cao Đài Giáo Việt Nam
Tuất thời, 29-12 Mậu Ngọ (27-01-1979)

THI

***Thanh** tâm chớ bận chút hồng trần,
Minh triết sẵn sàng bảo lấy thân,
Đồng tánh mới hay là tự tánh,
Tử mừng xuân đến chúc Thiên ân.*

Chào chư Thiên ân, chư liệt vị đạo tâm nam nữ. Tiểu Thánh báo tin có Đức Giáo Tông lâm đàn giáo đạo. Chư Thiên ân liệt vị thành tâm nghinh tiếp. Tiểu Thánh xin xuất ngoại hộ đàn. Lui.

TIẾP ĐIỀN

Giáo Tông Đại Đạo Thái Bạch Kim Tinh

Chào mừng chư hiền đệ hiền muội. Miễn lễ, chư đệ muội đồng an tọa.

Trước giờ Giao thừa, Bản Đạo muốn cùng chư hiền đệ muội kiểm điểm lại các phần ưu khuyết trong năm hành đạo vừa qua để chư hiền đệ hiền muội chuẩn bị bước sang niên trình mới với giai đoạn mới và trách nhiệm mới.

Chư hiền đệ muội!

THI

*Thiên cơ thế sự định phân rồi,
Chờ đợi con người đạo đức thôi.
Cội cả mưa xuân khoe sắc thắm,
Tàn cao nắng hạ vượt lưng trời.*

*Hộc hồng chấp cánh muôn phương lộng,
Kình ngạc vẫy vùng khắp biển khơi.
Sứ mạng Thiên ân tua gắn bó,
Nên ta nên đạo mới nên đời.*

BÀI

*Đời diễn biến do nhân với ngã,
Đạo trường lưu chan cả thế gian,
Khắp trong cõi tạm dinh hoàn,
Nhon nhon vật vật ngập tràn ân xuân.*

*Biết thì hưởng vô ngần Tạo Hóa,
Không, phải đành nghiệp quả trả vay,
Chi chi cũng cái ta này,
Ta làm ma quỷ, ta tà Phật Tiên.*

*Các sứ mạng tại triền trời bước,
Gánh đạo đời sớm được kẻ vai,
Quản chi thế lộ dặm dài,
Đời chưa hiểu đạo tháng ngày sao yên.*

*Bước tận độ triền miên tiếp nối,
Bóng đại thừa giục tới muôn phương,
Độ người lỡ bước lầm đường,
Độ người giác ngộ vào trường hằng sanh.*

*Thân huyết nhục trộn lành pha dữ,
Tâm vô thường nhiều thứ đắng cay,
Hay là cũng bởi cái ta,
Thiên luân nghiệp báo phơi pha tháng ngày.*

*Chí đã quyết thoát qua sáu nẻo,
Ý đừng sòn vạ khổ giả chơn,*

*Còn nương côi tạm hồng trần,
Vượt lên nhân ngã, Thiên chân sáng ngời.
Xuân là cảnh thiên thời địa lợi,
Có nhân hòa xuân mới thành xuân,
Năm qua tháng lại vô ngần,
Biết xuân thưởng được ngày xuân huy hoàng.*

Chư hiền đệ hiền muội! Giờ này Bàn Đạo muốn cùng chư hiền đệ muội chuốc ly cúc tửu chờ đợi hương xuân. Hãy say men đạo cuối năm để trời bước hành đạo độ đời trong năm mới.

Vậy các Vụ Trưởng hãy đem các ve rượu trên Thiên bàn rót cho Bàn Đạo 6 ly.

[Các Vụ Trưởng rót rượu...]

Hãy mang đến cho chư đệ Ban Thường Vụ mỗi vị một ly.

Này chư hiền đệ! Một năm dài khổ nhọc hành đạo độ đời, nay Bàn Đạo ban cho ly rượu nồng gọi là tâm tương tửu để tưởng thưởng công lao, chư đệ hãy dùng đi. Hãy nâng ly cùng Bàn Đạo.

BÀI

*Tâm tương tửu dễ nhường Tiên tửu,
Biết say men quý bửu Thiên ân,
Giúp cho tánh đạo sạch lần,
Diệt trừ tư hữu ngã nhân pháp quyền,
Muốn thấy tánh đừng thiên vị tánh,
Bình thường tâm mặc cảnh vô thường,
Chấp trì guồng máy thiên lương,
Thượng hòa hạ mục là phương lập thành.*

Bản Đạo muốn nói với chư đệ: Thời gian cùng học mục đích đường lối Cơ Quan xem như tạm đủ dùng trong giai đoạn hiện tại. Sở dĩ Bản Đạo không đến với chư phận sự thường xuyên là muốn để chư hiền phải tự thấp đuốc mà đi, tự gắn bó với trách nhiệm, phải tha thiết tư duy về cơ cứu độ, phải thanh tịnh trước diễn biến của hoàn cảnh. Thanh tịnh mới huệ sanh mà khỏi lầm đường lạc nẻo.

Thời gian trôi qua, Cơ Quan chưa hội đủ Thánh ý Thiên cơ nên sanh nhiều khảo đảo. Có phải vì lòng chư hiền đệ hiền muội đang ray rứt chi li hay bởi Bản Đạo thiếu phương châm diu dắt?

Hiền đệ Tham Lý hãy đem cho Bản Đạo một mâm rượu để ban ân cho các Vụ Trưởng và Vụ Phó.

[Đ.Trưởng Chí Tín thi hành lệnh của Đức Giáo Tông ...]

Chư hiền đệ hiền muội! Đây cũng là tâm tương tửu, chư đệ muội hãy nâng ly cùng Bản Đạo.

BÀI

*Tâm tương tửu Lão dùng dãi ngộ,
Tháng năm dài lao khổ chung lo,
Uống đi men đạo hồi trò,
Say men đạo đức dễ dò lòng nhau.

Tài với đức đổi trao phụng sự,
Tâm với tài bực thứ không hai,
Có tâm mà lại có tài,
Đức tâm tài đủ, đạo Thầy hoằng dương.

Đời thì có hai đường chơn ngụy,
Đạo chỉ cần chung thủy nhứt tâm,*

*Rượu này một thưởng cuối năm,
Một là ý chỉ cơ cảm ngày mai.*

Chư hiền đệ muội nghĩ ngợi suy gẫm lời Bàn Đạo dạy rồi sẽ đến với Bàn Đạo vào một dịp khác.

Hiền đệ Tổng Thơ Ký Hiệp Thiên Đài Huệ Chơn và hiền muội Hồng Cẩm hãy rót rượu để Bàn Đạo ban ơn cho tất cả chư hiền đệ muội hiện diện trong đàn.

Này chư hiền đệ hiền muội!

BÀI

*Là môn đệ Cao Đài Thượng Đế,
Phải dẫn lòng phước huệ song tu,
Ấy là công quả công phu,
Thương người mến vật vận trù nội tâm.*

*Xuân xuân đến muôn phần nô nức,
Xuân là chi vạn vật đón chờ,
Xuân về có rượu có thơ,
Có câu chúc tụng có giờ nghỉ ngơi.*

*Kìa hoa thảo thắm tươi khoe sắc,
Nọ cảnh đời nhiều mặt cạnh tân,
Phú bản tiện quý cũng xuân,
Chờ xuân trút hết nẻo nâng thu đông.*

*Có phải xuân thần thông diệu dụng,
Đủ uy quyền linh ứng vạn sinh,
Có xuân có cảnh có tình,
Có tâm có đạo trường sinh bảo tồn.
Xuân là đức của Chí Tôn,
Thưởng xuân vui với tâm hồn thiên nhiên.*

Chư hiền đệ hiền muội hãy cố gắng tu tâm tu đức, luyện kỹ luyện thân để sáng suốt trên đường phụng sự cơ tận độ kỳ ba.

Bình bạch thủy trên Thiên bàn, chư đệ muội hãy đem xuống chia sót nhau đem về nhà để dành cơn nóng bức tâm hồn đem uống, nhớ dành phần cho những hiền vắng mặt hôm nay.

Sắp đến giờ đón Giao thừa, chư đệ muội hãy về đón xuân để ngâm câu xuân đạo. Bàn Đạo sẽ ban ơn trong một đàn sắp đến. Bàn Đạo ban ơn lành chung tất cả chư hiền đệ hiền muội, ban ơn bộ phận Hiệp Thiên Đài, đồng tử, độc giả.

Bàn Đạo hồi cung. Thăng.

NĂM KỶ MÙI (1979)

1. TU HÀNH THÌ PHẢI CHÍ THÀNH

Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Cao Đài Giáo Việt Nam
Tuất thời, 15-01 Kỷ Mùi (11-02-1979)

Giáo Tông Đại Đạo Thái Bạch Kim Tinh

Chào mừng chư hiền đệ, hiền muội.

Bản Đạo giảng đàn hôm nay nói qua mấy nét đại cương để bổ túc kế hoạch, chương trình hành đạo Cơ Quan.

Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Cao Đài Giáo Việt Nam cũng là Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ, thế nên những ai có tâm chí thành tham cầu chánh đạo mới được thọ Thiên ân vào Cơ Quan để tu học, hành đạo. Do đó, chư hiền đệ, hiền muội các cấp chức vụ nhân viên đều phải cố gắng vượt qua mọi khó khăn, chường ngại từ nội tâm đến ngoại cảnh để thị hiện con người đạo đức chân chính trên con đường tự độ độ tha.

Cổ nhân có nói: “*Nhơn năng hoằng Đạo, phi Đạo hoằng nhơn.*” Đạo vốn sẵn trong con người. Chính người phải làm rộng sâu sáng tỏ cái Đạo, chứ Đạo đâu có ở ngoài người mà người đợi chờ Đạo làm sáng tỏ cho ai. Có ý thức được như thế, chư Thiên ân phải tu học sao cho tâm đức chói ngời, hành đạo sao cho kết quả lợi vật, lợi nhơn.

Miễn lễ, chư hiền đệ muội đồng an tọa.

Nay Cơ Quan đến năm thứ mười lăm phổ thông giáo lý Đại Đạo. Mục đích, đường lối, chư hiền đệ muội đã vạch rõ ràng theo Thánh ý Thiên cơ. Nay chỉ còn chờ đợi kết quả ở việc làm trong từng giai đoạn. Cũng cần học hiểu thêm bề sâu rộng để mỗi chức vụ nhân viên ý thức nằm lòng mới vững niềm tin trên đường sứ mạng trong giai đoạn này.

THI

*Tu hành từ thấp vượt lên cao,
Trải mấy công phu mấy khổ lao.
Tuyệt phủ đầu non, non đổi sắc,
Gió lay mặt nước, nước phai màu.
Lòng trần ví bằng không câu chấp,
Ý thánh dầu chi cũng ngọt ngào.
Đại Đạo vận hành trong lẽ Một,
Một mà tất cả, phải làm sao?*

HỮU

*Làm sao từ huệ được viên dung,
Duy ngã độc tôn biết chỗ dùng.
Thiên thượng bao trùm ơn đức cả,
Nhơn gian nhuần gội nghĩa tình chung.
Chi li vì bởi lòng phân biệt,
Hòa hợp nhờ chung ý hảo phùng.
Biết đạo biết đời tua biết phận,
Đại thừa giục vó tới đường trung.*

(...)

Chư hiền đệ, hiền muội! Trên đường sứ mạng, không giờ phút nào không có Thần minh giúp đỡ, ủng hộ chư hiền

đệ muội từ lớn đến nhỏ, nên mỗi tư tưởng, lời nói, việc làm, những lúc ưu tư thiết tha vì tiền đồ Đại Đạo, những hồi trầm lặng tịnh tu, những khi bỏ bê lười biếng, miễn cưỡng cho có chừng, những đức chí thành hay lòng tiểu xảo, đều được ghi nhận phân minh không mảy may sơ sót. Nên Bần Đạo thường khuyên chư đệ muội phải cẩn trọng trong việc tu hành để khỏi lỗi lầm, sai lạc. Bần Đạo cũng nói để chư đệ muội thấy sự gần gũi Thiêng Liêng, không phải đợi thiết đàn giáng bút mới cùng Thiêng Liêng gặp gỡ. Biết như vậy, chư đệ muội phải giữ lòng thanh tịnh đừng để phân chia vì phiền não để tiếp nhận tiếng nói vô hình trong tâm thành của chư đệ muội.

Tu hành thì phải chí thành. Chí thành sẽ được Ôn Trên ngự trị nơi tâm nội. Đừng vọng cầu những việc từ ngoại cảnh đưa đến. Những gì khảo đảo đã qua là những cái vấp chơn mà hành giả còn vụng bước. (...) Thôi, hãy vui vẻ mà hành đạo và nhớ đừng bao giờ vô ý thức khi con thuyền đang vượt sóng giữa trùng dương. Hãy kiên nhẫn, trì thủ, hy sinh để hòa với Đạo mà hoằng khai chánh đạo.

THI

*Vì thương tâm đạo của chư hiền,
Lão giáng vui vầy giữa tục tiên.
Đối mặt bên tường ai tráo chác,
Trải lòng từ huệ dưới ân Thiên.*

Chư hiền Thiên ân nam nữ! Với lòng chí thành tâm đạo, chư đệ muội tề tựu đông đủ để nghe lời Thánh huấn, Bần Đạo ban cho mấy lời ghi nhớ sau đây:

BÀI

*Tu thân là chước bảo thân,
Tập rèn đạo đức là phần vinh quang.
Với đời chung bước chung đường,
Đỡ nâng dìu dắt khó khăn chớ từ.
Gìn lòng giữ một tâm hư,
Đừng lo danh lợi riêng tư đồ dành.
Tu là giữ một chí thành,
Nội tâm ngoại thể học hành cho thông.
Giữ gìn sẵn có chủ ông,
Trên đường tu học ân hồng rưới chan.
Nhân ngày Tứ Phước Thiên Quan,
Bút thân Lão để đôi hàng khuyến tu.*

Bần Đạo cũng thay lời Đông Phương Lão Tổ ban ơn cho các tịnh viên nam nữ trong khóa tu Đông chí vừa qua.

Chư đệ muội ghi nhớ lời Bần Đạo dạy hôm nay. Bần Đạo ban ơn lành chư hiền đệ, hiền muội. Giã từ hồi cung. Thăng.

2. TÂM VÔ NIỆM CƯ TRẦN BẤT NHIỆM

Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Cao Đài Giáo Việt Nam
Tuất thời, 15-02 Kỷ Mùi (12-3-1979)

Huyền Đô Đại Pháp Sư

Chào chư Thiên ân nam nữ. Khá nghiêm đàn thủ lễ tiếp Đức Thái Thượng Lão Quân giáng lâm. Ta chào chung xuất ngoại. Lui.

TIẾP ĐIỀN

THI

*Thiên cơ ví lọt mắt phàm nhân,
Độ thể cần chi nhọc Lão Quân,
Một Đạo vô vi bày vạn pháp,
Nguồn đầu ai giữ được Thiên chân.*

Thái Thượng Lão Quân

Khánh hỷ, khánh hỷ chư môn đồ nam nữ. Lão giáng lâm giờ này để chứng chiếu tâm đạo chí thành của chư môn đồ đã thể hiện trong Đại hội Thường niên Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Cao Đài Giáo Việt Nam. Tinh thần sứ mạng vẫn giữ được bản chất quang năng luân lưu trong trường đạo, dầu có gặp nhiều khó khăn trở ngại khảo đảo.

Lão Chí Tôn Thượng Đế rất vui mà nhìn những bước chân đang trở bước trên tiền đồ Đại Đạo. Miễn lễ, chư môn đồ an tọa.

THI BÀI

*Ngọc Hư Cung công đồng chứng chiếu,
Chư môn đồ đại tiểu tâm thành,
Tham cầu chánh đạo vô sanh,
Tu vô vi để lập thành hữu vi.*

Này chư môn đồ! Tam kỳ mở cơ tận độ, Đại Đạo hoằng dương. Nếu là hàng Thiên mạng, Thiên ân, nên ý thức trên bước đường Đại thừa Thiên đạo. Dầu muốn hay không muốn cũng phải tu trì chuyên nhứt, trau luyện cho chính mình để xứng đáng là người Thiên ân hướng đạo. Vì chỉ có những cái hữu hình mới phục vụ cho hữu hình. Thế cuộc có chuyển luân thì trách nhiệm đương vi của hành giả cũng phải tùy cơ luân chuyển để tu công bồi đức hoằng đạo độ đời.

Nếu là hàng tín đồ của Đức Thượng Đế đã thật tâm tìm chánh đạo thì phải tự un đức cho chính mình có một đạo tâm kiên cố, vững vàng mà giữ đức chí thành mặc dầu có muốn hay không muốn để tự cứu mình trên con đường sứ mạng.

Muốn đạt kết quả trên con đường Thiên đạo Đại thừa, phải giữ lòng thanh tịnh, thực hành cho đúng tâm nguyện mà chư môn đồ đã ghi trên bản đạo văn kế hoạch đệ trình thì mới hoàn thành sứ mạng được.

Tâm thanh tịnh là điều cần trước nhất. Hễ có thanh tịnh thì mới có quang hoa chơn cảnh. Quang hoa chơn cảnh phát hiện nơi người Thiên ân thì không có lý nào mà không thấu, không có sự nào mà không thông. Bằng chẳng được như vậy thì sẽ tùy tâm tùy cảnh mà bị khuấy động. Trong cõi vô thường, những thanh suy bỉ thối, xấu tốt dữ lành đều

có nhân quả. Đối với ánh mắt của thường nhân hay phân biệt, dù có biết đạo, biết lo tu mà cũng chẳng đạt được công đức bao nhiêu để chứng quả mà hoàn thành bốn phận của mình. Nhân quả tuy chia cách con người từ cấp bậc giai tầng, nhưng đối với ánh mắt của Thánh Nhân thì không có con người nào đáng bỏ cả. Mỗi nhơn, mỗi vật đều có điểm linh quang từ Thượng Đế phát ban, bởi vì tư dục mà bị che lấp đó thôi.

Trong cõi vô thường, cuộc đời giả tạm, mà lại có các hàng Giáo chủ Tiên-Phật-Thánh ra đời để giác ngộ, hầu khai ngộ dẫn dắt quần sinh.

Chư môn đồ đang thực hiện sứ mạng để tiếp nối các việc làm của hàng Giáo Tổ Thánh Nhơn trong hai kỳ trước. Vậy, mỗi một tín đồ của Đại Đạo là một Thiên ân. Mỗi một Thiên ân là một sứ mạng phải được hoàn thành khi đã được Đấng Chí Tôn Thượng Đế ban trao.

TIẾP BÀI

*Đạo hằng thường kiên trì tu chứng,
Lòng tịnh thanh xây dựng trong ngoài,
Thanh là trong sáng không hai,
Tịnh là lặng lẽ hòa hài thung dung.*

*Trong sáng ấy vốn lòng vô niệm,
Lặng lẽ không cầu nhiễm bợn trần,
Như sen hương sắc lâng lâng,
Vượt ngoài cầu nhiễm ngã nhân, dữ lành.*

*Chẳng chấp trước, trong thanh quang hiện,
Chẳng nhiễm ô, tịnh kiến cảnh thần,*

*Quang hoa rực rỡ Thiên chân,
Như bầu nước mát, như vàng trắng thanh.
Vốn Thiên chân Trời dành sẵn đó,
Là đức Trời sáng tỏ muôn phương.*

Hỡi chư môn đồ! Lão đã bảo với chư môn đồ rằng hữu hình sẽ phục vụ cho hữu hình, nhưng tâm thanh tịnh vô vi thì Đạo tự nhiên sẽ luân động trong cuộc sống hiện hữu dầu hữu hình có muôn vạn biến thiên, nhưng tâm thanh tịnh để tác động trong lý hằng thường thì có làm đó mà không có đó, mà có thể dụng thường ứng đến lúc cực cùng biến nhưng tâm bất biến.

TIẾP BÀI

*Vô vi là Đạo hằng thường,
Chan hòa khắp cả muôn phương trong lành.
Thấy nhơn vật trong tình Tạo Hóa,
Tánh mạng là Đạo Cả dưỡng nuôi,
Trong lành tiến hóa tài bồi,
Giác mê khai ngộ nhờ người Thiên ân.
Tâm vô niệm cư trần bất nhiễm,
Đạo tự nhiên chốn tiệm do mình,
Vô vi đạt đến công trình,
Hữu vô cũng một lý tình hòa quang.*

Trên bước đường Đại thừa Thiên đạo, chư môn đồ cần ghi nhớ những lời Lão dạy. (...)

Lão ban ơn lành cho tất cả chư môn đồ, nhứt là các cấp chức vụ tân cựu. Lão hồi cung. Thăng.

3. ĐẠO THỜI TRUNG LỰA VỀO TẾ ĐỘ

Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Cao Đài Giáo Việt Nam
Tuất thời, 25-02 Kỷ Mùi (22-3-1979)

THI

***Giác Minh** nhờ được học huyền cơ,
Tôn Thánh do tâm luyện đúng giờ,
Nguyên lý tìm ra trong lẽ Một,
Minh Tra Hồng Phước phục nguyên sơ.*

Chào mừng chư Thiên ân huynh tỷ đệ muội. May được Tôn Sư dạy dỗ và sự dắt dìu của đàn anh Tiễn Bồi nên Hồng Phước được Thiên ân vào hàng Thánh vị.

Do đó, Bản Thánh được báo đàn, tin cho chư huynh tỷ đệ muội được mừng. Hễ có tu có đức, có hành có thành. Thành nơi đây không phải là xưng tôn cùng thiên hạ hay chấp chương cao ngai mà thành là khoát được bức vô minh nữa để sáng thông các cõi mà tế thể độ nhơn. Nên chư huynh tỷ đệ muội mừng cho Bản Thánh là mừng ở chỗ đó.

Đàn nay, Đức Giáo Tông sẽ giảng lâm kiểm điểm phúc trình hành đạo năm qua và xem xét chương trình trong niên trình mới. Vậy chư huynh tỷ đệ muội thành tâm tiếp lĩnh và Bản Thánh cũng không quên nhắc lại hiền đệ Tổng Thơ Ký Đạt Minh kiểm điểm lại hồ sơ phúc trình kéo có điều sơ sót. Hẹn dịp khác sẽ tâm tình đạo sự nhiều hơn. Xin chào chung xuất ngoại hộ đàn. Lui.

TIẾP ĐIỀN

THI

*Từ cõi **Thái** hư đến cõi trần,
Đạo màu thanh **Bạch** độ nguyên nhân,
Dầu cho **Kim** ngọc khôn so sánh,
Chỉ có **Tinh** hoa một điểm thân.*

Giáo Tông Đại Đạo Thái Bạch Kim Tinh

Chào mừng chư hiền đệ hiền muội.

Hôm nay, Bàn Đạo sẽ cùng chư đệ muội mình định chương trình hành đạo trong niên trình mới để cơ đạo được hồng hóa sâu rộng hơn. Miễn lễ, đồng an tọa.

Chư đệ muội có thấy chăng! Cơ dịch biến vô cùng của Tạo Hóa không phút giây ngừng nghỉ. Hết đông qua, xuân lại, rồi hạ đến, thu sang. Mỗi thời tiết đều có Đạo sinh sôi, đức hàm dưỡng của đất trời cùng vạn vật. Đó là thời tiết của một năm, còn lẽ dĩ thời hưng vong là thời của thế vận. Thiên cơ luân động theo nhịp độ vận hành, dầu lớn nhỏ không ra ngoài vòng Tạo Hóa. Bởi thế nên cổ Thánh khi ghi lại những đường nét Châu Dịch tuần hoàn đều nhắm vào thời trung. Thời trung là sự chuyển luân của đạo pháp không ngừng theo Thiên lý để cho hàng thức giả sĩ phu, bậc lãnh đạo giáo dân noi theo đó mà an định quốc gia, bảo toàn trăm họ.

Đã gọi là biến dịch thì mọi hình tướng vật chất trong thế gian không có chi là chắc cứng và tồn tại cả mà tất cả phải theo thời gian sanh trưởng tiêu tàn, hoại không thành trụ.

Người tu hành cũng thế, cũng sống theo đạo thời trung để xử tròn bốn phận vì nhân xử thế.

Điều cốt yếu là vượt ra khỏi vòng luân hồi sanh tử, sự vật biến thiên. Nhưng vượt ra bằng cách nào khi còn mang

mảnh thân tứ đại giả hiệp, còn sống trong cõi tạm hồng trần? Đó là một vấn đề mà chư hiền đệ muội phải thấu triệt để khởi đầu hoằng đạo trong niên trình mới.

Mười lăm năm Cơ Quan thành lập trong cảnh loạn ly từ thế đạo nhơn tâm là mười lăm năm chuẩn bị cho thời kỳ đại đồng công dụng.

Chư hiền đệ muội hãy suy gẫm lại những lời của Đấng Chí Tôn Thượng Đế và chư Phật Tiên đã từng tha thiết dạy dỗ nhơn sanh những gì và dìu dắt con người đi về đâu. Có phải dạy dỗ con người cho nên trang đạo đức đầy đủ bổn phận vì nhơn, sống trong tình thương Tạo Hóa và dìu dắt về nơi nhân bản cội nguồn của con người Chơn Nhơn, con người Hiền Thánh Tiên Phật? Thật là rõ ràng như ánh thái dương, như vàng trắng sáng, không có gì mờ ảo mông lung.

Bởi lòng tham dục đẩy lên trước mỗi danh bả lợi vật chất nên con người bị sa ngã đọa đày. Do đó, cần phải tu hành để tiết chế kèm giữ lòng tham dục tầm thường đó mới khỏi lụy thân vào vòng câu chọi, mới giữ còn bản chất thể diện của giống kinh ngạc, giao long.

Cái thánh thiện của con người không riêng cho ai mà ai cũng có, nên sự tương hệ tương quan như một mạng lưới vô hình đang trùm khắp, như nguồn nước từ trên chảy xuống rưới chan, như không khí một bầu hít thở dưỡng nuôi. Lại cùng một mảnh hình hài không sai khác. Đó là Đạo tự nhiên sinh, đức tự nhiên súc. Con người có hiểu được lẽ sinh súc đó thì sẽ sống một đời sống bình thường tịnh lạc với trách nhiệm đương nhiên, phương chi là người tu hành tiến lên Đại thừa Thiên đạo là vong xả tục trần, xem phú quý như mây bay, bỏ công danh như dép

rách. Những hình thức tổ chức bên ngoài trang trọng chỉ là những trợ duyên để hành giả thực hiện sứ mạng hoằng giáo độ nhon, kỳ trung không mấy may dao động.

Lời xưa có nói: “Đắc nhứt vạn sự tất”, nghĩa là được Một sẽ được tất cả. Một là chi? Một là Đạo.

Đạo bao gồm, hàm súc cả quá khứ, hiện tại và vị lai của sự lý trong cõi đời. Thiếu Đạo là thiếu Một. Một đã bỏ mất thì dầu có bao nhiêu cũng là mộng ảo, không cội, không nguồn.

Trên năm mươi năm dạy dỗ, Thánh ngôn, Thánh giáo rất nhiều, chung quy cũng nhằm dạy lẽ Một đó mà thôi.

Dầu gặp cảnh khó khăn trở ngại hay hoàn cảnh chi phối khác nhau, nhiều chi, nhiều phái, công nghiệp của các hàng Tiền Khai cũng chỉ là dâng hiến mạng sống còn để hoằng khai Đại Đạo nơi cõi tạm hồng trần, thức tỉnh lương dân.

Cái đạo thời trung mà Bản Đạo vừa đề cập nơi trên là để nhắc nhở chư Thiên ân trên bước đường sứ mạng cần phải hiểu thông đạo lý cho thâm sâu và hành cho kết quả hơn nữa.

Kiểm điểm phúc trình đệ nạp, Bản Đạo rất cảm thông mà chấp nhận tâm đạo chí thành của chư hiền đệ hiền muội. Điều mà Bản Đạo rất lưu tâm đến và ngợi khen là chư đệ muội đã tự luyện được một đội binh hùng cường chiến thắng nội tâm thì những kế hoạch đã đề ra sẽ có nhiều cơ duyên công thành quả tựu.

THI BÀI

*Niên trình mới trong giai đoạn mới,
Sứ mạng thành do bởi tâm thành,*

*Quên mình hoằng đạo lợi sanh,
Hòa quang hỗn tục duyên lành rải gieo.
Đạo thời trung lựa vào tế độ,
Đức vô hình làm chỗ dựa nương,
Đại thừa cất bước lên đường,
Khó khăn chớ nệ, dậm trường đừng nao.

Đạo thị hiện trông vào hành giả,
Đức có dày nhân ngã đều không,
Bo bo sứ mạng vào lòng,
Vượt ra phiền trược, thoát vòng thị phi.

Trên các Đấng từ bi hộ độ,
Dưới đệ huynh tiến bộ đồng hành,
Đuốc thiêng thấp sáng tâm lành,
Hữu cầu tắc ứng, hữu thành tắc thông.*

Bản Đạo cảm động trước nhiệt tâm giác ngộ của chư hiền đệ muội.

Năm Vụ, hai mươi hai Ban, sáu mươi vị chia chia sót sót từ việc lớn đến việc nhỏ, đó là điều đáng được ban ơn. Nhưng lượng đã tăng thì phẩm phải tăng, chớ để chênh lệch. Mỗi nhơn viên phải tự ý thức trách nhiệm, đừng xem là của ai, làm cũng được, không làm cũng không sao, thì sẽ thất bại.

Tâm đạo của mỗi hiền, Bản Đạo đã rõ. Nếu chư đệ muội tin tưởng nơi người Anh Vô Vi này thì sẽ tự an ủi, tự an lạc hòa đồng nhau cả. (...)

Trên đường hành đạo sẽ có nhiều việc xảy đến, chư đệ muội không lường trước được. Phải giữ lòng thanh tịnh để phân định. Đừng vui cũng chớ buồn.

Những lời dạy của Đạo Tổ Lão Quân và của Bản Đạo hôm nay là hành trang của những bước khởi đầu trên đoạn đường mới. Hãy ghi nhớ. (...)

Bản Đạo đã ban ơn vào những lễ phẩm, bầu bạch thủy, chư hiền hãy chia nhau dùng cho mát mẻ. (...)

Bản Đạo ban ơn lành chung toàn thể chư hiền đệ hiền muội trung đàn, giã từ hồi động phủ. Thăng.

4. LUYỆN KỸ CÔNG PHU ĐỪNG GIÁN ĐOẠN

Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Cao Đài Giáo Việt Nam
Hội thời, 15-4 Kỷ Mùi (10-5-1979)

Vân Hương Thánh Mẫu

Chào chư Thiên ân sứ mạng, chào chư liệt vị đạo tâm nam nữ.

Tệ Tỷ đến giờ này để báo tin có Đức Mẹ Diêu Trì Kim Mẫu giáng lâm. Vậy toàn thể chư liệt vị để tâm thanh tịnh hầu tiếp lĩnh Đức Từ Tôn.

Tệ Tỷ xin xuất ngoại tiếp nghinh Thánh giá. Lui.

TIẾP ĐIỀN

THI

*Con hỏi đường nào đạt Đạo cơ?
Chỉ đường trung nhứt phục nguyên sơ,
Ngàn xưa Giáo tổ đều do đó,
Chứng quả độ đời tỉnh giấc mơ.*

Diêu Trì Kim Mẫu

Mẹ mừng các con nam nữ. Mẹ giáng lâm trong giây phút này để các con được yên lòng tu học hành đạo.

Ban ơn các con đồng an tọa. Giáo Tông Đại Đạo rất gần gũi với các con từ những tam cá nguyệt phúc trình mà còn từ giờ phút tu học hành đạo của các con cũng đều được Thần minh hằng kiểm điểm hộ trì. Cái đặc biệt này không phải chỉ tư riêng cho các con mà là cho những ai là Thiên ân sứ mạng. Chính sự giao tiếp giữa tâm con và Thánh ý đó

mới làm nên sứ mạng Thiên ân để vận hành theo Thiên lý cứu độ quần sanh.

Mẹ vốn biết các con nghe Mẹ nói chắc đã tủi lòng vì hiện đời sống còn đang khắc khoải từng giờ phút thì liệu còn đủ năng lực nào để thực hiện sứ mạng Thiên ân. Cười....

Hỡi các con! Đừng bao giờ bi quan cái hiện tại mà lạc quan các ảo vọng xa xăm. Mấy mươi năm tu học rồi, mọi đường lối sống trong đạo lý đã được Đức Chí Tôn Thượng Đế và chư Phật Tiên vạch sẵn cả rồi. Cơ Trời máy Tạo cũng theo lý huyền nhiệm đó, con nào thực sự giác ngộ sẽ vững bước tiến hành. Những chướng ngại dậm trường là những cánh sen vàng đang chớm nở trong kim thân của hành giả. Nếu con nào còn mê muội, mập mờ, ngờ vực, mà tâm chưa thối chuyển, tuy chậm tiến nhưng sự cứu độ sẽ được đến nơi. Trừ ra các con nào còn giữ lòng ích kỷ độc tôn, cống cao, ngạo mạn, thắng kỷ ố nhơn, thì dầu đưa đó đứng trước ánh thái dương cũng bị thất tình lục dục che mờ như trong đêm tối, chỉ thấy mình quẩn quanh với hình bóng chập chờn, cũng chẳng biết chẳng ngờ hoàng hôn đã đến và đêm tối thật sự sẽ đến với mình.

Thánh giáo thường khuyên các con sáng lòng thấy tánh để giữ vững Đạo thường bất biến mà không bị xao động trước mọi thế sự biến thiên. Các con có chấp nhận mọi ý kiến bất đồng thì con mới có thể giải quyết những nỗi ưu tư khắc khoải ở lòng con.

Các con phải sáng lòng để thực hiện sứ mạng trong công trình hoàn chỉnh hiện tại và xây dựng tương lai cho nhân

loại tiến đến Đại Đạo. Chừng đó nhân loại sẽ thái hòa an lạc, các con cũng sẽ về với Mẹ trong cõi hư vô.

Mẹ cũng nhắc nhở một lần nữa cho các con nhớ đề tu học. Con ôi! Từ Đạo mà khởi điểm Một. Có Một rồi thì dịch hóa quần sanh, chỉ đến những việc ăn uống thường tình mà còn có tiền định thay, hưởng hồ gì là cả một thể vận của một thời, một quốc gia, một thế giới, thanh suy bĩ thối tùy theo vòng tiến hóa của Nhơn loại trong thời đó có u trệ đắm chìm trong căn bã hồng trần hay giác ngộ tiến hóa đến hàng thượng đẳng chánh chơn. Thiên điều sẽ do đó mà hủy diệt hay bảo tồn trong lẽ sinh diệt của Tạo Hóa.

Các con phải khai nhập được Đạo ở chính mình rồi mới được sứ mạng Thiên ân, thì do theo Đạo tự nhiên đó mà tu tiến. Các con đừng bao giờ để một vọng niệm thường tình làm áp đảo lòng con bởi những bất mãn, bất bình lật vật rồi con sanh ra tư tưởng ngược lại Thiên cơ. Các con phải nhận thấy sứ mạng của mình trong giai đoạn này trước nhứt. Có như thế thì dòng Thiên ân sứ mạng đối với các con sẽ là một dòng cam lồ len chảy vào khắp tâm thần trí não của các con. Chừng đó Thiên ân sứ mạng mới thật sự hoàn thành, các con mới lèo lái được thuyền từ qua bến giác và chính con cũng đã đứng bên bờ giác rồi vậy.

Muốn được như ý, con phải có một tâm đạo chí thành, một tinh thần bất biến, một ý chí kiên trì chuyên nhứt, siêng tu, siêng học, dầu đời hay đạo, trong mọi hoàn cảnh nào con cũng không bị bối rối.

Con ôi! Nhơn loại đang mang bệnh căn trầm trọng, người lương y bác sĩ không phải chỉ một thang một bài cố định mà trị được lành, phải biết tùy thời, tùy bệnh trạng của

con bệnh mà tìm phương chước đầu thang. Tinh thần và trách nhiệm của người y sĩ là ở đó, thì người Thiên ân sứ mạng cũng phải như thế. (...)

Về phần hành đạo, Mẹ dạy các con như sau:

Mục đích đường lối các con đã vạch rõ ràng và đã được dạy rất nhiều, các con theo đó mà tu tiến và cứ mỗi tam cá nguyệt đệ trình lên những điều đã thực hiện được, các con sẽ được dạy.

Đây Mẹ có vài lời khuyên các con hướng đạo: Các con đừng bao giờ lấy ý riêng của mình để giải đoán lời dạy của các Đấng Thiêng Liêng. Mẹ e các con sẽ bị lỗi lầm trong việc dẫn dắt các em làm cho Thánh giáo trở nên phàm giáo.

Các con ôi! Vì nhơn loại chưa biết dụng đạo thời trung nên Giáo Tông mới dạy đạo thời trung. Các con phải đề tâm thanh tịnh mới thực sự tiếp nhận được Thánh ý Thiên cơ.

Mẹ dặn cho, dầu có đàn cơ hay không có đàn cơ mà các con vẫn tin ở lòng mình có Đức Thượng Đế hằng ngự, các con siêng lo từ học tập đến công quả công phu, đừng lười biếng nghe các con.

Mẹ dạy hôm nay bao nhiêu đó cũng đủ cho các con tu học. (...)

Đức Chí Tôn sẽ ban ơn cho các con rất nhiều, các con hãy cố gắng thực hiện sứ mạng.

Đông Phương Lão Tổ sẽ ban ơn cho các con có những đột tịnh liên hoàn trước khóa tu Hạ chí để các con đủ thần lực mà tu học hành đạo.

Các con ôi!

*Đạo mầu huyền nhiệm lắm con ôi!
Chứng quả rồi con sẽ độ đời,
Luyện kỹ công phu đừng gián đoạn,
Mời mong vững bước cuộc đầy vui.*

Mẹ ban ơn lành cho toàn thể các con nam nữ. Các con hãy nhớ lời Mẹ dạy hôm nay. Thăng.

5. CHUYÊN TÂM CHUYÊN NHỨT ĐẠT THỜI TRUNG

Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Cao Đài Giáo Việt Nam
Tuất thời, 15-7 Kỷ Mùi (06-9-1979)

Giáo Tông Đại Đạo Thái Bạch Kim Tinh

Bần Đạo mừng chư hiền đệ hiền muội.

(...)

Chư hiền đệ muội! Hôm nay là ngày Trung Nguơn xá tội, Bần Đạo rất hoan hỷ thấy chư hiền đệ muội tề tựu đông đủ, Bần Đạo để lại đây mấy vần thơ làm đề tài tu học nội tâm cho chư hiền đệ muội đạo tâm nam nữ.

THI

*Dặm dài hoạn lộ bước thiên luân,
Đắc thất dinh hư gấm mấy lần,
Biến hiện có không tuồng ảo ảnh,
Lò cừ nung nấu mảnh kim thân.*

*Kim thân un đúc khí Thiên chân,
Chẳng hoại chẳng hoa một điểm Thần,
Càng nấu càng nung càng rực rỡ,
Trải vô lượng kiếp một nền Nhân.*

*Nền Nhân xây đắp cuộc sinh tồn,
Giữa cõi trần hoàn gọi Thế Tôn,
Vạn sử lưu lai Hiền Thánh Phật,
Giai do nhất mạch xuất huyền môn.*

*Huyền môn ai hỡi có cùng không,
Vượt đến tìm ra Đấng Chủ Ông,
Phá chấp trừ mê là vọng ngã,
Nhích chân liền đến cõi cùng thông.*

*Cùng thông Tạo Hóa vẽ nên hình,
Đặt để vào đời máy tối linh,
Hãy cứ thung dung lo phận sự,
Bôn xu chi lắm kiếp phù sinh.*

*Phù sinh đã biết lại đeo đai,
Bỏ lợi cầu danh thế mới gay,
Có một không gìn lo bảy tám,
Gốc căn sao tưới ngọn nhà ai.*

*Nhà ai thì đó Chủ nhơn ông,
Có đủ quyền năng sẽ cộng thông,
Bí quyết Thánh Hiền do Một cả,
Chuyên tâm chuyên nhứt đạt Thời Trung.*

*Thời Trung là Đạo tạo nên đời,
Chỉ đức chí tâm chẳng đổi dời,
Vượt khỏi thị phi vô ngã chấp,
Thuyền từ vững lái chốn ngàn khơi.*

*Ngàn khơi vô số khách trầm luân,
Sứ mạng Thiên ân há ngập ngừng,
Chỉ đức chí tâm thì chí Đạo,
Thiên thơ quyền pháp sẵn điều nâng.*

Bần Đạo cũng đề lời ngợi khen các trò Thanh Thiếu niên. Các trò ngoan lắm, Bần Đạo nhìn thấy sự tiến bộ mà cảm thấy vui mừng đặt kỳ vọng ở sứ mạng tương lai.

Các trò hãy cố gắng lên nữa, nhất là giữ tâm đạo được bền vững, mỗi trò tự ý thức trách nhiệm của mình. Các trò an tọa. (...)

Bần Đạo dạy bao nhiêu lời, chư hiền đệ muội ghi nhớ. Ban ơn cho tất cả chư hiền đệ muội và đạo tâm nam nữ hiện diện trong đàn hôm nay. Chư hiền hãy cố gắng tu học thêm hơn để đến Trung Thu này làm món quà dâng lên Từ Mẫu.

Bần Đạo giã từ chư đệ muội, hồi cung. Thăng.

6. HỘI YẾN ĐỂ NHỚ CON CÒN SỬ MẠNG

Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Cao Đài Giáo Việt Nam
Tuất thời, 13-8 Kỷ Mùi (03-10-1979)

THI

*Nhẹ lướt đường mây hộ giá loan,
Chào chư Thiên mạng tại trung đàn,
Tu công lập đức đường bao nhĩ,
Để được Tì Tôn phước huệ ban.*

Vân Hương Thánh Mẫu

Bản Tỷ chào chư Thiên ân hướng đạo, chào mừng các em đạo tâm nam nữ.

Giờ này, Bản Tỷ hộ giá Mẫu Hoàng giáng lâm để ban ơn cho chư Thiên ân hướng đạo cùng toàn thể con cái của Mẹ trong ngày lễ Trung thu.

Lâu quá không có dịp hầu chuyện cùng các em. Nhân giờ này giá loan chưa đến, Bản Tỷ thân mật đôi lời gởi gắm lại các em Thiên ân hướng đạo và toàn thể các em nam nữ. Mời các em ngồi tạm trong giây phút. Xin gọi nhau chị em như tự thưở nào cho vui vẻ các em nhé. (...)

Này các em! Điều mà Bản Tỷ muốn phân bày với các em hôm nay không chỉ lạ, cũng trong trách nhiệm phổ thông giáo lý của em, hay nói đúng hơn là Chị muốn nói kỹ lại về những lần đã chỉ dạy trước của các Đấng và của Chị.

Em ôi! Như các em đã biết, Đạo là danh từ gượng đặt để biểu thị một khí thể bao la trùm khắp. Trời đất vạn vật mỗi

mỗi đều do khí thể ấy làm sự sống phát động vận hành, từ lớn nhất là vũ trụ, nhỏ nhất là hạt vi trần, đều là Đạo cả.

Thế nên người hành đạo là sửa đoan những điều sai thô và hành đúng cái Đạo tự hữu của con người cho hợp Thiên lý, nhơn tâm. Kể những điều thành bại bỉ thối, đối với người có Đạo, đó là lẽ tự nhiên, mà bốn phận con người là tùy thời góp tay dựng xây thế cuộc. Phương chi mọi sự mọi vật trên cõi đời, không có vật gì sinh diệt mà không có nguyên nhân. Đã có nguyên nhân là có khởi thi và kết chung. Người tỏ sáng đạo Thường, biết lạc quan để sẵn sàng xây dựng cảnh đời bi quan trước mắt. Dù ít hay nhiều cũng đã thị hiện được cái đức của Trời đất trong lý Đạo vận hành. Phật thường gọi là tâm vô sai biệt, vô phân biệt. Tiên gọi là đạo Thường. Nho dạy đó đạo Trung Dung hay Trung Hòa cũng thế.

Trong sứ mạng của người Thiên ân hướng đạo hiện tại là thực hiện Tam giáo quy nguyên, Ngũ chi phục nhứt, thì những điều Chị vừa bày tỏ cũng không khác, hễ các em đã nắm vững. Người hành đạo luôn luôn thông dong, dù có sống trong cảnh tàn phiến bận rộn, nhưng có ai chiếm được lòng tự do tự hữu của mình đâu. Ngược lại, nếu tự đặt mình vào một khuôn mẫu bán mua đổi chác thì cảnh thành bại nhục vinh đó là chuyện thường.

Chị nói thế, các em ý thức mà giúp đời và chuẩn bị hành trang cho đoàn sau tiến bước mang Đạo vào đời.

Các em biết những hành trang đó chưa các em? Các em hãy suy gẫm. Cao Triều Tiên Bồi đã dạy các em tu học là để hành đạo chứ không phải tu học là để bị quan ần dật, khoác áo thiết giáp là để xông pha vào bể khổ rừng thâm,

chớ không phải khoắc thiết giáp để trốn đời, nhưng không bị vòng danh lợi kèm tủa buộc ràng, sau khi tròn nhiệm vụ lại ung dung tiêu sái.

Những hàng Giáo Tổ, bậc Thánh Nhơn ngày xưa chứng đắc chính quả tối tri là thế đó.

Điều thứ hai là đức tin. Đây là phần rất quan trọng. Thì giờ giới hạn, Chị nói đại ý, các em tự lãnh hội.

Các em đặt trọn niềm tin vào Thượng Đế, vào các Đấng Thiêng Liêng qua linh cơ diệu bút để giác ngộ khải mê, giúp các em thức tỉnh tiến bước hành đạo phản bổn hoàn nguyên, Chị cho là đúng. Đó là phần hướng lên. Còn phần hướng nội là tự xem chính mình có thật sự tin hay không. Đã tin thì chính mình là Đạo, phải thay Trời mà vận hành tự cường bất tức. Có như vậy các em mới thực hiện được sứ mạng, hay nói rõ hơn là các em- mỗi người Thiên ân hướng đạo- phải tự nhận trách nhiệm của mình. Thánh ngôn Thánh giáo là kim chỉ nam để chỉ đường dẫn lối. Tự mỗi các em phải ý thức mà hành sự.

Các em cũng đừng băn khoăn về việc nhiều cơ bút khác nhau. Điều đó các Đấng Thiêng Liêng đã dạy trước rồi, tùy theo căn cơ của mỗi người. Nếu các em thấy tự tin tự túc thì chớ tìm đến, bằng nếu thấy thiếu chi ngoài đạo lý thì tùy duyên phận của mỗi người, dầu Nam Tào Bắc Đẩu cũng không ngăn được.

Thôi, Đức Mẹ sắp đến, các em thành tâm nghinh tiếp. Chị chào chung tất cả các em. Chị xuất ngoại nghinh tiếp Mẫu Hoàng. Lui.

TIẾP ĐIỀN

Mẹ linh hồn các con

Mẹ mừng các con nam nữ.

Vừa qua, trong Hội Công Đồng Tam Giáo, Đông Phương Lão Tổ và Giáo Tông Thái Bạch có trình tấu về công phu, công quả của các con. Mẹ rất vui mừng, thỉnh Ngọc Sắc Chí Tôn Thượng Đế, nhân đại lễ Trung Thu Hội Yên Bàn Đào, Mẹ sẽ ban ơn cho các con nam nữ các khóa tu trong năm Kỷ Mùi. Mẹ miễn lễ, các con đồng an tọa.

Nhìn các con lo tu lo học, lo lập đức bồi công tùy phạm vì sở năng sở hữu mà Mẹ vui. Mẹ ban ơn cho các con tịnh viên từ Cơ Quan đến các tịnh trường Thánh thất Thánh tịnh trong hai đợt tịnh liên hoàn và trọn khóa tịnh Hạ chí. Các con rất lòng thành kính, dầu còn một đôi chút sơ sót lỗi lầm do phóng tâm vọng niệm, phạm ý dấy lên, nhưng cũng được chư Thiên Hộ Pháp hoan hỷ không ghi vào phúc khải. Mẹ nói để các con vui mừng mà trau dồi cho toàn vẹn.

Phần các con có trách nhiệm trong Ban Cai Quản các Thánh thất đã ý thức nhận lấy trách nhiệm góp phần giám hộ tịnh trường để khóa tu viên mãn, Mẹ để lời ngợi khen và ban ơn cho các con. Các con biết được ơn, hãy dọn mình để đồng hành trong đường Thiên đạo, giục vó Đại thừa khắp nẻo trần gian. Tuổi đời không chờ đợi các con, hãy cố gắng công phu công quả.

Tiếp theo, Mẹ ban ơn cho các con đã dự khóa Thu phân, một khóa tu đầy đủ ý nghĩa trên tiền đồ Đại Đạo, một ý thức về sự tu chứng cho hàng hướng đạo chơn tu. Phần này Bác Nhã Thiền Sư cũng đã dạy ít nhiều cho các con Thánh Hội, Cơ Quan cùng hiểu. Mẹ để lời ban ơn tất cả đôi bên.

Các con tiếp tục siêng tu siêng học giúp đỡ người đời, làm sáng điểm Đạo tự hữu của họ. Đó là sứ mạng Thiên ân chấp trì quyền pháp của con đó vậy.

Mẹ ban ơn cho các con lớp Dự Bị Tiến Đạo, phải cố gắng siêng năng tu học về đạo hạnh tác phong và chí ham tu cầu Đạo. Đừng thấy cửa đạo pháp Đại thừa vào ra dễ dàng mà mang trọng tội nghe các con.

Phần các con Nhị Cơ Tiến Đạo, Mẹ mừng và khuyên các con học phải hiểu. Có hiểu lý uyên thâm của đạo pháp thì tâm mới kiên thật trì hành.

Đây Mẹ ban cho các con quả đào tiên cùng quỳnh tương tử để đến giờ thiết yến các con đồng hội yến.

*Muôn cánh hoa sen trở cỗi đời,
Nhờ bùn sen mới được xinh tươi,
Gương sen khiết tịnh, hương sen nức,
Phiền nào bỏ để cũng thế thôi.*

THI

*Đất phiền não bỏ để vun xới,
Lìa thế gian sao tới niết bàn,
Vào đời nhục thể phải mang,
Muốn sang bề khổ nhờ toàn rước đưa.*

*Thang tiến hóa con vừa cất bước,
Bước Đại thừa cố vượt lần lên,
Biết tu tánh Đạo chỉ bền,
Có giới trau mới trở nên ngọc lành.*

*Cõi hậu thiên thân sanh vào đó,
Điểm tiên thiên sẵn có nơi thân,*

Là mầm sống, là nguyên thân,
Là Trời, là Đạo, là Nhân của người.

Biết đặng rồi con ôi ráng giữ,
Giữ đừng cho các thứ nhiễm ô,
Lục căn thanh tịnh bày phô,
Đừng đem vọng ý mà tô điểm vào.

Hễ một niệm khơi màu trần tục,
Tham sân si giây phút dấy loạn,
Đây che một ánh linh quang,
Che mờ chơn tánh lớp màn vô minh.

Con còn chẳng biết mình đâu đấy,
Thì làm sao con thấy tội tình,
Thế nên lịch kiếp tử sinh,
Đa mang nghiệp lực tiến trình khó khăn.

Kỳ ân xá vô ngần duyên phước,
Một kiếp tu mà được đắc thành,
Thoát vòng hệ lụy tử sanh,
Nghiệp xưa trả dứt, quả lành kết tinh.

Vào tịnh thất dọn mình tu luyện,
Chốn thiền phòng cải tiến dục tâm,
Ngó nghe nói tưởng vững cầm,
Thu vào hang trống mà tầm chủ ông.

Thiền là tâm huyền công luyện kỹ,
Tâm là thần nhứt lý dung thông,
Ở trần chẳng dính bụi hồng,
Ở trong sinh diệt thoát vòng diệt sinh.

*Chủ tình thức tâm linh chiếu diệu,
Thấu suốt điều thọ yếu cùng thông,
Tự do tự tại thông dong,
Vào ra thấy tánh chơn không hiện bày.*

*Đó cũng là bốn lai diện mục,
Cội rễ người chẳng chút chi li,
Thù đồ vạn tượng đồng quy,
Trời người một đạo chấp trì một tâm.*

*Cõi nê hoàn Mẹ châm cúc tửu,
Vào Cao Đài Mẹ trụ sanh quang,
Rồi con đến đó hội bàn,
Đủ đầy sức sống vững vàng độ nhân.*

(...)

Tiếp theo đây, Mẹ ban ơn cho các con trước Yến Bàn Đào.

PHÚ

*Thu Kỷ Mùi các con đồng tâm hiệp sức,
Sắp lễ nghi muôn thức hiến dâng,
Cũng không quên những con
bạc phước vô phần,
Dem chia sót tình thương cho mọi kẻ.
Mặc dù đôi cánh én
không đem lại một mùa xuân đầy mát mẻ,
Nhưng đó cũng là báo hiệu tiết xuân sang,
Cho hành nhân góp nhặt cánh mai vàng,
Cho lữ khách biết đông sắp tàn cơn giá rét.
Yến Bàn Đào các con đã đem trần thiết,
Có rượu trà bánh mứt với hương đăng,*

Có quả hoa đủ sắc, có cỗ bàn,
 Có đủ mặt nữ nam lớn bé.
 Có các nơi quây quần về cúng lễ,
 Có thi văn kinh kệ ngâm nga,
 Có tình thương chan sẻ hiệp hòa,
 Mẹ chứng lễ và Cửu Nương tiếp lễ.
 Có Tiên Phật chín trùng hộ vệ,
 Có Tiên Khai Đại Đạo tôn linh,
 Có chơn linh phụ mẫu các trẻ đã viên thành,
 Đồng triều lễ trước thảm xanh hội yến.
 Hội Bàn Đào tượng trưng
 cho vòng luân chuyển,
 Một chu kỳ trái chín với mùa thu,
 Để gọi lòng các trẻ ráng lo tu,
 Cơ sàng sẩy phân phàm lọc thánh.
 Phải cố gắng trau dồi đức hạnh,
 Phải kiên trì tu tánh tu tâm,
 Trước là lo tự độ lấy nhơn thân,
 Và tế độ tha nhơn trong bể hoạn.
 Hội Yến để nhớ con còn sứ mạng,
 Là Thiên ân gánh đạo bước vào đời,
 Thức tỉnh người trong biển khổ chơi vơi,
 Sống cõi tạm cuộc đời sớm tối.
 Nếu đời chẳng đắm chìm trong tội lỗi,
 Nếu đời không lặn lội chốn mê tân,
 Nếu đời không đắm đuối kiếp trầm luân,
 Thì Thượng Đế có sắp chi
 hàng Thiên ân sứ mạng.
 Đêm tam tối mới cần dùng ánh sáng,

*Bịnh ngặt nghèo mới cần vạn bóng lương y,
Lúc thiên tai mới mong đợi kẻ cứu nguy,
Khi mặt pháp mới cầu chơn truyền chánh pháp.
Muốn giải thoát con phải giải trừ nghiệp chấp,
Muốn huyền đồng con phải vô ngã vô nhân,
Muốn phối Thiên phải gột rửa lòng trần,
Muốn tịch diệt đủ đầy nhân trí dũng.
Nhân là thương khắp muôn loài vạn chủng,
Không biệt phân nòi giống lạ hay quen,
Cũng không chia cao thấp sang hèn,
Thương kẻ ghét mình mà lo tế độ.
Trí là biết tri hành mà thoát khổ,
Biết lòng người và biết chỗ thị phi,
Biết những gì phải, trái bỏ đi,
Biết tiến thoái, biết tùy doi nương vịn.
Dũng là dám chế kềm vọng tính,
Dám đoạn trừ bất chính nơi tâm,
Dám hy sinh vì đạo nghiệp mà làm,
Dám chuyển hóa lòng tham sân si dục.*

Các con rất hữu duyên mà được dự Yến Bàn Đào với Mẹ và chư Thiên. Mẹ nhìn lại còn những con khác chưa được như các con, lòng Mẹ rất thương xót. Chúng nó thiếu mọi phương tiện để đến với Mẹ như các con. Thế nên trong giờ dự yến, các con hãy để giây phút lắng đọng tâm tư hướng về những con ấy.

Mẹ dạy bao nhiêu đủ rồi, các con hãy giữ lòng thanh tịnh mà dự yến cùng chư Phật Tiên.

(...)

Lời sau cùng, Mẹ nhắc nhở các con giữ chánh tâm hành chánh đạo thì sẽ luôn luôn sẵn có một khoảng trống an lành sẵn dành cho các con trong cơ cộng nghiệp. Chỉ sợ các con thiếu đạo đức để hưởng khoảng trống đó mà thôi.

Mẹ ban ơn lành các con.

NGÂM

*Các con ghi nhớ mấy lời,
Tu thân hành đạo xây đời Thượng Nguơn.
Mây lành muôn trượng đỡ chơn,
Giã từ các trẻ, cung đôn Mẹ về.*

Thăng.

7. ĐEM MẢNH CAN TRƯỜNG LÀM ĐUỐC TUỆ

Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Cao Đài Giáo Việt Nam
Hội thời, 15-10 Kỷ Mùi (04-12-1979)

Thanh Minh Đồng Tử

Tiểu Thánh chào chư Thiên mạng. Tiểu Thánh vâng lệnh Đức Giáo Tông báo đàn, có chư Đại Tiên Tiên Khai Đại Đạo giảng lâm. Chư Thiên mạng thành tâm nghinh tiếp. Xả đàn thiết lập song đồng. Tiểu Thánh xin chào chung, xuất ngoại hộ đàn. Lui.

TÁI CẦU

THI

*Một ánh linh quang tỏa khắp cùng,
Khai Minh Đại Đạo gọi nhuần chung,
Soi đường chánh giáo kỳ nguơn hạ,
Mở lối tiên thiên buổi cuối cùng.
Đem mảnh can trường làm đuốc tuệ,
Một dòng chơn lý định thời trung.
Dầu cho sứ mạng sau hay trước,
Hãy nhớ Thiên ân thuở chín trùng.*

Chào chư Thiên ân hướng đạo. **Chúng Tiên Huynh Tiên bồi dưỡng đài** mừng chư đạo tâm nam nữ. Mời các em đồng ngồi đàm đạo với nhau.

Này các em! Đã lâu lắm rồi không có dịp trò chuyện với các em. Hôm nay, nhân lễ Khai Minh Đại Đạo, các em trần thiết long trọng để kỷ niệm ngày ân huệ đầu tiên Thượng Đế đến trần gian khai minh Đại Đạo tại đất nước này.

Chúng Tiên Huynh được ban ân giáng đàn, trước là tạ lòng tri ngộ của các em đối với chúng Tiên Huynh, đã đặt để tình thiêng liêng giữa chúng Tiên Huynh và các em đã có tự nghìn xưa. Tuy cuộc lễ trong một cơ quan nhưng tình thiêng liêng bằng bạc hai cõi hiển u. Chúng Tiên Huynh thiết nghĩ, lịch sử nào cũng không xuôi dòng như lòng ta hằng mơ ước, mà lịch sử có đáp ứng được công trình đạo nghiệp của các hàng Giáo Tổ Thánh Nhân đều phải do những bước chân của người đi trước với những bước chân của người đi sau đã và đang khắc sâu trong nền thời gian từng dấu một.

Tòa thánh, Hội thánh, Thánh thất, Thánh tịnh nói chung, Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Đại Đạo nói riêng, những hình bóng tôn nghiêm sáng chói hay hoang vắng tiêu sơ, tất cả trên mảnh đất hữu tình này đều chứa đựng nhiều kỷ niệm mà các em hôm nay có thể xem đó là những kỷ niệm đáng khắc ghi với những bài toán đang được đáp số. Có như thế mới tiến bước trên đường thể Thiên hoằng hóa bất thối chuyển, và có như thế, ngày đại đồng phán xét, các em mới cùng chúng Tiên Huynh sẽ cùng nhơn loại vui mừng trên mảnh đất này, mới xứng đáng là mảnh đất được Đức Thượng Đế Chí Tôn khai đạo; các em và chúng Tiên Huynh mới xứng đáng trước Đức Chí Tôn và nhơn sanh. Tâm đạo của các em, việc làm của các em, chúng Tiên Huynh hằng luôn kề cận. Vui buồn, đắc thất còn bận bẫm các em. Chúng Tiên Huynh mong sao đạo tâm càng ngày càng chói ngời, công quả càng ngày càng bền vững, dầu khảo đảo vấp vấp va chạm hay gian nguy cũng không lay chuyển.

Hiện tình thế sự là cơ hội đưa đến thành công cao quá trọng, thì các em còn chần chờ gì mà không thực thi sứ mạng Thiên đạo trên bước Đại thừa đang tay độ dẫn.

Này các em! Khi bước vào ngưỡng cửa Đại thừa, người hành giả phải tự sáng chói điểm Đạo để phá tan những cái tối tăm bản ngã dày đặc sai lầm phân ly. Có như vậy, tâm mới hòa, mới huyền đồng cùng Tạo Vật, từ huệ mới phát lộ mà hóa hồng chánh pháp, cứu độ nhơn sanh trong thời khó khăn ly loạn này, có phải như vậy không các em?

Đã gọi rằng phải, thì các em hãy thực hiện cho kỳ được những việc ngày nay và từ bây giờ, đó là rốt ráo cứu cánh.

Này các em! Hình thức chiêm bái và chiếc áo chức sắc Thiên phong không tạo nên giá trị Thiên ân hướng đạo, mà giá trị đó là ta đã thực hiện sứ mạng tận độ trong cơ hội này và phục lệnh trước Đức Chí Tôn Từ Phụ.

Chúng Tiên Huynh rất mừng trước một thiểu số tâm đạo bền vững này. Chúng Tiên Huynh muốn nói cho các em nghe câu chuyện bình minh đoàn lữ khách, nhưng không thể được, như chúng Tiên Huynh không đàm đạo với các em đã từ lâu. Vậy nhân giờ phút vui mừng ngày Khai Minh Đại Đạo, chúng Tiên Huynh muốn được cùng các em lớn nhỏ cạn tuần bạch thủy để mát dịu thân tâm rồi mai kia sẽ đem Đạo vào đời, xây dựng nền an lạc cho thế nhân.

Này Thanh Niên Vụ Trưởng! Hiền đệ chọn vài em nam nữ thanh niên vì chúng Tiên Huynh châm bạch thủy cho chư Thiên ân đạo tâm nam nữ.

Đây ly thứ nhứt, các em cùng chúng Tiên Huynh uống cạn.

PHÚ LỜI VĂN

*Chung bạch thủy này ở từ lòng suối Mẹ,
Từ khắp cùng bốn biển với muôn sông,
Nuôi vạn linh và vạn vật chẳng nề công,
Về Nam địa tạo cho giống Tiên Rồng đầy nhựa sống.*

Nay chúng Tiên Huynh cùng các em:

*Cạn chung bạch thủy để cho tâm trần ta lắng đọng,
Và tiêu tan theo gió lộng khắp ngàn khơi.
Còn lại đây dòng huyết quản của con người,
Con người ấy đã vào đời từ Chí Tôn Thượng Đế.
Là một tín đồ, là một Thiên ân tế thế,
Là đã mang dòng nước Mẹ tận hư không.
Bước gian nguy trên thế lộ chẳng ngại ngùng,
Dầu sa mạc mệnh mệnh, ta cùng khơi dòng cho mát mẻ.*

Đây chúng Tiên Huynh cùng các em uống cạn ly thứ nhì:

*Cho lửa bỏng dầu sôi vơi bớt nhẹ,
Cho lòng người đừng chia rẽ ly tan,
Cho đạo tâm nhân thế thấy huy hoàng,
Cho đất nước ngập tràn ơn hạnh phúc.*

Chúng Tiên Huynh cùng các em uống cạn ly thứ ba:

*Ba chung cạn rồi, sau cùng, ta xin chúc,
Chúc các em tri túc với tri nhân,
Đem tình thương thực hiện Đạo Trời ban,
Hè thu đông mãi, xuân sang mấy hồi.*

Này các em! Hôm nay là lễ Khai Minh Đại Đạo cũng là đàn tam cá nguyệt hành đạo của các em Thiên ân chúc vụ nhân viên. Chúng Tiên Huynh khuyên các em ghi nhớ điều này: Không có cơ hội nào bằng cơ hội này, người tu hành chân chính sẽ thực hiện được cái Đạo tự hữu nơi mình trong sứ mạng Thiên ân. Mất mát vì lợi danh chưa phải là khổ, suốt ngày chật vật vì sự sống chưa phải là khổ, mà những kẻ để thiên chân mờ lấp, tục tánh biến sanh, có ngã có nhân, có oan có trái, sống một cuộc sống tương tàn vì lợi vì danh, sống cuộc sống câu thúc kềm tỏa bởi tiền bạc tình thức, chết đi lại luân hồi mãi mãi mà không thực hiện được sứ mạng Thiên ân, đó mới là cái khổ bất diệt.

Thế nên, nếu các em không nhắc nổi tảng đá ngàn cân, cũng đừng quên nhặt hòn sỏi nhỏ ném vào hố sâu ngăn cách giữa người và người, giữa người và ta.

Trong một tổ chức, một cơ quan với sứ mạng đã được đặt để từ Thượng Đế Chí Tôn, các em hãy thương yêu nhau, hãy tin cậy lẫn nhau, dầu cho đến ngày pháp nạn mà các em vẫn hòa hợp thành một khối tình thiêng liêng thì cũng đã hóa giải được rồi. Ngược lại, các em sẽ tự phá sản trước ngày pháp nạn.

Đến đây cũng đủ tình tri âm tri kỷ, chúng Tiên Huynh sẽ không xa lìa các em.

Đến đây, có Cao Triều Đạo Hữu muốn có vài lời cùng các em Thanh thiếu niên, vậy các em nghe tiếp.

THI

*Cao Đài chẳng khá ở ngoài tâm,
Triều kiến Như Lai diệt mộng trầm,*

*Phát xuất từ nơi vô nhứt vật,
Giáng trần tính lại mấy trăm năm.*

Tiên Huynh **Cao Triều Phát**. Chào mừng chư Thiên ân đạo hữu. Trước khi có mấy lời cùng các Thanh thiếu niên, Tiên Huynh xin đề vài lời cùng chư Thiên ân.

Sở dĩ bấy lâu Tiên Huynh không lâm đàn là vì Thiên cơ sứ mạng. Có lẽ kể từ đây sẽ có những đàn cơ dạy hành đạo tu công cho nội bộ Cơ Quan mà không có đàn cơ phổ độ, vì trong giai đoạn này, Đức Chí Tôn đã nói: “Đưa nào muốn cái chi Thầy cho cái ấy.”

Những người chọn tu chí thành rất ít, kẻ dục vọng mê tín hiểu kỳ còn nhiều, nên phải tùy căn trí mà chọn người diu dắt, cũng có kẻ rất thấp cũng có người thấp đỡ nâng. Kỳ đại ân xá là như vậy.

Là người giác ngộ, phải tự thấp đuốc mà đi. Đó là điểm đáng lưu ý, đừng cho đó là một điều lạ.

Tiên Huynh cũng đề lời thăm viếng hiền hữu Tổng Lý Minh Đạo Cơ Quan và chúc hiền hữu được an lành mà hoàn thành sứ mạng. Tiên Huynh cũng đề lời khuyên hiền đệ Hiệp Lý Minh Đạo, Tham Lý Minh Đạo và chư đệ Văn Phòng Tổng Thư Ký. Về tâm đạo, Tiên Huynh cũng mến phục, nhưng về đường lối cơ cấu phát triển điều hành sinh lực quang năng phải cần đến các cấp chức vụ nhân viên phát huy và đảm trách. Có như vậy, đạo sự mới có cơ hồng pháp. Chư đệ nên lưu ý. Hiểu lời thánh giáo sai lầm cũng gây nhiều trở ngại cho Cơ Quan không ít. Muốn hoàn thành sứ mạng không chỉ nhờ ở hình thức tổ chức nguy nga, mà cần ở những người làm nên việc, những hàng trí tri

tâm đạo dám cùng hy sinh tận tụy chết sống bên nhau mới có cơ hoằng đạo.

Với tình thâm sứ mạng, Tiên Huynh đề lời khuyên chư đệ muội hãy hòa hiệp và bắt tay nhau để thực hành sứ mạng. Việc gì đến sẽ đến, các em đừng quên lời dạy các Đấng trong năm nay. Tiên Huynh thân mật chúc các Vụ Trưởng, Vụ Phó, Trưởng Ban, Phó Ban an vui hành đạo.

(...)

Đến đây, Tiên Huynh xin chư Thiên ân để Tiên Huynh có vài lời tâm tình đạo sự với các em Thanh thiếu niên.

Này các em! Mấy mùa đông lạnh buốt, Tiên Huynh không đến được để đem lại tình nồng ấm cho các em, thật cũng chẳng an lòng. Nhưng với sứ mạng Thiên cơ, Tiên Huynh cũng phải vui vẻ thảnh thơi trong những bước chân, những giờ phút hăng say mệt mỏi của các em. Tiên Huynh rất mừng thấy các em đã trưởng thành trong ánh đạo. Những gì Tiên Huynh đã dặn dò từ mấy năm nay, các em hãy thực hiện trong suốt con đường niên thiếu, nhất là trong lúc này. Các em gắn ghi vào lòng, vào cuộc sống thường nhật để một ngày mai đây không xa lắm, các em sẽ xả thân vì sứ mạng được.

Hỡi các em hiền dâng! Nam hay nữ tánh đạo cũng đồng, các em hãy cố gắng, nhứt là trên bước Đại thừa. Tiên Huynh không được may mắn như các em. Các em sẽ đưa nhân loại lên nấc thang bình đẳng nếu các em đã thấu triệt sứ mạng tiếp nối của mình. Hiền dâng phải chọn vào ngày Khai Minh Đại Đạo mới đây đủ ý nghĩa, chỉ sợ không bền chí chớ đừng sợ vào trễ ngày. Nhưng Tiên Huynh cũng bảo cho: Những con chiên sẽ bị lạc lõng hay bị móng vuốt của

hồ lang nếu nó xa rời bầy hay người chăn chiên. Các em cũng thế. Nếu các em đã thật sự có đủ sức tác năng thì Thượng Đế sẽ không cho người trông coi các em nữa. Tiên Huynh cũng là một trong sứ mạng chăn chiên ngày trước.

Để nhắc lại mặt trận tại Giồng Bóm, lòng Tiên Huynh còn chua xót đắng cay, khi đàn chiên bị sa vào hầm bẫy cũng vì tự háo thắng, tự ý vào Thiên Liêng mà quên rằng Thiên luật vô tư, không vì sự tự ý, dục vọng riêng mình, mà không đem lại sự trừng phạt khi chính mình làm những hành động bông bột thiếu suy nghĩ.

Tiên Huynh mong rằng các em sẽ là những con chiên ngoan lành của Đức Thượng Đế, và người chăn chiên cũng phải chịu bao điều đắng cay đem đến cho mình, cũng phải vui lòng để bảo vệ đàn chiên. Tiên Huynh chỉ đến với các em trong giây phút ngắn ngủi này. Các em hãy ghi nhớ lời dạy của Tiên Huynh nhé!

Tiên Huynh xin cảm ơn chư Thiên ân. Tiên Huynh giã từ chư Thiên ân và tất cả các em Thanh thiếu niên thân mến. Thắng.

8. THIÊN ĐỊNH, NGHIỆP DUYÊN DỨT SẠCH TRONG

Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Cao Đài Giáo Việt Nam
Tý thời, 10-11 Kỷ Mùi (28-12-1979)

Bảo Pháp Chơn Quân

Chào chư Thiên ân tịnh viên nam nữ. Nhân cuộc hội đàm tại Cung Đâu Suất, trên đường về, Đức Chơn Nhơn muốn vào thăm chư tịnh viên. Vậy chư Thiên ân thành tâm nghinh tiếp. Bồn Huỳnh xin lui. Thăng.

TIẾP ĐIỀN

Chào chư tịnh viên nam nữ.

THI

*Đường về **Như Ý** tạm dừng chơn,
Thăm viếng **Đạo Thiên** lễ thiết hơn,
Có thấy **Chơn Nhơn** nơi điện mục,
Hay còn đạo ngoạ chốn xuyên sơn.*

Đã từ lâu Lão không có dịp đàm đạo cùng chư đệ muội. Nhân khóa tu Đông chí, Lão tiện đường dừng bước ghé thăm, nhưng nếu ghé thăm suông, Lão e phụ lòng thành kính khi gặp gỡ, nên đề đôi dòng đạo đức để chư tịnh viên đệ muội thêm sáng tỏ về lý đạo mà thực nghiệm công phu. Miễn lễ, chư hiền đồng an tọa.

Mỗi kỳ vào khóa tu là chư đệ muội được vào thế giới Bồng Lai. Quả thật vậy, mà không phải ai cũng được như vậy, là bởi sao?

Này chư hiền đệ muội! Thiên là tâm vô niệm. Định là dừng lại tất cả. Chỗ công phu này đòi hỏi hành giả phải ngày ngày tu tập để đến khi cần hòa hợp cùng vận khí cơ thiên, mới có đủ tinh thần mà phóng phát điển lực trong cuộc điều hành vận chuyển, từ nhơn thân đến vũ trụ. Nếu công phu còn hơi hợt non kém, thân thể còn bị bốn mùa tám tiết đổi thay, đời sống vật chất lại chi phối rất nhiều làm tinh thần mờ mịt, nên vào thiên, tâm chưa dứt niệm, thân thể nặng nề, tê nhức, ngứa ngáy đủ điều, định chưa được nên bị hôn trầm ngủ gà ngủ gật, ngồi lưng chưa thẳng nên tán hỏa không thông, đầu cúi quá tầm, thân cong nên thối phù chưa suốt. Đó là bệnh chung của hành giả, nên chi công phu còn non kém, cần có tịnh đường kín đáo để tránh hàn khí tà độc nhiễm vào sanh bệnh.

Lão thấy chư đệ muội rất cố gắng, cũng cần cố gắng hằng ngày, đừng đợi đến đột tu khóa tịnh. Khi nào không còn cố gắng mà tự nhiên thiên, tự nhiên định, vào khóa tu như vào cõi thần tiên, lúc ấy mới đủ tâm minh triết mà định đoạt tiền đồ và bảo trì hiện tại. Đó là tưới gốc sẽ sung cành vậy.

Lão để lời mừng chư đệ muội sẽ được tu học thêm trong những ngày sắp tới.

Về đột tu Sơ Thiên, chư đệ muội là những người đi trước, nên viếng thăm và dẫn dắt cho những người đi sau, cần nhứt là tâm hạnh. Thiếu tâm chí thành kiên trì thì nấc thang đại thừa khó bước lên, thiếu hạnh chơn tu thì dễ lạc vào bàng môn tả đạo. Tâm hạnh viên dung mới khởi uổng công tu học. Đừng tưởng chốn huyền môn ra vào tự ý, trong khi Thiên luật vô tư, quỷ ma rình rập xô đẩy vào nẻo đạo vì phạm khinh đạo luật pháp Trời.

Chư đệ muội cũng quan tâm nhắc nhở điều này: Chưa nên thì ráng học cho nên, nếu sơ tâm làm lỗi, sớm sám hối cải chữa. Nhứt cử nhứt động đều có thần minh hộ trì chứng giám.

Về sứ mạng Thiên ân, Lão cũng không quên nhắc nhở chư hiền phải thực hiện đúng Thánh ý Thiên cơ. Là người sứ giả đến trần gian, những sự vui sự buồn, xuôi thuận hay ngang trái được tiếp nhận hay không tiếp nhận, hiển nhiên là phải có. Điều quan trọng là có trọn hành Thiên mạng hay không. Có khai sơn phá thạch, có hoằng khai Đại Đạo, thì cũng có người đi trước, người nối bước theo sau. Cơ vận chuyển sẽ an bài, dòng sử Đạo sẽ ghi lại những thời gian cứu cánh.

*Cơ Trời máy Tạo kìa xem đó,
Sứ mạng Thiên ân cần sáng tỏ.
Bát Nhã gay chèo đáy vốn không,
Ma ha chan rưới lòng hằng có.
Trong đục khổ hải phải thông đồng,
Lành dữ đường trần tua mở ngõ.
Thiền định nghiệp duyên dứt sạch trong,
Chơn Nhơn xuất hiện trời Nam tổ.*

Lão có bấy nhiêu lời, chư đệ muội ghi nhớ. Có dịp Lão sẽ dạy thêm.

Đến đây Lão có mấy lời về Vĩnh Nguyên Tự cho tất cả Ban Cai Quản và toàn đạo được vui.

Khóa tu Đông chí chưa hoàn hảo lắm, nhưng cũng chấp nhận tâm chí thành cố gắng tham cầu đạo học của các tịnh

viên. Đến đợt hai cho tịnh viên Sơ Thiền, cũng noi theo những lời dạy trên mà tu học.

Hoàn cảnh dầu khó khăn, tâm đạo đừng thôi chuyển. Khi hòn đá lăn hết chỗ dốc, nó sẽ dừng lại. Càng bạo hành càng mau kết thúc. Đó là luật chí công vô tư.

Người tu hành phải thật chơn tu, nhắm vào mục đích giải thoát, đừng luyến tiếc sự vật hữu hình mà thoái hóa luân hồi. Đã gọi là vô thường thì còn có gì là trường cửu. Giữ phương tiện cộng đồng thì chẳng hoài công, ôm chầm tự hữu thì uổng sanh một kiếp. Lão nói ít phải tìm hiểu cho thật nhiều để tự hoàn hảo bản thân và độ dẫn tha nhân.

Muốn độ đời cần vong kỷ, bỏ thí, trợ nghèo giúp khó là phương pháp bảo toàn tự thân. Nên ghi nhớ.

(...)

Thôi, canh đã khuya, chư đệ muội cần ngơi nghỉ. Lão ban ơn lành chư hiền đệ muội, Lão hồi động phủ. Thăng.

NĂM CANH THÂN (1980)

1. TÂM CHỦ SỬ CƠ CẨM LINH DIỆU

Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Cao Đài Giáo Việt Nam
Tuất thời, 14-01 Canh Thân (29-02-1980)

Thanh Minh Đồng Tử

Tiểu Thánh chào chư liệt vị đàn tiền.

Tiểu Thánh vâng lệnh báo tin Đức Giáo Tông lâm đàn.
Chư liệt vị thành tâm nghinh tiếp. Tiểu Thánh xin xuất
ngoại ứng hầu. Thăng.

TIẾP ĐIỀN

THI

*Vượng khí **Thái** hòa có đức nguyên,
Câu kinh **Bạch** tự ấy chơn truyền,
Ai hay **Kim** ngọc năng mài dũa,
Rực rỡ **Tinh** hoa ánh diệu huyền.*

Bản Đạo chào mừng chư Thiên ân hiền đệ hiền muội.

Tiết Mạnh Xuân còn hòa dịu bao la man mát, vạn vật
còn đang chuyển mình trong khí tam dương. Dù cát bụi
hồng trần vẫn còn mịt mịt quỵên lầy gió xuân, nhưng mầm
sống của vạn vật vạn linh vẫn vươn lên theo mầm sống
thiên nhiên vô tận.

Mới nhắm mắt bóng câu, hành giả đã vượt qua hết một chu kỳ ngắn ngủi. Để ngấm lại hay lắng tai nghe sau trước, sau những bước chân của hành giả có còn âm hưởng vọng lại trên đường sứ mạng Thiên ân hay như muôn vạn bóng mờ lại qua qua lại. Xuân nào cũng là một mùa xuân đem đến sự thay đổi, sự tiến hóa, sự thành công. Đối với hàng Thiên ân hướng đạo, xuân khác ở chỗ bình dị thâm trầm nhưng không thiếu bốn phận vi nhân để lèo lái con thuyền cứu độ.

Xuân Canh Thân, chư hiền đệ muội có vắn thơ xuân, có chung trà ấm, có ly rượu nồng, có xuân sứ mạng và cũng có xuân phụng sự thì đâu kém những lần xuân trước. Tâm tương tửu mà Bần Đạo đã cùng chư đệ muội đối ẩm là để nhắc nhở nhau. Bần Đạo miễn lễ, chư hiền đồng an tọa.

*Tâm tương tửu dễ nhường tiên tửu,
Biết say men chí bửu Thiên ân,
Giúp cho tánh Đạo sạch lần,
Diệt trừ tư hữu ngã nhân pháp quyền.*

Hay là:

*Uống đi men đạo hồi trò,
Say men đạo đức để dò lòng nhau.
Tài với đức đối trao phụng sự,
Tâm với tài bực thứ không hai,
Có tâm mà lại có tài,
Đức tâm tài đủ đạo Thầy hoàng dương.
Đời thì có hai đường chơn ngụy,
Đạo chỉ cần chung thủy nhưt tâm.*

Bần Đạo thiết tưởng xuân hữu hạn đối với thể nhân xuân bất tái lai nên phải có ly rượu Giao Thừa, chung trà khai thái để đón giờ xuân đến, tiễn giờ xuân đi. Còn hàng chơn tu thọ Thiên ân sứ mạng chấp trì quyền pháp thì xuân lại vô cùng vô tận.

Xuân Đạo vẫn còn, xuân tâm vẫn có. Kìa rượu xuân còn đó, chừ hiền đệ muội đã nâng ly và hãy nâng ly, xem như chung rượu tâm tương tửu mà năm nào Bần Đạo đã cùng chừ hiền đệ muội đối ẩm. Duy chỉ có một điều Bần Đạo muốn lưu ý chừ hiền đệ muội: Khi uống cạn ly rượu chung trà, cái thực chất có thấm thía được vào can trường huyết quản của người sứ mạng Thiên ân hay không.

*Tâm chủ sử cơ cầm linh diệu,
Nhấp quỳnh tương cửu khiêu khai thông,
Ở trần là có chủ ông,
Oằn vai sứ mạng kỳ công vận hành.

Năm Canh Thân tác thành cho vững,
Vững lái chèo gió thuận buồm trương,
Tùy cơ tận độ mười phương,
Cho tròn sứ mạng trên đường Thiên ân.*

(...)

Này chừ hiền đệ muội! Không phải một năm qua rồi mà phải nói mười lăm năm đã qua, chừ đệ muội đã chí tâm tu học hành đạo theo tiếng gọi thiêng liêng, đã từng buồn vui gian khổ mới có cơ hội ngày nay, một cơ hội để hoàn thành sứ mạng Tam kỳ Phổ độ mà chính chừ Thiên ân được sự hộ trì của các Đấng trong cuộc vận hành Thiên cơ hầu hết hai phần ba trên đường sứ mạng.

Chư hiền đã đọc nhiều lịch sử ở ngàn xưa, các Đấng Giáo Tổ nếu không vì đời tao loạn, như sanh thống khổ mà phế bỏ ngai vàng, trần mình trên thập tự, lưu vong trên sỏi đá để đem đạo cứu đời, nhưng cái chủ thuyết vẫn là chủ thuyết cứu cánh đại đồng.

Rồi hồi tưởng lại các hàng Tiên Khai Đại Đạo của chư đệ muội vừa qua cũng không ngoài mục đích con người hòa hợp với Thiên cơ để hoằng khai chánh đạo sửa sang cho thế cuộc khai phóng tâm linh. Phương chi mảnh đất cồn con, dân tộc ít người này được đặc ân trong kỳ ba đại ân xá với sự mạng quyền pháp để tự cứu sự phân hóa của chính mình thì chư đệ muội nên lưu ý đến điều đó, lòng đừng để bị rối ren ngại ngùng trước mọi biến thiên của ngoại cảnh. Hơn nữa, là hàng Thiên ân hưởng đạo thì phải giữ tâm chuyên nhất mà thông suốt mọi lý tình, ung dung hòa hài mà không sai Thánh ý Thiên cơ. Có như vậy, trong công cuộc đối nội, đối ngoại mới thành công.

Đối nội, đạo lý tình thương làm căn bản. Chấp nhận vào một tổ chức, một cơ quan là đã chấp nhận điều hay lẫn điều dở. Muốn tận dụng tài năng với nhau phải có đủ phương pháp để chế hóa cải tật cho nhau. Tình thương có trang trải thấm nhuần, quyền pháp mới nghiêm minh. Điều hòa nhiệm vụ, nguyên tắc kỷ luật tuy là hình thức nhưng phải tự kiểm tự tu. Thiếu kỷ luật nguyên tắc là đã gây mầm cho sự rẽ chia, sụp đổ.

Đối ngoại cũng thế, cũng lấy đạo lý tình thương làm căn bản. Hơn nữa, có sự mạng Thiên ân mới thể Thiên hoằng đạo. Muốn thể Thiên hoằng đạo, phương pháp duy nhất là phải vong ngã. Có vong ngã mới có vị tha, có vị tha mới hết lòng tận độ.

Người sứ mạng Thiên ân chiến thắng được khi nào làm cho kẻ thù trở nên thân, người ghét trở nên bạn. Có như thế thì xuân mới vĩnh viễn trường tồn trong lòng người Thiên ân sứ mạng, phạm nhân trở nên Thánh nhân trên con đường tự độ.

Do đó, đối với tôn giáo nào cũng có quy điều, giới luật để người hành giả tu luyện thân tâm đến độ ly gia cắt ái để xem mình là mọi người, mọi người là mình mới đạt thành kết quả trên đường hành đạo. Nay chư Thiên ân không đến đối phải chịu trong giới luật, quy điều chặt chẽ nhưng cũng phải tự có một đại chí như Lục Tổ Huệ Năng “Ứng vô sở trụ nhi sanh kỳ tâm” mới đạt thành chánh quả trong giờ phút cuối cùng. (...)

Đến đây, Bản Đạo kết thúc phần tổng phê phúc trình hành đạo của chư đệ muội sau đây:

THI BÀI

*Hồi sứ mạng Thiên ân hướng đạo,
Hồi bạn trần hoài bão cơ Thiên,
Dọn đường mở lối về nguyên,
Dem mình làm ngọn đuốc thiêng cho đời.*

*Ban Thường Vụ không dòi chí cả,
Luyện kỹ rồi nhân ngã cụ vong,
Tâm từ, đức huệ vun trồng,
Nêu gương kẻ dưới, hợp đồng người trên.*

*Các Vụ Trưởng chí bền tâm đạo,
Chớ nại hà vạ khảo thiên ma,
Dặn lòng khắc phục cái ta,
Đạo đời vai gánh xông pha âu đành.*

*Cùng Phó Vụ lợi sanh hoằng pháp,
Có lạ gì phức tạp chương duyên,
Có đoàn thủy thủ trung kiên,
Để dàng lèo lái con thuyền sang sông.*

*Trưởng Ban quyết chí công mài sắt,
Cùng Phó Ban điều dắt thi công,
Có phen cá nọ hóa rồng,
Dầu cho lớn nhỏ ân hồng như nhau.*

*Bước tiền đồ trông vào Giáo Sĩ,
Học nên tài, tâm ý cũng nên,
Vạn linh xây móng đắp nền,
Dặm dài thiên lý phải bền vó câu.*

*Hồi Tu Sĩ khoác màu áo trắng,
Cánh chim hồng xinh xắn tung bay,
Giữ đờng nhuộm nét trần ai,
Rèn lòng sửa tánh hôm mai chớ rời.*

*Niên trình mới đôi lời Lão đế,
Chúc chư hiền đạo thể quang minh,
Sắc không thì đó cũng tình,
Hữu thành tắc ứng chí linh nhiệm mầu.*

(...)

Bản Đạo ban ơn lành cho chư hiền đệ, hiền muội. Bản Đạo hồi cung. Thăng.

2. CHÁNH PHÁP LÀ TÂM PHÁP

Minh Đức Tu Viện
Đêm 27-01 Canh Thân (13-3-1980)

Ngô Minh Chiêu

Chào chư hiền đệ hiền muội. Tiên Huynh rất hoan hỉ đến mừng chư hiền đệ hiền muội góp phần vào công cuộc hoằng khai Đại Đạo trong niên trình Canh Thân.

(...)

Hôm nay Tiên Huynh muốn giải bày với chư hiền đệ hiền muội buổi đầu tiên của Tiên Huynh để chư hiền có ý thức vì sao có Phái Chiếu Minh. Tiên Huynh miễn lễ, chư hiền đồng an tọa.

Thời kỳ ân xá, Đại Đạo khai minh tại miền nam đất Việt, thì Tiên Huynh là người được chọn để khởi mầu tiếp nhận Thiên Nhân, đồng thời Đức Chí Tôn cũng chọn một số người để phóng phát cái trung điểm của kiền khôn vũ trụ vạn vật ra mọi hướng để thành một Đại Đạo cứu thế.

Sự bắt đầu từ chỗ khởi điểm tới Khai Minh để hình thành một thánh thể, một thực tướng phổ độ nhơn sanh. Đó là một việc làm từ ngàn xưa đã có, nhưng có khác ở chỗ là Đấng Giáo Chủ trong thời kỳ ân xá nay là đấng vô hình hay Chí Tôn Thượng Đế tá danh Cao Đài Tiên Ông Đại Bồ Tát Ma Ha Tát.

Hơn nữa, về hình thức tổ chức cũng có một sắc thái tổng hợp đại đồng quy nguyên. Đó là Thánh ý Thiên cơ mà mỗi

người Thiên ân hướng đạo phải tự tìm hiểu mới thông suốt lẽ huyền nhiệm ấy.

Chính Đức Chí Tôn mở Đạo bằng huyền linh Thiên điển mà không giao chánh pháp cho tay phàm. Chư Thiên ân nên lưu ý điều đó.

Đạo là cơ vận hành sanh hóa, người do Đạo cấu thành cũng phải biết tiết độ vận hành cho Tiểu Linh Quang được điều hòa cùng nhịp với trời đất mà tiến hóa.

Thế nên có Đạo là có pháp.

Buổi đầu, Tiên Huynh được Thượng Đế chọn là môn đệ đầu tiên. Đức Từ Phụ tùy theo căn cơ và sự sống, tuổi tác của Tiên Huynh mà cho người dẫn dắt một phương pháp công phu tu luyện, mặc dầu đã có từ ngàn xưa, nhưng nay vẫn tạm đặt là Cao Đài Tân Pháp để làm đường giải thoát cho Tiên Huynh, một đồ đệ đầu tiên của Thượng Đế trong Tam kỳ phổ độ. Nhưng rất tiếc, Tiên Huynh chưa hoàn thành được chỗ nội đơn đại được, nên Tiên Huynh không dám nhận ngôi Giáo Tông mà Từ Phụ ban cho, và nhường luôn việc truyền pháp cho Ngọc Lịch Đại Tiên, cho đến nay chưa ai hoàn thành được điểm ấy.

Hết thời gian đầu, Đức Chí Tôn nhận thấy trong thời kỳ hạ nguon mặt kiếp này, con người nặng phần vật chất, nên tâm dày đặc bụi vô minh, nên không thể dùng cự pháp đón nhập làm cứu cánh. Nên Đức Chí Tôn cho Đông Phương Lão Tổ lâm trần dạy đạo pháp trong thời kỳ khẩn cấp này và để sắp một hệ thống phương viên cho Đại Đạo.

Khi Tiên Huynh được Đức Chí Tôn đem về, để lại một số đàn em đã dày công tu luyện, theo dõi gìn giữ pháp tu...

Nhưng người đời còn thiên về bản ngã, chỉ có những bậc chơn tu, các hàng minh triết mới thực hiện câu “Tam giới duy tâm, vạn pháp duy thức”. Pháp môn là phương tiện, mà tâm mới thực sự cứu cánh. Mặc dầu bản tâm của người đi trước không có ý lập phái lập chi, nhưng người đi sau kết thành lỗi lầm độc tôn cho người đi trước. Thậm chí đến như khăn trắng khăn đen cũng trở thành một tiền đề! Thôi! Việc qua rồi, trăm dâu cũng đổ hết đầu tằm mà thôi.

Nay Đức Lão Tổ đến để đem đạo pháp truyền cho chư hiền đệ hiền muội và cũng mở màn cho sự thống hợp pháp môn để chư môn đệ của Thượng Đế nhận chân phương tiện hầu rèn lòng khắc phục tư kỷ.

Nay Tiên Huynh đến để dạy chư hiền đệ hiền muội những điều cần thiết trong giai đoạn này. Chính mỗi người Thiên ân phải tự khắc kỷ, đừng để lệ thuộc vào phương tiện pháp môn mà theo sở dục tư hữu của mình. Đừng mê vọng non Tản núi Sở, cao thấp. Ôi! Tất cả đều là mộng huyễn do sở dục tư hữu của con người, mà chánh pháp tức là tâm pháp. Tâm pháp thì đâu có điều chi để nói, để nêu lên, để tranh luận. “Pháp thị bản vô pháp”. Chư hiền đệ hiền muội phải thấy chỗ huyền nhiệm ấy mới hoàn thành được sứ mạng.

Tiên Huynh cũng như chư hiền đệ hiền muội, phải hoàn thành một công cuộc thống hợp đạo pháp trong tương lai. Phải ý thức được, dầu ở trong cương vị nào cũng đi đến chỗ hòa hợp đồng nhất.

Chư hiền đệ hiền muội hãy suy gẫm lời dạy của Tiên Huynh, đừng bảo tại sao trước đó Tiên Huynh không lưu ý hay không giảng đàn để dạy riêng cho chư đệ tử mình ý thức. Dầu có dạy cũng như thế thôi, vì lòng người còn vị

kỷ. Đến nay, Tiên Huynh thực sự là đồ đệ, là đàn anh của các em, mặc dầu có một số người vô ý thức, nhưng ở nơi đây đã mở màn cho công cuộc hòa hợp của Thiên cơ mà chỉ có một số người được nghe, được biết, thì hãy tùy thời tùy lúc, chóng hoặc chầy, cũng phải thực hiện, mạnh dạn rĩ tai, để tạo một đức tin cho toàn đạo, đi đến chỗ phá mọi trở ngại câu chấp của một số người mê tín tự cao. Rồi chư hiền đệ muội sẽ được tham luyện nội đơn sắp đến để hoàn thành sứ mạng hiện hữu và thể nhập đạo mâu. Đó là cứu cánh điểm cao nhất trong hàng chánh đẳng chánh giác.

Còn về sứ mạng tương lai cho tiền đồ Đại Đạo phải có thực hiện được chăng là chỗ Thiên nhân hiệp nhứt đó các em. Tự ta với ta phải hòa hợp với nhau mới không hổ thẹn với đường lối thành quả siêu việt của các Bậc Giáo Tổ ngày xưa.

THI

*Trút hết tâm tư ở cõi đời,
Còn ngăn còn cách ấy do người.
Ai ơi giác ngộ quy về một,
Tam giáo ngàn xưa cũng thể thôi.*

(...) Tiên Huynh ban ơn lành. Thăng.

3. DỤNG MÁY SINH CƠ CỦA ĐẤT TRỜI ĐỂ VUN BỒI KHÍ LỰC

Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Cao Đài Giáo Việt Nam
Tuất thời, 01-5 Canh Thân (13-6-1980)

THI

*Dụng máy sinh cơ của đất trời,
Vun bồi khí lực hồi ai ôi!
Ai ôi! góp mặt trong trần thế,
Há để phôi pha một kiếp người.*

Bảo Pháp Chơn Quân Huỳnh Chơn

Bồn Huỳnh chào chư Thiên ân, chư phận sự nam nữ.

Hôm nay, Bồn Huỳnh vâng lệnh Đức Tôn Sư đến để cùng chư Thiên ân sắp đặt khóa tu Hạ chí năm Canh Thân. Vậy, Bồn Huỳnh mời đồng an tọa.

Hồi chư Thiên ân hướng đạo! Hồi chư đệ muội phận sự Cơ Quan. Nhật nguyệt vẫn xoay có đêm có ngày, có sáng có tối, bóng hoàng hôn vừa buông xuống thì vạn vật đều thu mình để hấp thụ khí âm linh hòa hợp với dương sinh mà sanh sôi nảy nở. Trong một năm có bốn mùa tám tiết, con người có lúc làm lụng thì cũng có lúc nghỉ ngơi. Nghỉ ngơi để thu hồi khí lực cho sức sống buổi bình minh. Phương chi người sinh trong Đạo, sống bằng đạo vận hành của trời đất thì cũng cần biết lúc nào cần thu liễm bồi bổ khí lực tiêu tán trong năm dài với thời tiết đổi thay.

Hạ chí là mùa ôn dưỡng cho tất cả vạn linh.

Chư Thiên ân hướng đạo, chư đệ muội là những người tiêu biểu để thực hiện cái đạo hằng hữu sinh súc của con người. Thế nên, những ai đã giác ngộ bước trên nẻo Thiên đạo Đại thừa thì không cần đợi gì nhắc nhở khi đến khóa tu giờ tịnh, mà phải tự lo chuẩn bị dọn mình nhập định để nhiếp thân ôn dưỡng.

Mỗi người tự biết cách sống thì mới sống cuộc đời thư thái ung dung, mặc dầu trước mọi sự vật thay đổi của trần gian thăng trầm nóng bỏng, ai dám nói là không có gì liên hệ, không có gì ràng buộc, nhưng con người đã độc lập được cái sống đạo thì có ngăn ngại gì đâu, vì họ đã sống vui với cái tự do của họ trên đường thành tựu hoại không, luân hồi nghiệp quả rồi. Con người ấy với trời đất là một vậy. (...)

Bồn Huỳnh xin lưu ý với chư Thiên ân hướng đạo, chư đệ muội phận sự Cơ Quan: Đã giác ngộ vào hàng Thiên đạo Đại thừa, thì đều được thần minh thường xem xét ủng hộ phò trì, từ nhất cử nhất động của mỗi người. Một khi có sơ tâm lầm lỗi cũng được châm chế, tìm phương cách sửa sai hoặc nhờ Thánh ý Thiên Lương giáo huấn, ngoại trừ những ai dám xem thường đạo pháp, lờn dễ oai linh, điều đó Bồn Huỳnh nhắc cho, chỉ được ban ơn một lần nhắc nhở hoặc cảnh cáo tùy theo tâm linh hoặc hành động của hành giả mà ứng hiện. Nếu hành giả không sớm biết sám hối, hồi tâm, thì sẽ chiếu theo luật Thiên điều mà phân trị.

Bồn Huỳnh cũng nói ở đây để chư Thiên ân đệ muội được nghe và tâm tư có hoài cảm, có nhớ về tiền căn hậu kiếp của mình chăng? Vừa rồi, sau Hội Công Đồng Tam Giáo, trên đường về, Bồn Huỳnh có trộm nghe Chơn Nhơn than với Đức Tôn Sư rằng: “Các tinh chủ lãnh sứ mạng đến

trần gian trong thời hạ nguơn mặt kiếp này không biết có còn nhớ mà trở về sau Hội Long Hoa hay không hay phải chịu trong hàng thấp thỏi trong khi dinh hoàn được tái tạo.” Tôn Sư cũng ngậm ngùi, vì trong đó có mấy đệ tử xưa của Tôn Sư và Chơn Nhơn.

Thôi, Bồn Huynh đã vô tình khơi dậy tâm tư của chư Thiên ân đệ muội. Bồn Huynh xin tạm dừng, sẽ có dịp khác chuyện trò nhiều hơn. (...)

THI

*Đêm dài sắp lộ ánh bình minh,
Khêu đuốc dìu nhau bước gập ghềnh,
Góp mặt với đời lo tận độ,
Nhơn tâm là thể đạt an bình.*

Bồn Huynh xin chúc chư Thiên ân hướng đạo cùng toàn thể chư đệ muội được tâm thanh tịnh đạt kết quả trong khóa tu này. (...)

Bồn Huynh xin chào chung tất cả. Xin lui gót. Thăng.

4. TU LÀ PHÉP CHỮA BỆNH TRẦN

Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Cao Đài Giáo Việt Nam
Hội thời, 15-6 Canh Thân (26-7-1980)

Kim Quang Đồng Tử

Tiểu thánh chào chư Thiên ân sứ mạng. Tiểu Thánh đến trước báo tin có Đức Tôn Sư giáng lâm. Chư Thiên ân thành tâm thủ lễ tiếp nghinh.

Phụ Tá Bảo Pháp hãy thiết lập song đồng để tiếp Đức Tôn Sư. Tiểu Thánh xin chào chung, xuất ngoại hộ đàn. Lui.

TÁI CẦU

Đông Phương Chương Quân

Bàn Đạo chào chư Thiên ân hiền đệ hiền muội.

Bàn Đạo đến hôm nay để kiểm điểm và ban ơn cho chư tịnh viên khóa tu Hạ chí. Chư đệ muội đồng an tọa. (...)

Bàn Đạo khuyên chư hiền đệ muội, và lưu ý từ nay cần để hết tâm trí vào việc đạo sự trong Cơ Quan, từ lớp tuyển chọn nhân viên cho đến những điểm trọng yếu về đạo, từ hội trường Thuyết Minh Giáo Lý cho đến Hội Đồng Nghiên Cứu Giáo Lý, cần phải kiểm điểm hoàn chỉnh lại cho nghiêm túc.

Đã là một Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Đại Đạo, thì mỗi thuyết trình viên cũng như bài vở đều phải sống trong Đại Đạo, không thiên lệch, không kỳ thị, không ngạo mạn tự đắc. Nhứt là hàng chức vụ nhân viên, Giáo sĩ, Tu sĩ cần

phải có một tấm lòng viên dung từ huệ, và những lời nói ánh mắt cũng phải thể hiện được đạo hạnh của người tu. Không nên hời hợt chia cách, căm thù hoặc đưa đến những sự việc mâu thuẫn đối nghịch lẫn nhau... mà phải thể hiện sự khiêm tốn hòa hài, nhưng không thiếu phần uy nghiêm. Đó mới là điều cần thiết đặc biệt ở người chức vụ nhân viên, Giáo sĩ, Tu sĩ.

Đã là môi trường tạo thể nhơn hòa, đã là phổ thông giáo lý Đại Đạo, thuyết trình viên phải có một tinh thần ứng biến đúng thời đúng đạo để hóa giải những ray rứt, thay vào đó, dòng nước đạo thanh lương trong lành mát mẻ cho thánh giả.

Bản Đạo sơ lược bao nhiêu đó, chư đệ muội cố gắng thực hiện xong sẽ được tiếp tục công quả.

Về nội bộ nhân viên Cơ Quan, Nữ Chung Hòa, Bản Đạo khuyên chư đệ muội hãy suy nghĩ. Cửa đạo rộng mở, dù cho kẻ cướp cùng đồ vào cửa đạo, cũng phải đem đạo lý mà dẫn độ. Nếu tính hung hăng còn thì có luật điều sửa trị. Hàng lãnh đạo phải tự mình triết và chú trọng đến điều này.

Hỡi chư hiền đệ hiền muội! Chư hiền đệ muội đừng ưu tư bận tâm làm xao động tinh thần. Khoảng cách thời gian này, chư đệ muội nên tiến đức tu nghiệp cho nhau, từ từ thực hiện những chương trình nội bộ đã ấn định, và chư hiền đệ muội nên nhớ rằng: Trụ tướng Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Đại Đạo không nhứt thiết ở hình thức nhà ngang dãy dọc này, mà trụ tướng Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Đại Đạo phải ở toàn thành phố, toàn quốc dân xã hội của chư hiền đệ muội. Có như thế mới đủ duyên hạnh nhìn theo một Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Đại Đạo cho toàn nhân loại.

Điều cần nhứt là trụ tướng Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Đại Đạo phải được xây đắp trong tâm hồn mỗi người con tin của Thượng Đế. Như thế thì sự bại thành của trụ tướng hình thức này không là điều đáng đau buồn đó chư hiền đệ muội. Mà điểm đáng lo ngại nhứt là những vị có sứ mạng lại vùi chôn chơn tâm nằm trong sứ mạng đó thôi. Đây là thí dụ chớ chưa có điều gì đáng trách.

Bản Đạo cũng khuyên, dầu đối nội hay đối ngoại, chư đệ muội phải nhớ điều này: Đại Đạo là con đường lớn thẳng tắp từ Thiên thượng đến Thiên hạ, từ bến khởi nguyên cho đến lúc hoàn nguyên, mà những ngõ rẽ là những sự luân động theo luật tắc bảo tồn hay đào thải cho những chu kỳ trên Đại Đạo.

Thế nên, người giác ngộ không vọng tâm dời đổi, kẻ mê mờ phóng tán lạc lăm, mỗi mỗi đều có sứ mạng Thiên cơ định sẵn. Mỗi giai đoạn mỗi ngõ rẽ, chư đệ muội phải biết như vậy để có một tâm chuyên nhứt như kim cương, như ngọc thạch, không biến thái, không ô nhiễm. Khiêm tốn, từ hòa, hợp thời đúng đạo, mà không làm nhụt chí người tu.

Kiếp sống hiện tại, chư đệ muội đã nhận diện cuộc đời, sống với danh lợi mà không lụy vì danh lợi, sống trong trần la mà không bị hệ buộc ô nhiễm bởi trần la. Có như thế, sứ mạng thiêng liêng mới mong hoàn thành được. (...)

Đến đây, Bản Đạo đề lời dạy Ban Chấp Hành Nữ Chung Hòa. Hãy sắp xếp lại nội bộ cho an bài. Dầu việc có xảy đến khó khăn, nhưng người lãnh đạo phải có tâm bình bất biến, không vì thương ghét riêng tư thì mới dễ dàng sắp xếp quyết định mọi việc.

Hiện tại, chư hiền muội đã khơi được dòng nước đạo luân lưu. Các Thánh thất, Thánh tịnh đang trông nhìn về Nữ Chung Hòa mà đặt niềm tin và hy vọng, thì mỗi vị phải có bốn phận ý thức cương vị của chính mình trong quyền pháp đạo, không vì những điều ngợi khen mà hời hợt, không dè dặt, hoặc vượt ngoài tập thể. Cũng đừng vì thị phi mà thoái chí ngã lòng. Phải thương yêu đùm bọc lẫn nhau, thông cảm cho nhau trên đường sứ mạng.

Cơ sở tự túc rất cần thiết cho nhu cầu đạo sự trong Cơ Quan. Chư hiền muội hãy tiến hành tốt đẹp, nhưng phải chia sẻ công quả cùng nhau. Chị em thương yêu giúp đỡ mọi việc mà không nên có những ý tư riêng. Nếu có, thì tuy làm công quả, nhưng cũng bị phạm luật giới cấm của người tu hành Đại Thừa Thiên Đạo.

Có lợi mà bất hòa thà rằng không có lợi còn hơn. (...)

Mọi sự việc đều phải thông suốt thông cảm cùng nhau. Có như thế mới tránh khỏi điều khảo đảo xảy ra đáng tiếc. (...)

Đây Bàn Đạo đề lời ban ơn chư tịnh viên các tịnh trường Thánh thất Thánh tịnh đã có tinh thần mộ đạo ham tu. Trong những ngày công phu thiền định, mặc dầu có một phần còn phóng tâm, nhưng đã cố gắng khép mình vào giới luật tịnh trường là điểm tiến bộ. (...)

Đã giác ngộ, biết cõi đời là trường tiên hóa của vạn sinh thì hãy quay về sống đạo tự hữu, tìm đến huyền môn, bước lên nấc thang Đại Thừa để học tu giải thoát. Giải thoát những phiền não vây hãm tâm hồn, che lấp chơn tánh, làm con người không trọn phận, không xứng đáng một con người, mà nguồn gốc thiên chân cũng đánh mất.

Đã chấp nhận quày chơn lại, thời dầu là nấc thang đầu tiên, hành giả cũng phải thận trọng từ sự sống, ăn, mặc, ở, đủ thiếu, giàu nghèo đều phải giữ tiết độ tri túc, an phận tùy duyên, để nội tâm được bình thản. Từ tư tưởng, hành động, ngôn ngữ, đều phải khiêm tốn từ hòa, mà không mất vẻ đoan trang nghiêm chỉnh. Nói tóm lại, đó là tác phong đạo hạnh của hành giả trong đời sống nội tâm và ngoại cảnh để tu tập tam công.

Hỡi chư hiền đệ hiền muội! Trước cuộc đời nhiều lẽ thanh suy bỉ thối trong thời mạt kiếp này, chư hiền đệ muội cũng phải chịu nhiều thử thách đau khổ, nhưng đó cũng chính là đáp số cho mỗi người Thiên ân sứ mạng. Mỗi người phải tự ý thức cho chính mình.

Bần Đạo có mấy vần thơ để chư hiền đệ muội ghi nhớ trên con đường tu học, xem đó mà vững vàng tiến bước trên nấc thang Đại Thừa.

THI BÀI

*Đã là người sanh trong cõi thế,
Đạo với đời liên hệ một thân,
Đạo là thể xác tinh thần,
Đời là ngoại vật muôn phần tương quan.*

*Giữ tánh đạo tạo đoan từ thử,
Gìn bốn lai xích tử hồn nhiên,
Sống hòa nhịp điệu thiên nhiên,
Có chi giữ giới luật thiên nhọc công.*

*Trong xã hội cộng đồng nhứt thể,
Lẽ thanh suy sự thể tình chung,*

*Tình chung non nước gánh gồng,
Hạ dân thương cấp một lòng yêu thương.*

*Đó là cảnh thiên đường tại thế,
Hơn thành đồng sách kế muôn binh,
Thiên cơ biến dịch vô hình,
Sống trong lý đạo cơ minh tùy thời.*

*Ôi, thế sự hiện thời có khác,
Bởi lòng người xa lạc chơn tâm,
Gây điều chia rẽ tình thâm,
Đoạn tình cốt nhục quên tầm nước non.*

*Muốn cứu vãn cho tròn tiết tháo,
Quay trở về sống đạo tự thân,
Tu là phép chữa bệnh trần,
Thiền là đoạn diệt tham sân dục tình.*

*Thang đại thừa khép mình tiến bước,
Hạnh Như Lai cần được vun trồng,
Tì bi, bác ái rèn lòng,
Dấn thân vong xả cộng đồng tế nhơn.*

*Bỏ thương ghét sơ thân cách biệt,
Trừ vọng tâm tà thuyết phái phe,
Trong ngoài cần mật đặt dè,
Một nguồn trong sạch lắng nghe tánh lành.*

*Vào cõi đời bảo sanh nhân nghĩa,
Cùng mọi người gieo tía tình thương,
Biết rằng thế sự vô thường,
Phải dùng cái Đạo hằng thường dưỡng nuôi.*

*Ngoài cộng tác đắp bồi đại chúng,
Trong rèn tâm nhật dụng thường hành,
Tâm này tự thi hư linh,
Căn trần không nhiễm, vô minh khó tâm.*

*Các Giáo Tổ chỉ tâm làm gốc,
Minh tu tồn thận độc làm nền,
Ở trần đã vẹn tuổi tên,
Thánh Hiền Tiên Phật kẻ bên khó gì.*

*Hồi tịnh viên tu trì gắn bó,
Nhớ lời Ta dạy đó đừng sai,
Muốn lên tận chốn Cao Đài
Phải xong sứ mạng trần ai mới thành.*

(...)

Chư hiền đệ muội phải trau dồi đạo hạnh tác phong. Cứ lên một lớp là phải chịu một sự thử thách gay go. Bần Đạo nói thế để chư hiền đệ muội nên ý thức trước khi bước trên con đường Thiên Đạo Đại Thừa.

Những lời dạy trên, chư hiền đệ muội nên ghi nhớ. (...)

Bần Đạo ban ơn chư hiền đệ hiền muội. Thăng.

5. HÀNH GIẢ PHẢI TỰ TÌM VỀ TÂM MINH LINH

Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Cao Đài Giáo Việt Nam
Tuất thời, 21-11 Canh Thân (27-12-1980)

Kim Quang Đồng Tử

Tiểu Thánh chào chư Thiên ân liệt vị. Tiểu Thánh xin báo tin có Đức Tôn Sư lâm đàn giáo pháp. Chư liệt vị thành tâm nghinh tiếp. Tiểu Thánh xin xuất ngoại ứng hầu. Truyền tịnh viên Nhị Cơ vào hầu lịnh.

TIẾP ĐIỂN

Đông Phương Chương Quân

Chào chư tịnh viên nam nữ. Chư đệ muội đồng an tọa.

Bần Đạo đến giờ này để dạy chư hiền đệ muội hàng Trúc Cơ tiến đạo và kiểm chấm tiếp các bài luận.

Này chư hiền đệ muội! Chỉ còn một đêm nay là mãn bảy ngày tu dưỡng của chư đệ muội. Trong bảy ngày, chư đệ muội hãy thu hoạch cho chính mình về ý đạo và pháp đạo. Ý đạo là chỗ chuyên nhứt thanh tịnh của hành giả để cảm nhận điểm đạo trong giờ phút nhứt dương sanh. Có cảm nhận thì pháp đạo do đó mới lưu hành, thân tâm mới thư thái.

Ngoài tác động huyền nhiệm của Bần Đạo hỗ trợ khai thông còn phải tùy theo tự tánh của mỗi hành giả. Suốt một năm này, biết bao kỳ thi tuyển đã đặt ra cho chư đệ và hơn nữa, Bần Đạo cũng cho chư đệ tu học những hành trang mà hành giả cần có khi tham luyện nội đơn.

Hồi chư đệ! Có vị còn chưa ý thức, nên mỗi khi được thi hay bị lận đận giữa tâm cảnh, nên thường bị sự khảo đảo lâm vấp. Đề thi không ngoài thân, tâm, khẩu, ý. Cho đến khóa tu cuối năm này, Bần Đạo cho chư đệ muội bổ khuyết những điều kiện cần phải có. Có không phải trong quyền đạo kinh đơn thơ đề trong tủ, trên bàn, hay lý thuyết văn về sao chép, mà phải có ở trong xoang não trí huệ của mỗi hành giả. có như vậy mới thực tu thực chứng hầu xứng đáng là người Thiên ân sứ mạng hành đạo giúp đời. (...)

Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Cao Đài Giáo Việt Nam, một bộ máy sau cùng, nếu bị tê liệt thì nguy khôn đem đến cho cơ đạo này, cho dân tộc này.

Thế nên hàng Thiên ân hướng đạo phải biết rõ chính mình, từ cuộc sống cho đến suốt kiếp phải làm gì để thay Trời mà xây dựng điểm tô cho cõi đời này từ ly loạn trở nên thái bình thanh trị. Sứ mạng to tát đó không nhứt thiết của hàng lãnh đạo trong một nước hay của những người chiến sĩ nơi sa trường mà phải của tất cả nhơn sanh trong phạm trù sinh động phải có. Bởi thế, những ai có sứ mạng Thiên ân trên Đại thừa cần phải có một sức sống đồng mãnh khang kiện, tinh thần phải sáng chói tinh toàn, dầu nhục thân trong mọi lứa tuổi. Sức sống đó không phải tha cầu mà được, phải ngộ nhập trong chính tự tánh của mỗi hành giả. Mỗi hành giả phải biết phát sinh tồn dưỡng lúc tráng niên, biết duy trì bồi bổ lúc khí suy lực kiệt.

Có như vậy, Thiên chơn mới phóng phát cùng với trí năng linh hoạt, để có một cái nhìn tổng quát với tha thiết tư duy để không bị lâm vấp sai trái trước vạn sự vạn vật. Ví như đạo Càn – Càn kiện cao minh – “Càn đạo biến hóa, các chánh tánh mạng, bảo hợp thái hòa”. Trong tự thể là khí

thái hòa phủ trùm vạn vật vạn linh. Cái nguyên thủy ấy đã có trong tự tánh hằng hữu của cá thể. Cái nguyên thủy ấy là khí thái hòa kiện hành bất tức. Vận hành mà bảo tồn vạn linh sanh chúng.

Ôi! Đạo lý uyên thâm. Hàng giả phải tự tìm về với tâm minh linh, không hôn muội, đừng vọng tưởng sờ mó hay chỉ ăn bánh vẽ mà khó no lòng.

Đến đây, Bản Đạo kiểm điểm tiếp tục phần “Tánh Mạng song tu”.

(Đức Tôn Sư kiểm phê các bài luận về đề tài “Tánh Mạng song tu” và “Đạo pháp trong thân tứ đại” của chư tịnh viên)

Sau cùng, Bản Đạo cũng có đôi lời cùng chư hiền đệ hiền muội đã được xếp vào hạng ưu, hạng bình. Nên nhớ rằng hạng ưu hạng bình phải đi đôi với tri thuyết hành, chứ không vì văn vẻ hay. Mà mỗi chư hiền đệ hiền muội đã làm một bài luận có ý cũng mạch lạc và đầy đủ, Bản Đạo cũng vui lòng. Hãy trả lại những bài luận cho nam phái để chư đệ chép sạch rồi nạp vào hồ sơ đặc chương của Văn phòng Hiệp Thiên Đài. Tổng Thư Ký y lệnh. Nhớ viết cùng một khổ giấy và giữ lấy lề. Còn các bài của Nữ phái thì giữ lại.

(...)

Bản Đạo ban ơn lành cho chư hiền đệ hiền muội. (...)

Bản Đạo hồi cung. Thăng.

6. THUNG DUNG CHUYÊN NHỨT LÀ TIỀN TRONG ĐỜI

Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Cao Đài Giáo Việt Nam
Tuất thời, 26-11 Canh Thân (01-01-1981)

Bảo Pháp Chơn Quân

Chào chư Thiên ân tịnh viên nam nữ. Bản Huynh vâng
lệnh Tôn Sư đến giờ này để kiểm chấm tiếp các bài luận
Sơ Thiền Tâm Pháp và ban ơn cho chư tịnh viên đồng cấp
liên hệ. Chư Thiên ân tịnh viên nam nữ đồng an tọa nghe
phân đây:

THI BÀI

*Tháng Mười Một Canh Thân Đông chí,
Nhơn mùa tu luyện kỷ an thần,
Chơn Quân Bảo Pháp lâm trần,
Tôn Sư phó lệnh ban ân điểm truyền.
Bài luận giải “Sơ Thiền Tâm Pháp”,
Tịnh sĩ đều đệ nạp trước đây,
Qua Văn Phòng Hiệp Thiên Đài,
Với lời Phụ Tá văn dài bút phê.
Và sắp hạng ưu đề bình thứ,
Bản thì nhiều văn tự lắm trang,
Bản thì chỉ có mười hàng,
Hết trong đạo pháp lại sang đạo nhà.
Bản thì lại tỏ ra hiểu thảo,
Xưa cha ông hành đạo tại tiên,*

*Xá ân biết có may duyên,
Ráng tu ráng chứng hiểu riêng cơ mẫu.*

*Bản thì tỏ khổ đau gia cảnh,
Bước đạo đời âm lạnh đời đời,
Bản thì thú tội với Trời,
Sát loài rệp muỗi, bản thời vân vân...*

*Tuy căn trí mỗi phần mỗi khác,
Tuy học trình hoạt bát cách xa,
Một điều mới thiết giống là,
Ham tu mộ đạo thiết tha tâm thành.*

*Đó là điểm tốt lành khích lệ,
Đó là điều đáng để ban ân,
Cùng lời dạy bảo tiến thân,
Dạy tu dạy học bước lần thang tiên.*

(Đức Bảo Pháp Chơn Quân điểm danh các nam nữ tịnh
viên cấp Sơ Thiền)

*Đây Bản Huynh để lời dạy bảo,
Đời muôn đường, bể đạo mênh mông,
Chung quy chỉ có một dòng,
Lành siêu dữ đạo do lòng chúng sinh.*

*Sống mà được trong thanh chơn đạo,
Sống mà không điên đảo biến thiên,
Như như mặc mặc kiên thiền,
Thung dung chuyên nhứt là tiên trong đời.*

*Tuy thân huyễn còn nơi trần tục,
Mà tâm thần chẳng chút nhiễm ô,*

*Bại thành đắc thất hữu vô,
Sang hèn thanh trược tinh thô dữ lành.
Đó khử trược lưu thanh là thế,
Tâm bình rồi tự thể tự do,
Non nhân nước trí tha hồ,
Tam thiên thế giới ra vô mặc tình.
Nói sao được huyền linh máy nhiệm,
Phải tự tu tự kiểm cho tinh,
Đó đường thoát hóa siêu sinh,
Có thân như chẳng, có hình như không.
Sơ thiền Tâm Pháp biến thông.*

(...)

Chư hiền Thiên ân! Bản Huynh có đôi lời khuyên chư hiền nên ráng tu ráng học. Trong tương lai, Ôn Trên thường hay có những đề thi về tâm và pháp cũng như về hạnh cho chư hiền. Đừng để thời gian trôi qua mà không bao giờ gặp lại.

Bổn Huynh có mấy lời, chư hiền Thiên ân ghi nhớ. (...)

Bổn Huynh giã từ chư hiền đệ muội, phản hồi phục lệnh. Thăng.

7. BÍ QUYẾT TU TÂM TÔN TÁNH DƯỠNG

Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Cao Đài Giáo Việt Nam
Tuất thời, 30-11 Canh Thân (05-01-1981)

THI

*An ổn rồi lo việc tế nhơn,
Hòa quang hỗn tục giữ tâm chơn,
Thánh nhơn xưa cũng vì Thiên hạ,
Nương ở lòng dân nhọc chẳng sờn.*

An Hòa Thánh Nương

Chào chư Thiên ân, chư tịnh viên nam nữ.

Bản Tỷ đến hôm nay để chuyển hồng ân sắc tứ của Đức Từ Tôn Kim Mẫu cho chư tịnh viên Dự Bị trong khóa tu Đông chí này. Vậy mời chư Thiên ân, chư tịnh viên đồng tịnh tâm nghe Bản Tỷ tuyên đọc:

THI BÀI

*Diêu Trì Cung Mẹ đề thánh bút,
Cho các con hưởng chút hồng ân,
Vững vàng một kiếp vi nhân,
Nên đời nên đạo trong phần luyện tu.
Trời đất đã vận trù nhứt nguyệt,
Năm tháng ngày thời tiết chuyển luân,
Sinh cơ động tịnh gọi nhuần,
Có làm có nghỉ tự tuần ngày đêm.
Bóng ngọc thố cung thêm vầng vặc,
Ánh dương quang tỏa khắp đâu đâu,*

*Cái công dưỡng dục nhiệm mầu,
Bao trùm che chở một bầu thiên nhiên.*

*Con cũng có tánh Thiên phú bẩm,
Vâng mạng Trời cùng nắm máy linh,
Vận hành trong cõi vạn sinh,
Một Trời một đạo một tình cộng thông.*

*Con có đủ huyền công xuất xử,
Hợp Đạo Trời tuần tự tiến thăng,
Vượt ngoài sanh tử phược thăng,
Vào ra cõi thế cây lằn điển quang.*

*Nay biết rồi lên thang tiến hóa,
Lặng lòng trần chớ khá dễ duôi,
Sống sao người đặng nên người,
Cỏ cây chẳng thẹn Đạo Trời thung dung.*

*Thân tâm phủ muôn trùng cát bụi,
Tham sân si đường núi Tu Di,
Trau thân cây có giới quy,
Luyện tâm xuất tánh nhờ y pháp quyền.*

*Tứ thời giữ tham thiền tịnh tọa,
Lặng lòng trần buông xả vạn duyên,
Khí thần hợp nhứt kết liên,
Phục hồi sinh lực lặng yên tâm hồn.*

*Bí quyết tu tâm tôn tánh dưỡng,
Thầy bạn trao chủ tướng mà hành,
Công phu hôm sớm tập tành,
Hễ nên bước một, Mẹ dành bước hai.*

THI

*Bước hai muốn bước, một cho thông,
Giới luật quy điều giữ vẹn xong,
Tánh hạnh tu trì hoàn hảo cả,
Còn chi ngăn ngại đến tam công.*

Đến đây Đức Từ Mẫu ban ơn cho những tịnh viên chưa được ban ơn.

(...)

Đến đây đã xong lời huấn từ của Đức Mẹ.

Chư tịnh viên lớp Dự Bị hãy thành tâm lễ tạ ơn Đức Từ Tôn rồi lui về tu học lời dạy cho thông suốt tinh tường để làm ngọn hải đăng soi rọi vào cơn u tối.

Chư tịnh viên! Bản Tỷ xin chúc cho chư vị được trí huệ khai thông, đạo tâm đồng mãnh, và chư vị hãy chờ đợi Văn Phòng gọi đến lời dạy hôm nay.

(...)

Bản Tỷ đề lời mừng chư Thiên ân Ban Thường Vụ và Hiệp Thiên Đài sắp được lên đường tu luyện.

Bản Tỷ cũng chúc mừng các cấp chức vụ nhân viên Cơ Quan và Nữ Chung Hòa đã viên mãn một năm hành đạo.

Đến đây, Bản Tỷ cũng đề lời nhắc nhở chư Thiên ân hiền đệ hiền muội trong giai đoạn này. Mỗi một tư tưởng hành động, đều là một đề thi trên bước Đại Thừa. Thế nên, chư Thiên ân liệt vị cần giữ thân tâm được thanh tịnh hầu sáng suốt trước mọi hoàn cảnh, và mọi việc đã qua nên dứt bỏ.

Hiện nay cần giữ cho có một tư tưởng, hành động công quả công trình được thanh cao hơn.

Bản Tỷ còn dạy rất nhiều việc, nhưng vì phải phục lệnh Đức Từ Mẫu.

Bản Tỷ xin phản hồi phục lệnh, giã từ chư Thiên ân liệt vị. Thăng.

MỤC LỤC

LỜI GIỚI THIỆU	5
Đạo trưởng Thiện Chí, Tham Lý Minh Đạo CQPTGLĐĐ	
NĂM ĐINH TÝ (1977)	
1. HUYỀN MÔN GIẢI PHÁ TRẦN TÙ	7
Đức Vô Cực Từ Tôn. <i>Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, 01-12 Bính Thìn (19-01-1977)</i>	
2. TU TÁNH LUYỆN MẠNG	14
ĐỂ HƯỞNG TRỌN ẮN XUÂN CỦA ĐỨC TỪ PHỤ Đức Giáo Tông Đại Đạo Thái Bạch Kim Tinh. <i>Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, 01-01 Đinh Tỵ (17-02-1977)</i>	
3. CHỈ CÓ ĐẠO CÓ TÂM MỚI LÀ PHƯƠNG TU ĐẮC QUẢ	20
Đức Bác Nhã Thiền Sư Tam Tông Pháp Chủ. <i>Minh Lý Thánh Hội, 09-01 Đinh Tỵ (26-02-1977)</i>	
4. CHỈ CÓ ĐẠO TÂM VỆT NGÚT MÙ	26
Đức Thiện Phước Đạo Nhơn. Đức Như Ý Đạo Toàn Chơn Nhơn. <i>Vĩnh Nguyên Tự, 10-01 Đinh Tỵ (27-02-1977)</i>	
5. CON CÓ THÁNH TÂM SẼ CÓ THẤY	32
Đức Ngọc Hoàng Thượng Đế. Đức Giáo Tông Đại Đạo. <i>Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, 15-01 Đinh Tỵ (04-3-1977)</i>	
6. MINH TRIẾT BẢO THÂN, TRUNG THÀNH SỰ ĐẠO	39
Đức Giáo Tông Đại Đạo Thái Bạch Kim Tinh. <i>Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, 15-02 Đinh Tỵ (03-4-1977)</i>	
7. LUẬT CẢM ỨNG	44
Đức Diêu Trì Kim Mẫu Vô Cực Từ Tôn. <i>Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, 15-02 Đinh Tỵ (03-4-1977)</i>	
8. CĂN BẢN ĐỂ ĐẠT ĐẠO LÀ TÁNH TỰ NHIÊN NHƯ TẠO HÓA	49
Đức Giáo Tông Đại Đạo Thái Bạch Kim Tinh. <i>Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, 15-4 Đinh Tỵ (01-6-1977)</i>	
9. SỰ CHƠN GIẢ CỦA CUỘC ĐỜI	54
Đức Ngọc Lịch Nguyệt. <i>Vĩnh Nguyên Tự, 10-5 Đinh Tỵ (25-6-1977)</i>	

10. ĐỂ TÂM THANH TỊNH LÒNG HUYỀN CƠ	59
Đức Phục Đức Tôn Thánh. Đức Đông Phương Chưởng Quân. <i>Vĩnh Nguyên Tự, 12-5 Đinh Tỵ (27-6-1977)</i>	
11. NGƯỜI TU HÀNH HỌC ĐẠO PHẢI HIỂU RÕ LỢI ÍCH CAO CẢ CỦA ĐẠO	62
Đức Như Ý Đạo Toàn Chơn Nhơn. <i>Vĩnh Nguyên Tự, 15-5 Đinh Tỵ (30-6-1977)</i>	
12. LẦN THANG TIẾN HÓA KHỎI LÂM LUÂN HỒI	66
Đức Vô Cực Từ Tôn Diêu Trì Kim Mẫu. <i>Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, 01-6 Đinh Tỵ (16-7-1977)</i>	
13. TÁC PHONG ĐẠO HẠNH LÀ ĐỆ NHỨT PHÁP MÔN	71
Đức Bảo Hòa Thánh Nữ. <i>Vĩnh Nguyên Tự, 17-6 Đinh Tỵ (01-8-1977)</i>	
14. TÂM AN ĐỊNH CHUYÊN CẦN MỚI THẤU ĐÁO ĐƯỢC LỄ HUYỀN VI CỦA ĐẠO PHÁP	74
Đức Bảo Pháp Chơn Quân Huỳnh Chơn. <i>Vĩnh Nguyên Tự, 22-6 Đinh Tỵ (06-8-1977)</i>	
15. TÌNH THƯƠNG SAN SẺ MỌI NGƯỜI	78
Đức Phục Đức Tôn Thánh. <i>Vĩnh Nguyên Tự, 01-7 Đinh Tỵ (15-8-1977)</i>	
16. TÂM VÔ NGẠI	81
Đức Quán Thế Âm Bồ Tát. <i>Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, 15-7 Đinh Tỵ (29-8-1977)</i>	
17. NGƯỜI TU THIÊN ĐẠO ĐẠI THỪA PHẢI VONG KỶ VỊ THA	86
Đức Vân Hương Thánh Mẫu. Đức Vô Cực Từ Tôn. <i>Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, 14-8 Đinh Tỵ (26-9-1977)</i>	
18. PHẢN TÌNH NỘI CẦU	93
Đức Đông Lâm Tiên Trưởng. <i>Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, 15-10 Đinh Tỵ (25-11-1977)</i>	
19. MỘT THÂN ĐẮC ĐẠO NHIỀU THÂN HƯỞNG	98
Đức Bảo Hòa Thánh Nữ. Đức Bảo Tâm Thánh Nữ. Đức Hà Tiên Cô. <i>Vĩnh Nguyên Tự, 22-11 Đinh Tỵ (01-01-1978)</i>	

NĂM MẬU NGỌ (1978)

1. **TU LUYỆN THÂN TÂM TỪNG GIỜ TỪNG PHÚT** 103
ĐỂ ĐƯƠNG KHAM TRÁCH NHIỆM
Đức Giáo Tông Đại Đạo Thái Bạch Kim Tinh.
Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, 15-01 Mậu Ngọ (21-02-1978)
2. **CHUYÊN TÂM SẼ NGỘ ĐƯỢC HUYỀN VI** 107
Đức Thái Thượng Đạo Tổ.
Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, 15-02 Mậu Ngọ (23-3-1978)
3. **TỰ NGUYỆN HIẾN DÂNG VÀO ĐẠI THỪA THIÊN ĐẠO** 112
Đức Bảo Pháp Chơn Quân Huỳnh Chơn.
Đức Giáo Tông Đại Đạo Thái Bạch Kim Tinh.
Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, 29-02 Mậu Ngọ (06-4-1978)
4. **HÃY XÂY ĐÁP TÒA CAO ĐÀI NỘI TẠI** 117
Đức Như Ý Đạo Toàn Chơn Nhơn.
Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, 14-3 Mậu Ngọ (20-4-1978)
5. **DÀY CÔNG TU SỬA SẼ LÀM PHẬT TIỀN** 120
Đức Vô Cực Từ Tôn Diêu Trì Kim Mẫu.
Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, 13-8 Mậu Ngọ (14-9-1978)
6. **HÃY LUÔN GIỮ SÁNG NGỌN ĐUỐC HUỆ TÂM** 126
Đức Giáo Tông Đại Đạo Thái Bạch Kim Tinh.
Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, 15-10 Mậu Ngọ (15-11-1978)
7. **ĐỨC, TÂM, TÀI ĐỦ ĐẠO THẦY HOÀNG DƯƠNG** 129
Đức Giáo Tông Đại Đạo Thái Bạch Kim Tinh.
Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, 29-12 Mậu Ngọ (27-01-1979)

NĂM KỶ MÙI (1979)

1. **TU HÀNH THÌ PHẢI CHÍ THÀNH** 135
Đức Giáo Tông Đại Đạo Thái Bạch Kim Tinh.
Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, 15-01 Kỷ Mùi (11-02-1979)
2. **TÂM VÔ NIỆM CƯ TRẦN BẤT NHIỄM** 139
Đức Thái Thượng Lão Quân.
Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, 15-02 Kỷ Mùi (12-3-1979)

3. ĐẠO THỜI TRUNG LỰA VỀO TẾ ĐỘ	143
Đức Giáo Tông Đại Đạo Thái Bạch Kim Tinh. <i>Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, 25-02 Kỷ Mùi (22-3-1979)</i>	
4. LUYỆN KỸ CÔNG PHU ĐỪNG GIẢN ĐOẠN	149
Đức Vô Cực Từ Tôn Diêu Trì Kim Mẫu. <i>Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, 15-4 Kỷ Mùi (10-5-1979)</i>	
5. CHUYÊN TÂM CHUYÊN NHỨT ĐẠT THỜI TRUNG	154
Đức Giáo Tông Đại Đạo Thái Bạch Kim Tinh. <i>Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, 15-7 Kỷ Mùi (06-9-1979)</i>	
6. HỘI YẾN ĐỂ NHỚ CON CÒN SỬ MẠNG	157
Đức Vân Hương Thánh Mẫu. Đức Vô Cực Từ Tôn Diêu Trì Kim Mẫu. <i>Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, 13-8 Kỷ Mùi (03-10-1979)</i>	
7. ĐEM MẢNH CAN TRƯỜNG LÀM ĐUỐC TUỆ	167
Chư Tiên búi lưng dài. Đức Cao Triều Phát. <i>Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, 15-10 Kỷ Mùi (04-12-1979)</i>	
8. THIÊN ĐỊNH, NGHIỆP DUYÊN DỨT SẠCH TRONG	175
Đức Như Ý Đạo Thiên Chơn Nhơn. <i>Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, 10-11 Kỷ Mùi (28-12-1979)</i>	

NĂM CANH THÂN (1980)

1. TÂM CHỦ SỬ CƠ CẤM LINH DIỆU	179
Đức Giáo Tông Đại Đạo Thái Bạch Kim Tinh. <i>Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, 14-01 Canh Thân (29-02-1980)</i>	
2. CHÁNH PHÁP LÀ TÂM PHÁP	185
Đức Ngô Minh Chiêu. <i>Minh Đức Tu Viện, 27-01 Canh Thân (13-3-1980)</i>	
3. DỤNG MÁY SINH CƠ CỦA ĐẤT TRỜI ĐỂ VUN BỒI KHÍ LỰC	189
Đức Bảo Pháp Chơn Quân Huỳnh Chơn. <i>Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, 01-5 Canh Thân (13-6-1980)</i>	
4. TU LÀ PHÉP CHỮA BỆNH TRẦN	192
Đức Đông Phương Chương Quán. <i>Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, 15-6 Canh Thân (26-7-1980)</i>	

5. HÀNH GIẢ PHẢI TỰ TÌM VỀ TÂM MINH LINH	199
Đức Đông Phương Chương Quán. <i>Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, 21-11 Canh Thân (27-12-1980)</i>	
6. THUNG DUNG CHUYỀN NHỨT LÀ TIỀN TRONG ĐỜI	202
Đức Bảo Pháp Chơn Quân Huỳnh Chơn. <i>Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, 26-11 Canh Thân (01-01-1981)</i>	
7. BÍ QUYẾT TU TÂM TỒN TÁNH DƯỠNG	205
Đức An Hòa Thánh Nương. <i>Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, 30-11 Canh Thân (05-01-1981)</i>	

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ
CƠ QUAN PHỔ THÔNG GIÁO LÝ ĐẠI ĐẠO

THÁNH GIÁO SƯU TẬP
ĐÌNH TỰ – CANH THÂN (1977–1980)

NHÀ XUẤT BẢN TÔN GIÁO

53 Tràng Thi, quận Hoàn Kiếm, Hà Nội
☎ (024) 37 822 845 – Fax: (024) 37 822 841
Email: nhaxuatbantongiao@gmail.com

Chịu trách nhiệm xuất bản

Giám đốc

ThS. NGUYỄN HỮU CỐ

Biên tập: NGUYỄN THỊ THANH THỦY

Nhập liệu: HÀNH CHÁNH VỤ CQPTGLĐĐ

Trình bày & Kỹ thuật: DIỆU NGUYỄN

Sửa bản in: KIM DUNG

Vẽ bìa: LÊ ANH THƯ

Đơn vị liên kết: Ông Trần Quang Dũng (Thiện Hạnh)

*Địa chỉ: Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Đại Đạo,
171B Cống Quỳnh, phường Nguyễn Cư Trinh,
quận 1, thành phố Hồ Chí Minh*

Số lượng in: 500 bản, khổ 14,5 x 20,5cm

Tại Công ty TNHH Một thành viên In SP, 59/9K12 Phạm Văn Chiêu,
phường 14, quận Gò Vấp, thành phố Hồ Chí Minh.

☎ 0918116825

Số ĐKXB: 50-2021/CXBIPH/42-01/TG

Mã ISBN: 978-604-61-7435-6

QĐXB: 108/QĐ-NXBTG ngày 29 tháng 3 năm 2021

In xong và nộp lưu chiểu quý II năm 2021.